

*Załącznik Nr 1
do uchwały Nr XXIX/193/09
Rady Gminy Konopnica
z dnia 29 grudnia 2009 r.*

**ZMIANA STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KONOPNICA**

III EDYCJA

GLÓWNY PROJEKTANT

dr ADELA HIBNER

Konopnica, 2009 r

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
I. ROLA I ZADANIA ORAZ ZAKRES STUDIUM.....	5
II. ZAKRES ZMIANY STUDIUM	7
III. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY	8
1. Uwarunkowania wynikające z miejsca i roli gminy w strukturach ponadlokalnych.....	8
2. Uwarunkowania wynikające z polityki przestrzennej województwa łódzkiego	10
IV. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.....	10
1. Środowisko przyrodnicze	11
2. Środowisko kulturowe	27
3. Procesy demograficzne	40
4. Zasoby mieszkaniowe	43
5. Infrastruktura społeczna	44
6. Działalność gospodarcza	45
7. Rolnictwo i użytkowanie gruntów	46
8. Turystyka i wypoczynek	48
9. Infrastruktura techniczna	49
10. Komunikacja	52
11. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego	54
12. Zagrożenia środowiska, bezpieczeństwa ludności i jej mienia	55
13. Ocena zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy w okresie lat 2000-2008	55
V. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ	56
1. Wstęp	56
2. Funkcje gminy i jej jednostek osadniczych	56
3. Ogólne zasady polityki zagospodarowania przestrzennego	57
4. Kierunki zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz w przeznaczeniu terenów	70
5. Wskaźniki w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenów oraz tereny wyłączone z zabudowy	73
6. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	76
7. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym	76
8. Obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie planów miejscowych na podstawie przepisów odrębnych, w tym wymagające scaleń i podziałów nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² oraz obszary przestrzeni publicznej	77
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić plan miejscowy, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	77
10. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz osuwania się	

mas ziemnych	78
11. Obszary i obiekty, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny	78
12. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych	78
13. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji	78
14. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	79
15. Inne obszary problemowe w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospo- darowania występujące w gminie	79
VI. WPŁYW UWARUNKOWAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST.1 USTAWY NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST.2 USTAWY	79
VII.POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA	79
VIII. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEŃ STUDIUM	80
IX. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM	81
X. USTALENIA STUDIUM DLA POSZCZEGÓLNYCH SOŁECTW	82
BIBLIOGRAFIA	90

WSTĘP

Pierwsza edycja Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Konopnica, zwanego dalej studium, została uchwalona uchwałą Nr XXI/98/2000 Rady Gminy Konopnica z dnia 27 października 2000 r. Dokument ten był sporządzony na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 z późniejszymi zmianami). Autorem pierwszej edycji Studium była Urbanistyczno-Architektoniczna Pracownia Projektowa „EKO-PLAN” w Łodzi, a generalnym projektantem – dr inż.arch.Barbara Sierecka-Nowakowska.

W latach 2005-2006 została opracowana druga edycja studium. Rada Gminy Konopnica uchwaliła ją uchwałą Nr XXXVI/170/06 z dnia 25 października 2006 r. Autorem tej edycji była Pracownia Urbanistyczna w Zduńskiej Woli z głównym projektantem w osobie dr Adeli Hibner.

Obecnie, zgodnie z uchwałą nr XVI/115/08 Rady Gminy z dnia 27 sierpnia 2008 r. Wójt Gminy Konopnica przystąpił do sporządzenia kolejnej zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Gminy Konopnica. Opracowanie projektu zmiany studium Wójt Gminy powierzył temu samemu zespołowi projektowemu.

Niniejszy tekst obejmując zarówno treści zawarte w studium uchwalonym w 2006 r. jak i wprowadzane doń zmiany, jest tekstem ujednoliconym, zgodnie z formułą wynikającą z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz.U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233).

Załączniki do uchwały Rady Gminy w sprawie uchwalenia zmiany studium stanowią:

1. Tekst studium w wersji ujednoliconej, stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały,
2. Rysunek studium – Kierunki polityki przestrzennej, skala 1:10 000, stanowiący załącznik Nr 2 do uchwały,
3. Rysunek studium - Uwarunkowania rozwoju gminy, skala 1:10 000, stanowiący załącznik Nr 3 do uchwały,
4. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany studium podczas wyłożenia do publicznego wglądu.

Tekst i rysunki zmiany studium zawierające ustalenia, stanowią integralnie ze sobą związany dokument i winny być stosowane komplementarnie. Oznaczenia graficzne ustaleń na rysunkach dostosowano do skali mapy, co oznacza, że przebieg granic poszczególnych terenów oznaczono informacyjnie, tj. w sposób dopuszczający ich uściślenie przy utrzymaniu istoty zamierzonej dyspozycji przestrzennej.

W zarządzaniu rozwojem gminy, Studium ma służyć wykorzystaniu w sposób maksymalny instrumentów gospodarki przestrzennej dla realizacji celów społeczno-gospodarczych. Jest to jeden z elementów określających strategię gminy. Jako dokument przyjmowany uchwałą Rady Gminy Konopnica, podlega nadzorowi pod względem zgodności z przepisami prawnymi.

I. ROLA I ZADANIA ORAZ ZAKRES STUDIUM

Zagospodarowanie przestrzeni, niezależnie od rodzaju i wielkości inwestycji lub przedsięwzięcia, jak również ich realizatora, odbywa się zawsze na obszarze gminy. To założenie obowiązywało w okresie ważności ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r. jak i obowiązuje obecnie. Studium określa cele i kierunki polityki przestrzennej gminy, które realizować będzie Wójt Gminy. Cele i kierunki mogą dotyczyć zarówno dalekosiężnego horyzontu czasowego, jak i krótkiego okresu realizacji. Zasięg terytorialny obejmuje wyłącznie obszar gminy przy uwzględnieniu powiązań funkcjonalno-przestrzennych z gminami sąsiednimi. Studium gminy Konopnica winno obowiązkowo uwzględniać problematykę określoną w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj.

w art. 9 ust.1. W celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwane dalej „studium”

ust.2. Wójt sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem.

ust.3. Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy.

ust.4. Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

ust.5. Studium nie jest aktem prawa miejscowego.

w art. 10. ust.2. W studium określa się w szczególności:

kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów,
kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy,
obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego oraz uzdrowisk,
obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust.12 ustawy,
obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej,
obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne,
kierunki i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych,
obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny,

obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U.Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271),
obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji,
granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,
inne obszary problemowe w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

W myśl ustawy o samorządzie gminnym, gmina posiada prawie całkowitą suwerenność w zakresie planowania przestrzennego. Gmina jest podmiotem tego planowania. Realizacja inwestycji jest możliwa tylko wtedy, jeśli jest realizowana na terenie przeznaczonym na ten cel w planie miejscowym lub w decyzji o ustaleniu inwestycji celu publicznego oraz w decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Tylko rada gminy poprzez uchwalanie planów miejscowych stanowi o przeznaczeniu terenów i warunkach ich zabudowy. Plany miejscowe, wraz z innymi przepisami prawa, kształtują sposób wykonywania prawa własności. Zagospodarowanie przestrzenne terenów może odbywać się w oparciu o wiele planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego, jednak muszą być one zgodne ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W przestrzeni bezplanowej zaś mogą być wydawane decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzje o warunkach zabudowy. Przygotowanie projektów tych decyzji musi być jednak powierzone osobom wpisanym na listę samorządu zawodowego urbanistów lub architektów, obowiązuje też szczególny tryb postępowania administracyjnego zmierzającego do ich wydania.

Studium, rozstrzygając o głównych zasadach kształtowania całej struktury przestrzennej gminy, jest narzędziem koordynacyjnym wszystkich planów, decyzji i przedsięwzięć na obszarze gminy. Studium nadal nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy prawnej do wydawania decyzji administracyjnych. Jest sterownikiem rozwoju przestrzeni gminy, poprzez ustanowienie ram dla przyszłych planów i decyzji przestrzennych. Ustalenia studium są wiążące dla działań Rady i Wójta Gminy.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawą do:

- podejmowania uchwał o przystąpieniu do sporządzania planów miejscowych,
- wewnętrznej kontroli uchwał o miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z ustaleniami studium,
- ofert składanych przez organy gminy,
- posługiwania się przepisami szczególnymi w przypadkach występowania na obszarze gminy obiektów objętych tymi przepisami, które wpływają na ustalenia studium i wiążą organy w postępowaniu administracyjnym.

Przedmiotowe studium składa się z następujących, ściśle ze sobą powiązanych działów:

- uwarunkowania rozwoju gminy ze szczególnym uwzględnieniem problematyki ekofizjograficznej,
- kierunki polityki przestrzennej gminy.

Opracowanie to umożliwia prawidłowe działania władz gminy na obszarze powierzonej jej przestrzeni, z usankcjonowaniem jej wartości i podejmowaniem prac planistycznych oraz postępowaniem w sprawie o ustalenie warunków zabudowy zgodnie ze składanymi wnioskami inwestorskimi.

Podstawowym celem polityki przestrzennej gminy jest ukierunkowanie procesu podnoszenia

jakości życia mieszkańców i poziomu funkcjonowania gminy poprzez ocenę i wykorzystywanie terytorialnych warunków dla jego rozwoju. Opracowanie ma określić najkorzystniejsze kierunki przekształceń przestrzennych obszaru gminy, preferowane z uwagi na walory ekonomiczno-społeczne, poprawę życia mieszkańców, ochronę środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz wymagania ładu przestrzennego przy uwzględnieniu kierunków polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa łódzkiego. Studium powinno wskazać obszary realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadgminnym i lokalnym, gminnym, a także wskazać obszary wymagające sporządzenia planów miejscowych.

Podstawę do rozpoczęcia procedury wprowadzania zmian do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica uchwalonego w 2006 r. stanowiły:

uchwała Nr XVI/115/08 Rady Gminy Konopnica z dnia 27 sierpnia 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica”, podjęta na podstawie Oceny aktualności Studium opracowanej przez Wójta Gminy i zaopiniowanej przez Gminną Komisję Urbanistyczno-Architektoniczną w dniu 17 marca 2008 r.

formalny wymóg wynikający z treści art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,

potrzeba określenia i wprowadzenia niezbędnego zakresu zapisów na rzecz dostosowania dotychczasowego „Studium...” do problematyki wynikającej z art. 10 ustawy i trybu postępowania zgodnie z treścią art. 33 „Jeżeli w wyniku zmiany ustaw zachodzi konieczność zmiany studium lub planu miejscowego, czynności, o których mowa w art. 11 i 17 wykonuje się odpowiednio w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian”.

ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego przyjęte przez Sejmik Województwa Łódzkiego uchwałą Nr XLV/524/2002 z dnia 9 lipca 2002 r., w szczególności mające wpływ na politykę przestrzenną gminy Konopnica oraz projekt aktualizacji tego planu według stanu na koniec czerwca 2009 r.

aktualne ustalenia władzy samorządowej gminy w zakresie polityki społeczno-gospodarczej i koncepcji inwestowania oparte na wieloletnim planie inwestycyjnym gminy Konopnica reprezentowane przez Wójta Gminy i Radę Gminy, a także wynikające z analizy zgłoszonych wniosków dotyczących zmiany ustaleń studium oraz sporządzania zmian planu miejscowego gminy.

potrzeba uwzględnienia w nowej edycji studium ustaleń dokumentów i opracowań regionalnych, sporządzonych w okresie od uchwalenia ostatniej edycji studium.

II. ZAKRES ZMIANY „STUDIUM...”

Przystępując do korekty pierwszej zmiany studium przyjętej uchwałą Nr XXXVI/170/06 Rady Gminy Konopnica z dnia 25 października 2006 r. obecnie należy uwzględnić wnioski wynikające z oceny aktualności obowiązującego studium. W zdecydowanej większości uwarunkowania pozostaną bez zmiany, natomiast ustalenia studium zostaną skorygowane o nowe, zasadne wnioski mieszkańców, instytucji oraz o wnioski wynikające z oceny.

W niniejszym opracowaniu, z najważniejszych zagadnień, uwzględniono m.in. :

w zakresie problematyki dotyczącej środowiska przyrodniczego:

treść rozporządzenia Nr 9 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2006 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki ustalające cele ochrony i ograniczenia dotyczące gospodarowania na terenie PKMWiW,

treść rozporządzenia Nr 30/2006 Wojewody Łódzkiego z dnia 3 listopada 2006 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki (Dz.U.W.Ł. Nr 380, poz. 2947) ,
treść rozporządzenia Nr 1/2008 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie Wojewody Łódzkiego w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki (Dz.U.Nr 17, poz. 204 z dnia 17.01.2008 r),
ustalenia uproszczonych planów urządzania lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych dla poszczególnych wsi sporządzonych na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2018 r.,
przewidywany wpływ eksploatacji złoża węgla brunatnego „Złoczew” (prognozowany lej depresyjny),
w zakresie problematyki dotyczącej środowiska kulturowego:
uwzględniono gminną ewidencję zabytków opracowaną w 2008 r.,
zaktualizowano informacje zawarte w uwarunkowaniach dotychczasowej edycji studium w zakresie terenów przeznaczonych pod zabudowę: mieszkaniową, zagrodową, rekreacyjną, produkcyjno-usługową i usługową - zgodnie ze złożonymi wnioskami do „Studium...” przez osoby fizyczne, co do których nie było przeciwwskazań do ich uwzględnienia,
w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji:
oznaczono przebiegającą w bezpośrednim sąsiedztwie gminy projektowaną linię kolejową łączącą złożę węgla brunatnego „Bełchatów-Szczerców” ze złożem „Złoczew”,
w zakresie innych elementów Studium:
zaktualizowano informacje i ustalenia wynikające z przyjętych przez Radę Gminy dokumentów mających wpływ na kierunki polityki przestrzennej gminy,
zweryfikowano i doprecyzowano ustalenia dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów z uwzględnieniem obowiązujących planów miejscowych i wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów,
uzupełniono studium o wykaz i przebiegi nowych szlaków turystycznych, zgodnie z zaleceniami Zarządu Województwa Łódzkiego.

III. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KONOPNICA

Uwarunkowania wynikające z miejsca i roli gminy Konopnica w strukturach ponadlokalnych.

Gmina Konopnica jest położona w południowo-zachodniej części województwa łódzkiego, w powiecie wieluńskim. Graniczy od północy z gminami Burzenin i Widawa, od wschodu – z gminą Rusiec, od południa – z gminą Osjaków, od zachodu – z gminami Ostrówek i Złoczew.

W stosunku do podziałów regionalnych gmina Konopnica położona jest w zachodniej części Kotliny Szczercowskiej, stanowiącej jeden z czterech mezoregionów należących do makroregionu Niziny Południowowielkopolskiej (według Kondrackiego).

Okolo 67,8 % powierzchni gminy Konopnica znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza warty i Widawki i jest drugą co do wielkości powierzchni wchodzącej w skład Parku. Teren gminy stanowi 22,2 % powierzchni parku. Oprócz gminy Konopnica, w granicach parku znajdują się tereny gminy Widawa, Burzenin, Zapolice, Sieradz, Sędziejowice, Ostrówek, Rusiec i Zduńska Wola.

Południowy fragment gminy, leżący w dolinach rzeki Warty i Wierznicy jest położony w

granicy Osjakowskiego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego mającego swoją kontynuację w gminie Osjaków. Niektóre obszary i obiekty najcenniejsze przyrodniczo, proponowane do objęcia ochroną konserwatorską w gminie Konopnica, obejmują swoimi granicami tereny gmin sąsiednich; są to: uroczysko „Piekło” leżące na terenach gmin Konopnica, Widawa i Burzenin przewidziane do objęcia ochroną o randze użytku ekologicznego. W uchwalonym planie ochrony PKMWiW, zrezygnowano z kontynuowania starań o objęcie ochroną konserwatorską projektowanych wcześniej zespołów przyrodniczo-krajobrazowych „Waszkowskie-Jarocice” w granicach gmin Konopnica i Burzenin oraz „Ochle” w granicach gmin Konopnica, Widawa i Rusiec.

Przyjmując definicję korytarza ekologicznego jako obszaru położonego między dwoma lub wieloma obszarami chronionymi, na ogół bez zabudowy, stanowiący trasy migracji roślin i zwierząt - dolina rzeki Warty uznawana jest za część korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym. Doliny rzek Oleśnicy i Wierznicy to korytarze ekologiczne o znaczeniu lokalnym. Występujące na terenie gminy doliny tworzą system ekologiczny powiązany poprzez system korytarzy ekologicznych w gminach sąsiednich z systemem krajowym. Układ dolin rzecznych pełni ważną funkcję w utrzymaniu przestrzennej ciągłości obszarów czynnych biologicznie.

Gmina Konopnica jest położona w zlewni rzeki Warty i jej dopływów tj. Oleśnicy i Wierznicy oraz wielu większych i mniejszych cieków stanowiących uzupełniające funkcje lokalnych korytarzy ekologicznych. Stanowią one o atrakcyjności krajobrazowej gminy. Dolina Warty w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki jest zaliczona do obszarów o I kategorii atrakcyjności turystycznej.

Dwór w Rychłolicach jako cenny element dziedzictwa kulturowego posiada znaczenie ponadregionalne. Znaczenie regionalne posiadają dwór i spichlerz w Konopnicy oraz kościół i spichlerz w Rychłolicach.

Południowo-wschodnia część gminy stanowi obszar zasobowy wód podziemnych GZWP „Częstochowa”. Ten fragment gminy jest objęty Konopnica wysoką ochroną (OWO). Zwodociągowanie terenów gminy występuje nie tylko z ujęć wody na terenie gminy, ale także z sieci wodociągowej sąsiedniej gminy Ostrówek.

Przewidywana trasa gazociągu wysokoprężnego DN-250 mm relacji Gorzów Śląski-Wieluń-Działoszyn przebiegająca przez sąsiednią gminę Osjaków stwarza możliwość gazyfikacji gminy Konopnica. Od tej trasy poprowadzono projektowany gazociąg DN-150 z Osjakowa do Konopnicy, a przebieg nitki tego gazociągu został uwzględniony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy z 2003 r.

Aktualnie została zakończona budowa linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 400 kV Broszcin-Ostrów Wlkp., stanowiąca inwestycję o znaczeniu krajowym.

Ponadregionalne połączenia komunikacyjne gminy Konopnica zapewnia droga wojewódzka Nr 481 relacji Łask-Wieluń, klasy głównej, przecinająca obszar gminy z południowego zachodu na północny wschód. Połączenia wewnętrzne istniejącej sieci osadniczej następują poprzez układ dróg powiatowych, zbiorczych i lokalnych. Gmina leży w pobliżu Wielunia – ponadlokalnego ośrodka rozwoju, o znaczącej, regionalnej roli gospodarczej, w niedalekiej odległości od Sieradza (55 km) – byłego miasta wojewódzkiego oraz około 90 km od Łodzi. Taka lokalizacja zapewnia korzystne warunki rozwoju gospodarczego, głównie rolnictwa i turystyki.

Gmina Konopnica jest jedną z najmniejszych gmin powiatu wieluńskiego. Jej powierzchnia wynosząca 8.306 ha, stanowi 10,4 % ogólnej powierzchni gmin wiejskich powiatu wieluńskiego i 8,9 % całego powiatu.

Pod względem liczby mieszkańców gmina Konopnica należy do dwóch najmniejszych gmin w powiecie wieluńskim, stanowiąc tylko 5 % ogólnej liczby mieszkańców całego powiatu. Na koniec I kwartału 2009 r. gmina liczyła tylko 3985 stałych mieszkańców. Należy do najsłabiej zurbanizowanych gmin powiatu wieluńskiego i jednej z najsłabiej zurbanizowanych w województwie łódzkim. W zakresie obsługi mieszkańców w usługi ponadpodstawowe (oświata, służba zdrowia, handel, rynek pracy) ciężenia wyraźnie wskazują na miasto powiatowe Wieluń, a w dużo mniejszym stopniu na Sieradz.

Analiza możliwych powiązań z gminami sąsiednimi wykazała, że styki z tymi gminami nie powodują konfliktów, które naruszałyby ich interesy.

2. Uwarunkowania wynikające z polityki przestrzennej województwa łódzkiego.

Aktualna polityka przestrzenna województwa łódzkiego zapisana jest w „planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego” zatwierdzonego uchwałą Nr XLV/524/2002 Sejmiku Województwa Łódzkiego w dniu 9 lipca 2002 r. Plan ten uwzględnia zasadnicze elementy polityki przestrzennej państwa oraz jest zgodny ze „Strategią rozwoju województwa łódzkiego.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego:

zakwalifikowano gminę Konopnica do strefy wielofunkcyjnej przekształcania obszarów wiejskich, podstrefy zielonego rozwoju, w której dominuje nadrzędność polityki ekologicznej,

gmina stanowi obszar rozwoju uwarunkowanej ekologicznie funkcji wypoczynkowo-rekreacyjnej.

Gmina Konopnica wchodzi w skład wieluńskiego podregionu etnograficznego (jednego z pięciu na terenie województwa łódzkiego) co świadczy o pewnej odrębności kulturowej jej mieszkańców.

W miejsce Osjakowskiego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego planowany do utworzenia jest Osjakowski Obszar Chronionego Krajobrazu, stanowiący element regionalnego systemu obszarów prawnie chronionych. Dotyczy to także fragmentu ZPK leżącego w granicach gminy Konopnica.

Plan województwa zawiera następujące propozycje zadań ponadlokalnych celów publicznych dla obszaru gminy Konopnica:

- o znaczeniu wojewódzkim:

budowa gazociągu wysokiego ciśnienia wraz ze stacją redukcyjno-pomiarową, stanowiącego odejście w kierunku Konopnicy od gazociągu dla południowej części

b. województwa sieradzkiego relacji Gorzów Śląski-Wieluń-Działoszyn,

modernizacja drogi wojewódzkiej, głównej Nr 481 Łask-Wieluń.

utworzenie Osjakowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,

utworzenie zespołów przyrodniczo-krajobrazowych „Szynkielów III” i „Konopnica-Mieścisko”

utworzenie użytków ekologicznych „Piekło” i „Niechmirów”.

pomimo, iż gmina odznacza się stosunkowo wysokim stopniem lesistości - zwiększenie zasobów leśnych,

ochrona zabytkowych zespołów architektoniczno-krajobrazowych Rychłocic i Konopnicy,

ochrona terenów przed powodzią: budowa wałów, progów, kanałów, ekoregulacja rzek

UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE

Punktem wyjścia do opracowania uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest diagnoza przedstawiona w formie opisowej i graficznej. Diagnoza zawiera charakterystykę i analizę środowiska przyrodniczego, społecznego i gospodarczego, jego ocenę pod kątem wyszczególnienia uwarunkowań rozwoju zarówno społecznego jak i gospodarczego, a także syntezę wyników. Wyniki diagnozy stanowią podstawę do określenia uwarunkowań rozwoju podstawowych funkcji gminy. Następuje to poprzez konfrontację warunków przyrodniczych, sprzyjających i stwarzających możliwości rozwoju danej działalności z warunkami, które ograniczają i utrudniają ten rozwój.

Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju określonych działalności mają charakter uwarunkowań przestrzenno-jakościowych, a więc zadaniem ich jest wskazanie obszarów:

- wykluczonych z zagospodarowania przestrzennego obejmującego zabudowę terenów o różnych funkcjach,
- dopuszczonych do zagospodarowania dla poszczególnych funkcji, na warunkach zabezpieczających środowisko przed niekorzystnymi zmianami, szczególnie na terenach należących do Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki.

1. Środowisko przyrodnicze.

1.1. Warunki środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne.

Pod względem morfologicznym (wg fizyczno-geograficznej regionalizacji Polski) teren gminy Konopnica położony jest w Kotlinie Szczercowskiej, stanowiącej mezoregion Niziny Południowowielkopolskiej.

Budowa geologiczna

Pod względem geologicznym rejon gminy Konopnica położony jest na obszarze Monokliny Przedsudeckiej, pokrytej utworami paleozoicznymi i mezozoicznymi.

Najstarszymi, nawierconymi tu utworami są permskie mułowce dolomityczne, sól kamienna i anhydryty. Na utworach permskich zalegają utwory triasu, reprezentowane przez mułowce, piaskowce, wapienie, łupki, margle i dolomity, osiągające miąższość do 1 000 m.

Osady jury stanowią przemiennie ułożone warstwy wapieni i margli ilastych kimerydu (górnej jury) w części północno-wschodniej gminy oraz dolomity, wapienie piaszczyste, łupki ilaste, mułowce i piaskowce drobnoziarniste środkowej i dolnej jury w południowo-zachodniej części omawianego obszaru.

Utwory trzeciorzędowe na terenie gminy wykształcone są w postaci drobnoziarnistych, często zailonnych piasków oraz ilów szarych, niebieskich i zielonych.

Utwory czwartorzędowe, pokrywające od powierzchni cały teren gminy, reprezentowane są przez utwory plejstoceńskie (piaski i mułki zastoiskowe; piaski i gliny zwałowe; piaski i żwiry lodowcowe; piaski, żwiry i gliny moreny czołowej; piaski i żwiry wodnolodowcowe, piaski rzeczne) i holoceny (piaski eoliczne, deluwialne, torfy, namuły, mułki, piaski aluwialno-bagienne).

Surowce naturalne

Na terenie gminy praktycznie nie występują żadne surowce naturalne. Nie zlokalizowano tu, a tym samym nie udokumentowano żadnych złóż surowców naturalnych. Nie występują również ich potencjalne zasoby. Wyjątek stanowią torfy, występujące w starorzeczach Warty. Lokalizacja tego surowca na terenie parku krajobrazowego powoduje, że nie podejmowane są próby jego eksploatacji. Potencjalnym surowcem są piaski rzeczne, jednak również nie były podejmowane próby jego eksploatacji. Liczne piaski wydmy nie są rozważane pod kątem ich eksploatacji z uwagi na występowanie wydm w granicach kompleksów leśnych. Próby eksploatacji gliny zwałowej w rejonie wsi Rychlocice prowadzono krótko, bowiem zasoby tego surowca okazały się mało albo w ogóle nieopłacalne.

Rzeźba terenu

Współczesna rzeźba omawianego obszaru uformowała się w wyniku oddziaływania złożonych czynników, z których największą rolę miały różnorodne fazy procesów glacialnych i peryglacialnych zlodowacenia środkowopolskiego.

Teren gminy przedstawia rzeźbę polodowcową o charakterze wysoczyznowym, silnie zdenudowaną, rozciętą z południa na północ szeroką doliną Warty, rozdzielającą ją na dwa nieco różniące się fragmenty. Dominującymi formami morfologicznymi są tu:

zdenudowana lekko falista wysoczyzna plejstoceńska;
dolina rzeki Warty.

Wschodni fragment lekko pofalowanej wysoczyzny polodowcowej wznosi się łagodnie do około 175-200 m n.p.m. w ramach kulminacji przebiegającej na linii Wrońsko-Piaski-Kresy-Głuchów-Nowa Wieś-Niwki, którą przebiega dział wodny między Wartą, a Niecieczą. Powierzchnia wysoczyzny ponacinana jest łagodnie w kilku miejscach dolinami niewielkich cieków. W okolicach Sabinowa (na południe) występuje niewielki zespół pagórków kemowych.

Zachodni fragment wysoczyzny polodowcowej wznosi się ku zachodowi do wysokości około 185 m n.p.m. Najwyższe wysokości występują w rejonie Szynkielowa i związane są z kompleksem dobrze wykształconych wydm, o wysokościach względnych dochodzących nawet do 20 m. Wał wydmy w Szynkielowie, rozcięty eksploatacją piasku, ukazuje 3 gleby kopalne. Wokół wydm występują większe skupienia piasków eolicznych.

Powierzchnię wysoczyzny w okolicach Strobina-Mieścisk urozmaica zespół pagórków kemowych, osiągających wysokość nawet do 197,4 m n.p.m. i tworzących wał o szerokości 1 km i wysokości względnej rzędu 15-20 m. Dolne części stoków pagórków kemowych okalają terasy kemowe. Piaski terasowe, uprzednio warstwowane, wskutek osiadania po wytopieniu podścielających soczewek lodu są zdeformowane i w stropie pokryte kilkudziesięciocentymetrową serią osadów stokowych redepondowanych.

Współczesna dolina Warty na terenie gminy charakteryzuje się zmienną szerokością, wynoszącą od około 1 200 m w części południowej gminy do prawie 2000 m w części północnej. W rejonie Konopnicy dolina Warty ma charakter erozyjny i odznacza się zwężeniem tarasu zalewowego do około 200 m. W profilu podłużnym doliny Warty taki odcinek określany jest jako przełomowy. Jest to objaw współczesnego ruchu wznoszącego. Skutkiem tego zbocza doliny pod Konopnicą przyjmują charakter krawędzi erozyjnych czyli stromościennego stoku z ostro zarysowanymi granicami dolną i górną i wysokościach względnych dochodzących do 15 m. Zachodzące tu procesy erozyjne mają swoje odzwierciedlenie m.in. w tworzeniu się osuwisk. Wyraźnie wykształcona już nisza osuwiskowa występuje około 0,3 km na południe od Konopnicy. Jest to jedyne takie miejsce w województwie łódzkim.

Na pozostałych odcinkach doliny występuje dość szeroka terasa zalewowa, płaska, ograniczona wyraźnie wykształconymi zboczami o dużym nachyleniu. Na odcinku doliny Warty od Konopnicy do Burzenina występują dwie terasy akumulacyjne - nadzalewowe włożone. Obie pokrywy akumulacyjne uformowały się podczas zlodowacenia północnopolskiego w dolinie zarysowanej w fazie kataglacjalnej zlodowacenia środkowopolskiego i w interglacjale eemskim. Terasy nadzalewowe starsze w strefie przystokowej tworzą listwy nachylone ku północy w granicach od 159 do 152 m npm. Ich wysokość względna w okolicach Konopnicy, odniesiona do poziomu rzeki, wynosi około 8 m. Terasy nadzalewowe młodsze tworzą stopień o wysokości względnej od 4 do 8 m. W odcinku konopnickim doliny Warty terasy te są włożone w rozciętą pokrywę akumulacyjną terasów starszych. W ich granicach występują starorzecza, stanowiące ślady dawnego koryta Warty, będące obecnie miejscami rozwoju torfowisk. Starorzecza te występują głównie pomiędzy Konopnicą i Szynkiewem, ich szerokości są zróżnicowane od 250 do 50 m. Miąższość torfu, rozwijającego się alleroście i holocenie, jest również zróżnicowana i wynosi od 3,7 do 0,4 m.

Na stokach dolin rozwinięte są niewielkie dolinki denudacyjne, nieckowate, stanowiące odzwierciedlenie procesów spływu powierzchniowego z wysoczyzn ku dolinie. Ujściowe odcinki tych dolinek, rozcinając krawędzie doliny Warty, tworzą głębokie wąwozy.

Rzeźba obszaru gminy jest w stosunkowo niewielkim stopniu przeobrażona antropogenicznie, co ogranicza się generalnie do rowów melioracyjnych i nasypów drogowych. Ponieważ nie ma w gminie surowców mineralnych, nie ma też praktycznie wyrobisk poeksploatacyjnych. Wyjątkiem jest niewielki teren we wsi gminnej zdegradowany wskutek eksploatacji piasku. Złoże to jednak nigdy nie było udokumentowane. Obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych

W rejonie Konopnicy zlokalizowane jest jedyne czynne osuwisko wraz z dobrze wykształconą niszą osuwiskową, utworzone w krawędzi erozyjnej doliny Warty. W województwie łódzkim takie zjawisko występuje tylko tutaj. Jest to niezwykle cenne stanowisko geomorfologiczne w zakresie dawnych oraz współczesnych procesów rzeźbotwórczych. Stąd obszar ten przewidziany jest do ochrony prawnej w ramach projektowanego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Konopnica-Mieścisko”.

Gleby

Gmina Konopnica charakteryzuje się dużym udziałem gleb wysokich klas bonitacyjnych, w tym gleb chronionych, stanowiących podstawę dla intensyfikacji upraw polowych, sadownictwa i warzywnictwa.

Gleby klasy III i IV stanowią blisko 57% powierzchni wszystkich użytków rolnych. Gleby chronione III klasy bonitacyjnej zajmują powierzchnię około 968 ha. Stanowi to 20,6% ogółu użytków rolnych. Są to gleby brunatne wylugowane, lokalnie mady, wytworzone z piasków gliniastych mocnych lub lekkich, zalegających na glinach lekkich oraz gleby bielcowe, wytworzone z piasków gliniastych mocnych, zalegających na glinach średnich i lekkich. Gleby te zaliczane są do kompleksów uprawowych pszennych dobrych i żytnich bardzo dobrych. Największe zwarte powierzchnie tych gleb występują w okolicach wsi Wrońsko, Szynkielów, Konopnica oraz Głuchów.

Dużym kompleksom gleb III klasy często towarzyszą zwarte powierzchnie gleb klasy IV. Jest ich na terenie gminy Konopnica ponad 1700 ha. Stanowi to 36,3% ogółu użytków rolnych. Na terenie gminy kompleksy gleb IV kl występują przede wszystkim w rejonie wsi Rychłocice i Piaski oraz na południe od Kolonii Strobin.

Głównie w dolinach rzek Warty i Oleśnicy oraz w kompleksach podmokłych łąk

„Szynkielów-Dołki” i „Ochle” występują gleby hydrogeniczne w tym gleby pochodzenia organicznego. Są to gleby torfowe, murszowo-torfowe, mułowo-torfowe, torfowo-mułowe oraz gleby murszowo-mineralne i murszowate.

Wody

Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar gminy położony jest całkowicie w dorzeczu rzeki Odry, zlewni rzeki Warty, w obszarze zasobowym Zbiornika Jeziorsko.

Teren gminy przecinają działy wodne III rzędu oddzielające zlewnię bezpośrednią Warty od zlewni jej dopływów: Oleśnicy, Wierznicy i Niecieczy.

Główną rzeką jest Warta - prawobrzeżny dopływ Odry, płynąca południkowo przez teren gminy na odcinku około 16 km. Jej szerokość w korycie waha się od 50 do 100 m. Spadek wynosi 0,6 ‰. Koryto Warty jest nieuregulowane, z licznymi zakolami i odnogami. Istniejące progi na rzece służące do przeciwdziałania erozji dennej rzeki, są zniszczone i powinny zostać wyremontowane.

Sieć hydrograficzną obszaru opracowania tworzą ponadto:

Oleśnica - rzeka III rzędu, lewobrzeżny dopływ Warty – odwadniający północno-zachodnią część gminy. Koryto rzeki jest nieuregulowane.

Wierznica (zwana także Wężnicą) – dolny, ujściowy odcinek rzeki III rzędu, prawobrzeżnego dopływu Warty, odwadniający południowo-wschodnią część omawianego obszaru.

Na terenie gminy Konopnica brak jest większych zbiorników wód powierzchniowych. Łączna powierzchnia stawów i zbiorników jest niewielka i wynosi 1,35 ha.

Zasoby wód powierzchniowych w gminie Konopnica są niewystarczające dla potrzeb rozwijającego się tu rolnictwa. Na omawianym terenie deficyt wód powierzchniowych jest zróżnicowany. W zlewni rzeki Warty praktycznie nie występuje, co oznacza gwarancję zaspokojenia potrzeb rolnictwa w 100%. Natomiast na terenie zlewni Oleśnicy procent zaspokojenia w/w potrzeb szacowany jest na około 97%.

Prognoza deficytu wód przewiduje, że w zlewni rzeki Warty deficyt nie wystąpi, natomiast w zlewni Oleśnicy w wariantcie ograniczonego rozwoju gospodarczego gminy deficyt wód powierzchniowych dla rolnictwa wzrośnie w 2030r do 89%, a w wariantcie intensywnego rozwoju gospodarczego gminy osiągnięte zostanie wartości 74% (czyli % zaspokojenia potrzeb w zakresie wód powierzchniowych dla rolnictwa będzie odpowiednio 89% i 74%).

Według uchwalonego w 2006 r. „Programu małej retencji dla województwa łódzkiego” nie zakłada się w okresie do 2015r budowy zbiorników wodnych na terenie gminy Konopnica.

Wody podziemne

Warunki hydrogeologiczne obszaru gminy związane są ściśle z budową geologiczną i geomorfologiczną terenu. Występują tu trzy poziomy wodonośne: czwartorzędowy, trzeciorzędowy i mezozoiczny (górnajurajski).

Prawie na całej powierzchni gminy I poziom wód podziemnych występuje w piaszczystych utworach czwartorzędowych, pod warstwami glin lub wśród glin zwałowych.

Ze względu na sposób i głębokość zalegania I poziomu wodonośnego teren gminy można podzielić na:

obszary występowania ciągłego poziomu wód o zwierciadle swobodnym i głębokości zalegania od 0,0 do 2,0 m. Warstwę wodonośną tworzą tu osady łatwoprzepuszczalne, o dobrych warunkach infiltracyjnych (torfy, namuły, piaski, żwiry). Strefa ta związana jest przede wszystkim z obszarami dolin i obniżeń terenu (den dolinnych z terasami niższymi oraz den pradolinnych. Na wysoczyźnie głębokość występowania I zwierciadła wód do 2 m występuje również w rejonie Sabinowa, gdzie na lekko wklęsłych równinach podścielonych

gliną morenową istnieje utrudniony spływ powierzchniowy, a zarazem utrudniona infiltracja. Zasobność warstwy wodonośnej zależy tu głównie od intensywności i długotrwałości opadów atmosferycznych oraz poziomu wody w ciekach; obszary występowania ciągłego poziomu wód o zwierciadle swobodnym i głębokości zalegania od 2,0 do 5,0 m, związane są z płatami wysoczyzny polodowcowej, zbudowanej z glin zwałowych, miejscami pokrytych polami piasków eolicznych oraz lokalnie na terasach nadzalewowych; obszary o głębokości do zwierciadła wody powyżej 5,0 m występują na stokowych i przykrawędziowych odcinkach wysoczyzn (rejon Konopnicy), pagórkach kemowych oraz wydmach, przy czym zbocza o dużych nachyleniach – odznaczają się przewagą spływu powierzchniowego wód opadowych i roztopowych nad infiltracją wgłębną; obszary występowania wód zawieszonych w glinach zwałowych związane są z wodami wierzchówkowymi, bądź śródglinowymi. Ciągłość poziomu wodonośnego ulega tu zakłóceniom na skutek występowania od powierzchni gruntów trudnoprzepuszczalnych. Głębokość jego występowania jest zróżnicowana od 0,5 do 5,0 m. Tego rodzaju wody występują m.in. w rejonie działu wodnego między rzeką Wartą i pradoliną Niecieczy.

Wody trzeciorzędowe związane są z utworami piaszczysto-ilastymi, odznaczają się znacznie mniejszą zasobnością i niewielkim wykorzystaniem. Mezozoiczny poziom wodonośny związany jest z utworami jurajskimi (rumoszem wapiennym i wapienno-marglistym). Stanowi on główny użytkowy poziom wodonośny, charakteryzujący się dużą zasobnością i wydajnością ujęć.

W południowo-wschodniej części gminy poziom ten zaliczony został do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP „Częstochowa” o numerze 325. Jest to zbiornik szczelinowo-porowy. Średnia głębokość ujęć szacowana jest na około 80 m. Wody pod względem jakościowym zalicza się do klasy Id. Są to wody średnio twarde (około 3,2 mwał/l), o niskiej mineralizacji (do 280 mg/l) oraz śladowej zawartości związków azotu i dużej zawartości żelaza, przekraczającej prawie dwukrotnie wartość normatywną dla wód pitnych. Południowo zachodnia część GZWP w gminie objęta jest strefą wysokiej ochrony (OWO).

Głębokość zalegania I poziomu wód podziemnych w gminie jest zróżnicowana. Płytko, do 1-2 m wody występują w dolinach rzek: Warty, Oleśnicy, Wierznicy, jak również w pradolinie Niecieczy oraz w lokalnych obniżeniach bezodpływowych np.: w rejonie Szynkielowa, gdzie towarzyszą formom wydmy. Najgłębiej wody podziemne występują w obrębie pagórków kemowych oraz wydmy.

W związku z uruchomieniem przez Kopalnię Węgla Brunatnego Bełchatów eksploatacji złoża „Pole Szczerców” południowo-wschodnia część gminy Konopnica znajdzie się w zasięgu prognozowanego leja depresyjnego od odkrywki. Maksymalny zasięg leja przewidywany jest na 2017 r. Na omawianym terenie może wystąpić obniżenie poziomu wód gruntowych, prowadzące do zaniku stawów, oczek wodnych i innych naturalnych mokradeł; degradacji i zaniku zbiorowisk torfowiskowych, jak również zaniku roślinności wodnej i szuwarowej w małych ciekach i zbiornikach wodnych.

Z kolei, planowane uruchomienie eksploatacji złoża węgla brunatnego „Złoczew” może wpłynąć na powstanie kolejnego, tym razem w zachodniej części gminy, leja depresji. Prognozowany zasięg leja wkreślono na obydwu rysunki studium.

Głównym źródłem zaopatrzenia gminy w wodę są dwa ujęcia wód podziemnych dla potrzeb wodociągów komunalnych. Zlokalizowane są one w miejscowościach: Konopnica i Rychłocice.

Istniejące ujęcia posiadają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej w promieniu 8 m od obudowy studni.

Żadne z ujęć nie posiada ustanowionej strefy ochrony pośredniej ujęć wód. Z ich dokumentacji również nie wynika potrzeba ustanawiania takich stref. Ewentualnie strefa taka mogłaby objąć powierzchnie działek, na których zlokalizowane jest ujęcie, jednak w takim zakresie tereny te mają wyznaczoną swoją funkcję w dotychczas obowiązującym planie.

Klimat

Według podziału klimatycznego Polski W. Okołowicza gmina Konopnica położona jest w strefie pośredniej między wpływami kontynentalnymi i oceanicznymi, na granicy dwóch regionów klimatycznych: Śląsko-Wielkopolskiego i Środkowopolskiego.

Ogólna charakterystyka tego regionu to:

średnia roczna temperatura powietrza wynosi około +80C;

częstotliwość występowania mgieł obejmuje około 31 dni w roku (najwięcej w październiku i listopadzie, najmniej od maja do końca lipca);

roczny opad wynosi około 560 mm;

pokrywa śnieżna utrzymuje się przez 55 dni;

okres wegetacyjny trwa około 210-220 dni (od początku kwietnia do przełomu października i listopada);

na terenie gminy przeważają wiatry zachodnie, stanowiące średnio 23-24% notowanych przypadków.

Wiatry z sektora zachodniego (W, SW i NW) stanowią około 45% częstości wszystkich kierunków

Generalnie obszar gminy odznacza się przewagą dobrych warunków klimatycznych, nie stwarzających barier jej rozwoju gospodarczego.

Tereny o najkorzystniejszych warunkach (bardzo dobre warunki solarne i termiczne, dobre warunki wilgotnościowe, właściwe nawietrzanie oraz mała częstotliwość występowania mgieł) występują w obrębie zboczy o ekspozycji S, E i SE o nachyleniu >5%. Występują one długim pasem wzdłuż doliny Warty (krawędź doliny).

Tereny o korzystnych warunkach (dobre i przeciętne warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe oraz bardzo dobre warunki przewietrzania terenu), przeważające na terenie gminy Konopnica, związane są z płaską powierzchnią wysoczyzny morenowej.

Doliny i obniżenia odznaczają się najmniej korzystnymi warunkami topoklimatycznymi.

Charakterystyczne są dla nich niekorzystne warunki termiczne, wilgotnościowe, związane z częstym występowaniem inwersji termicznej i stagnacji chłodnego i wilgotnego powietrza oraz gorsze warunki solarne - z uwagi na zwiększoną częstotliwość występowania mgieł.

Wzrasta tu prawdopodobieństwo występowania przygruntowych przymrozków. Nie wskazana jest więc na tych terenach lokalizacja zabudowy za wyjątkiem budowli związanych z gospodarką wodną. Nie należy wprowadzać barier (nasypy, zwarta zabudowa, wysoka zieleń itp.), utrudniających swobodny odpływ powietrza, a w już istniejących zaporach należy tworzyć prześwity umożliwiające jego przepływ.

Na terenie gminy Konopnica, a szczególnie w jej zachodniej części – w rejonie wsi Rychłocice i Szynkielów, występują duże obszary leśne. Odznaczają się one szczególnymi warunkami klimatycznymi. Lasy modyfikują klimat lokalny, wpływając na warunki solarne (zacienienie), warunki wietrzne (zacisłość), warunki termiczne (łagodzenie dobowych ekstremów temperatury w jego obrębie) i warunki wilgotnościowe (wzrost wilgotności względnej). Mikroklimat terenów leśnych działa szczególnie dobroczynnie na organizm człowieka, stąd obszary te powinny być wykorzystywane przede wszystkim na cele rekreacyjno - wypoczynkowe o zróżnicowanym stopniu penetracji, w zależności od warunków odpornościowych wnętrza lasu. Kompleksy leśne wpływają w znacznym stopniu na warunki klimatyczne terenów bezpośrednio do nich przylegających, podnosząc ich walory

zdrowotne i krajobrazowe, lecz jednocześnie pogarszając warunki wentylacji.

Lasy

Powierzchnia gruntów leśnych w Gminie Konopnica na koniec 2008 r (stan na 1.01.2009 r) wyniosła 2038,08 ha, w tym powierzchnia samych lasów – 1995,07 ha. Lasy Państwowe administrowane są przez Nadleśnictwo Złoczew oraz Nadleśnictwo Wieluń. W ramach N-ctwa Wieluń, Leśnictwa Radoszewice w granicy gminy znajduje się 69.32 ha. w tym powierzchnia leśna i zadrzewiona to 69,16 ha. Nadleśnictwo Złoczew w ramach leśnictwa Rychłocice administruje powierzchnią 1234,30 ha, z tego powierzchnia leśna i zadrzewiona wynosi 1191,45 ha. Na podstawie uproszczonych planów urządzania lasu, lasy stanowiące własność prywatną zajmują 725,46 ha powierzchni gminy.

Poza tym w granicach gminy znajduje się 6 ha lasu będącego w zasobach Agencji Nieruchomości Rolnych oraz 3 ha lasu stanowiącego własność Gminy.

Biorąc pod uwagę powierzchnię gminy jej lesistość należy przyjąć na poziomie 24 %. Wg regionalizacji przyrodniczo-leśnej, lasy w granicach gminy, położone są w VI Krainie Małopolskiej i należą do Dzielnicy Sieradzko-Opoczyńskiej. Jest to środkowopolska strefa ekoklimatyczna, gdzie:

- średnia roczna temperatura wynosi 7,70C,
- najchłodniejszym miesiącem jest luty – 30C, min temp. dochodzi do –110C,
- najcieplejszym miesiącem jest lipiec +180C, max temp. dochodzi do +220C,
- przeciętny opad roczny wynosi 560-600 mm,
- długość okresu wegetacyjnego waha się od 220 do 235 dni w roku.

Pod względem administracyjnym położone są natomiast na gruntach 8 wsi: Anielin, Głuchów, Konopnica, Rychłocice, Szynkielów, Wrońsko, Strobiniek Osada i Strobin.

Pod względem siedliskowym przeważają tu siedliska borowe z borem świeżym i mieszanym świeżym. Borowe siedliska wilgotne oraz lasowe zajmują powierzchnię mniejszą.

Udział poszczególnych siedliskowych typów lasu w Lasach Państwowych na terenie gminy przedstawia się następująco:

Anielin – Bśw;

Głuchów – Bśw, BMśw, BMw;

Konopnica – Bśw, BMśw, BMw, Bw;

Rychłocice – Bśw;

Strobin – Bśw;

Szynkielów – Bśw, BMśw, BMw, Bw, LMśw, LMw, OL, Olj;

Wrońsko – Bśw, BMśw, BMw, LMśw, LMw;

Strobiniek Osada – BMśw.

W drzewostanach głównym gatunkiem jest sosna pospolita. Ponadto występują tu modrzew, dąb, jodła, jesion, świerk, olsza czarna, brzoza, grab, klon, jawor, osika oraz topola.

Większość drzewostanów reprezentowana jest przez III-IV klasę wieku.

Lasy niepaństwowe występują na terenie sołectw: Bębnow, Kamyk, Anielin, Wrońsko, Piaski, Mała Wieś, Konopnica, Szynkielów, Głuchów, Strobin, Rychłocice, Osada Młynarska Strobiniek.

Lasy te zajmują siedliska Bśw, Bw, BMśw, BMw, LMśw, LMw i OL. Pod względem struktury wiekowej przeważają drzewostany w II i III klasie wieku (40-60 lat), . Gatunkiem panującym jest sosna pospolita oraz olsza czarna i dąb szypułkowy. Podstawowym gatunkiem domieszkowym jest dąb. Ogólny stan sanitarno- zdrowotny lasów położonych na terenie

gminy Konopnica należy uznać jako dobry.

Głównie w lasach prywatnych występuje zjawisko szkodnictwa związane z pozostawianiem tam odpadów pochodzących z gospodarstw.

Tereny leśne gminy charakteryzuje występowanie wielu cennych kompleksów o wyraźnych cechach zespołów naturalnych, wymagających ochrony ze względów przyrodniczych, jak i krajobrazowych.

Wśród zbiorowisk leśnych na szczególną uwagę zasługują:

suboceaniczny bór świeży *Leucobryo-Pinetum* – występujący w rejonie Rychłocic-Szynkielowa i Konopnicy;

śródlądowy bór suchy (chrobotkowy) *Cladonio-Pinetum* – występujący w rejonie Rychłocic i Szynkielowa;

śródlądowy bór wilgotny *Molinio-Pinetum* – również występujący w rejonie Rychłocic i Szynkielowa;

kontynentalny bór mieszany *Quercus roboris-Pinetum* – występujący w rejonie Rychłocic;

ols porzeczkowy *Ribo nigri-Alnetum* – występujący w rejonie Szynkielowa, na terenach proponowanych użytków ekologicznych Niechmirów I i Piekło;

ols torfowcowy *Sphagno squarrosi-Alnetum* – również występujący w okolicach Szynkielowa, na terenie proponowanego użytku ekologicznego Niechmirów I;

grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum* – występujący w okolicy Konopnicy, na skarpie nad Wartą oraz w kompleksach leśnych: Rychłocice i Las Wroński.

Większość wymienionych zbiorowisk występuje na swoich naturalnych siedliskach, objętych ochroną prawną na podstawie odrębnych przepisów.

Zieleń wysoka o charakterze parkowym

Na terenie gminy Konopnica istnieją następujące skupiska zieleni wysokiej o charakterze parkowym:

Park dworski we wsi Konopnica – o powierzchni około 6,3 ha, posiadający zdewastowany układ kompozycyjny i znacznie przetrzebiony drzewostan. W północno-zachodniej części obiektu znajduje się dwór pochodzący z początku XIX wieku. Część drzewostanu została dodatkowo zdegradowana wskutek zabudowania terenu w latach 60 i 70. Teren zadrzewiony nadal jednak posiada istotne znaczenie dla lokalnego krajobrazu.

Na podstawie uchwały Nr XX/67/91 Rady Gminy w Konopnicy z dnia 7 grudnia 1991 r. część terenu opisanego wyżej została uznana jako park wiejski. Zgodnie z tekstem uchwały został on przeznaczony dla zaspakajania potrzeb społecznych zwłaszcza w zakresie kultury i wypoczynku. Park wiejski został ustanowiony na powierzchni 2 ha.

Park dworski we wsi Rychłocice – posiada powierzchnię około 5,1 ha. Pozostaje we władaniu Agencji Nieruchomości Rolnych i dzierżawiony jestv przez spadkobiercę dawnego właściciela A. Trepkę. Kompozycja obiektu ma charakter krajobrazowy. W procesie jego tworzenia wykorzystano naturalne ukształtowanie terenu, związane ze stromą skarpią doliny Warty. Obiekt został wpisany do ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Park jest obiektem w miarę zadbanym, nie mniej jednak znajdujący się tu drzewostan wymaga prac konserwacyjno - pielęgnacyjnych w tym nowych nasadzeń i uzupełnień.

Zadrzewienia

Jednym z istotnych elementów krajobrazu gminy są zadrzewienia. Brak konsekwentnej ich ochrony oraz odtwarzania jest powodem powolnego ich eliminowania z krajobrazu.

W ostatnim okresie daje się zauważyć eliminację zadrzewień przydrożnych. Jakkolwiek

śluszne działanie z punktu widzenia zachowania stanu sanitarnego zadrzewień powinno być jednak kontynuowane w postaci nowych nasadzeń w celu zachowania ich ciągłości. Pozostałe zadrzewienia śródpolne oraz rosnące nad ciekami wodnymi winny być poddane bardziej zdecydowanej opiece i pielęgnacji.

1.2. Obszary i obiekty chronione

Gmina Konopnica na znacznej powierzchni objęta jest różnymi formami ochrony przyrody.

Rezerwat przyrody

Rezerwat przyrody „Hołda” – o powierzchni 71,24 ha, jest częściowym rezerwatem leśnym położonym w granicach leśnictwa Rychłocice. Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie, ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu naturalnego lasu niżowego charakterystycznego dla Nizin Środkowopolskich. Rezerwat utworzony został na podstawie rozporządzenia MOŚZNiL z dnia 23 grudnia 1998r w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz.U. Nr 164, poz. 1188 z 1998r). O wartości przyrodniczej omawianego terenu stanowi 6 zidentyfikowanych leśnych zbiorowisk roślinnych wraz ze 128 udokumentowanymi gatunkami roślin, wśród których około 4% stanowią gatunki chronione. Rezerwat jest miejscem rozrodu i stałego przebywania wielu gatunków fauny, w tym 65 rozpoznanych gatunków kręgowców.

Park krajobrazowy

Przeważająca część gminy Konopnica (5 630 ha; 67,8% jej powierzchni), odznaczająca się wysokimi walorami przyrodniczo-krajobrazowymi, objęta jest od 1989 roku ochroną prawną jako Park Krajobrazowy Międzyrzecza Warty i Widawki. Są to tereny należące do sołectw: Konopnica, Rychłocice, Szynkielów, Kamyk, Piaski, Mała Wieś, Bębnów, Wrońsko, Strobin oraz będące w administracji Lasów Państwowych Nadleśnictw: Wieluń i Złoczew. Aktualne granice Parku oraz zasady jego ochrony wynikają z rozporządzenia Nr 9/2006 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2006r w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki (Dz.Urz.W.Ł. Nr 20 poz.194 z dnia 23 stycznia 2006r). Park Międzyrzecza Warty i Widawki został utworzony ze względu na potrzebę ochrony walorów krajobrazowych oraz wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych terenu w celu ich zachowania oraz popularyzacji w warunkach zrównoważonego rozwoju. Szczególne cele ochrony Parku to:

- ochrona przyrody nieożywionej
- zachowanie i ochrona cennych odsłoneń geologicznych, jako ważnych obiektów dydaktycznych i naukowych
- zachowanie i przywracanie naturalnych walorów dolinom rzecznych;
- zachowanie i ochrona obszarów stanowiących świadectwo współczesnych, naturalnych procesów geomorfologicznych, takich jak parowy, wąwozy itp.;
- zachowanie w niezmienionym stanie i ochrona źródeł i obszarów źródliskowych;

ochrona ekosystemów leśnych:

1. utrzymanie i odtworzenie unikatowych zbiorowisk lasów nadrzecznych

ochrona ekosystemów nieleśnych:

1. zachowanie różnorodności biologicznej rzadkich i ginących fitocenoz – łąk trzęślicowych;

2. zachowanie świeżych łąk rajgrasowych;
3. zachowanie fragmentów półnaturalnych łąk z cennymi zbiorowiskami roślinności łąkowo-bagiennej;
4. zachowanie i ochrona muraw kserotermicznych;
5. zachowanie cennych i różnorodnych zbiorowisk roślinnych: muraw napiaskowych, zarośli tarniny, jałowca i żarnowca, fragmentów półnaturalnych, wilgotnych łąk i zarośli wierzbowych;
6. zachowanie i ochrona torfowisk z fragmentami wilgotnych łąk i muraw bliźniaczkowych tzw. „psiar”;
7. utrzymanie różnorodności krajobrazu roślinnego, na który składa się mozaika pól, łąk, zarośli tarniny, jałowczysk i żarnowczysk;

ochrona ekosystemów wodnych i torfowiskowych:

1. ochrona przed zalesieniem oraz utrzymanie połączenia starorzeczy z rzeką Wartą;
 2. utrzymanie dotychczasowego poziomu wody w kompleksie stawów i mokradeł oraz ich ochrona przed nadmiernym osuszaniem;
 3. utrzymanie dotychczasowego poziomu wody oraz hamowanie sukcesji na bagnach śródlęśnych i torfowiskach;
 4. ochrona źródeł oraz obszarów źródłiskowych przed zmianą warunków wodnych i zanieczyszczeniem;
 5. bezwzględna ochrona śródlęśnych łąk przed nadmiernym osuszaniem;
- ochrona ekosystemów dolin rzecznych przed zmianą warunków wodnych i zanieczyszczeniem;

ochrony gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk:

1. utrzymanie różnorodności gatunkowej zwierząt lądowych i wodnych podlegających ochronie;
2. utrzymanie stanu zwierząt łownych w ilości odpowiadającej pojemności ekologicznej łowisk;
3. zapewnienie warunków dla prawidłowego funkcjonowania gatunków cennych przyrodniczo, chronionych, rzadkich i zagrożonych oraz zabezpieczenie życia i rozwoju ginących taksonów;

ochrona walorów krajobrazowych i kulturowych:

1. ochrona krajobrazu o wybitnych walorach naturalnych – wieloprzestrzennych obszarów leśnych;
2. ochrona krajobrazu naturalnego doliny Warty o wybitnych walorach przyrodniczych, krajobrazowych i historycznych;
3. ochrona krajobrazu kulturowego o znacznych walorach zabytkowych z nagromadzeniem elementów dziedzictwa kulturowego;
4. ochrona miejsc koncentracji i potencjalnego występowania stanowisk archeologicznych; zapobieganie zubożeniu i ujednoliceniu krajobrazu poprzez ochronę zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
5. zachowanie istniejących rozłogów pól;
6. ochrona przed eksploatacją surowców naturalnych;

ochrona walorów rekreacyjnych:

1. ochrona najatrakcyjniejszych terenów turystycznych (doliny rzeczne) przed degradującym zagospodarowaniem;
2. rozwój pożądanych form rekreacji – turystyki kwalifikowanej.

Zachowanie wartości przyrodniczych Parku, stanowiącego element znacznie większego systemu ekologicznego wymaga utrzymania drożności naturalnych korytarzy ekologicznych. Jeden z nich biegnie doliną rzeki Warty od północnej granicy gminy do południowej granicy Parku na długości około 10,8 km. Drugi natomiast ciągnie się wzdłuż doliny rzeki Oleśnicy od zachodniej granicy gminy Konopnica do ujścia rzeki do Warty na długości około 1,1 km. Tereny o najwyższych walorach przyrodniczych Parku objęte zostały propozycjami ochrony konserwatorskiej, opisanymi przy poszczególnych ich formach. Plan ochrony Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki został wprowadzony w życie na podstawie rozporządzenia nr 30/2006 Wojewody Łódzkiego z dnia 3 listopada 2006 r. (Dz.Urz. W. Ł. nr 380).

Użytki ekologiczne

Istniejący użytek ekologiczny „Rzeka Wierznica” obejmuje na terenie gminy naturalny bieg rzeki Wierznicy od granic gminy do jej ujścia do rzeki Warty. Całkowita długość użytku (od Kuźnicy Strobińskiej) wynosi 5,7 km. Użytek utworzony został na mocy rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 17 lutego 1992r w sprawie uznania za obiekty chronione (Dz.Urz.Woj.Sier. Nr 2, poz. 8 z dnia 28 lutego 1992r), utrzymanego w mocy przez Wojewodę Łódzkiego na mocy rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 1999r w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez dotychczasowych wojewodów i nadal obowiązujących na obszarze województwa łódzkiego lub jego części (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 28 poz.137 z 1999r).

Na mocy rozporządzenia Nr 18/2000 Wojewody Łódzkiego z dnia 22 maja 2000r w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 73 poz. 391 z dnia 31 maja 2000r) na terenie Lasów Państwowych w gminie Konopnica utworzono 4 dalsze użytki ekologiczne, obejmujące bagna śródlądowe. Występują one na terenie:

L-ctwo Rychłocice – oddział 526n – powierzchnia 1,67 ha – użytek ekologiczny

„Szynkielów” (jednostka Parku: 56.E.U.);

L-ctwo Rychłocice – oddział 533g,i – powierzchnia 0,75ha – użytek ekologiczny

„Szynkielów I” (jednostka Parku 59.E.U.);

L-ctwo Rychłocice – oddział 543c – powierzchnia 0,50 ha – użytek ekologiczny

„Szynkielów II” (jednostka Parku 61.E.U.);

L-ctwo Radoszewice – oddział 1Bo – powierzchnia 0,08 ha.

W zaktualizowanym planie ochrony PKMWiW zaproponowano utworzenie na terenie gminy Konopnica dwóch nowych użytków ekologicznych. Są to:

„Niechmirów I” – (jednostka Parku 51.E.Up.) – zlokalizowany na gruntach sołectwa Mała Wieś, obejmujący niewielkie powierzchniowo (18,38 ha) obniżenie terenu w dolinie rzeki Oleśnicy. Przedmiotem ochrony jest cenny przyrodniczo i rzadko spotykany układ zbiorowisk roślinnych, w większości dobrze wykształconych i zachowanych, do których należą: płaty olsu porzeczkowego, ols torfowcowy, bór bagienny, fitocenozy torfowiska przejściowego, fitocenozy śródlądowego boru wilgotnego oraz subatlantycki bór świeży.

„Piekło” - (jednostka Parku 49.E.Up.) – położony jest na gruntach prywatnych o powierzchni 5,3 ha w gminie Konopnica na terenie sołectwa Rychłocice. Cała powierzchnia proponowanego użytku (28,06 ha) obejmuje również grunty gmin Burzenin i Widawa. Obszar wskazany do ochrony leży na terasie zalewowej rzeki Warty i obejmuje fragment starorzecza porośniętego roślinnością szuwarową i wodną oraz towarzyszące mu fitocenozy olsów porzeczkowych, zarośli wierzbowo-kruszynowych, łągu wierzbowo-topolowego i roślinności łąkowej.

Pomniki przyrody

Na terenie gminy Konopnica istnieje obecnie 19 pomników przyrody, ustanowionych na mocy rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 3 lutego 1998r w sprawie uznania za pomnik przyrody (Dz.Urz.Woj.Sier. Nr 3, poz. 9 z dnia 19 lutego 1998r), utrzymanego w mocy przez Wojewodę Łódzkiego na mocy rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 1999r w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez dotychczasowych wojewodów i nadal obowiązujących na obszarze województwa łódzkiego lub jego części (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 28 poz.137 z 1999r) oraz rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego Nr 18 z dnia 22.05.2003 r. Są to:

zlokalizowane na terenie parku w Konopnicy:
lipa drobnolistna o obwodzie 365 cm – dz. Nr 469/12; (drzewo fizycznie nie istnieje)
dąb szypułkowy o obwodzie 505 cm – dz. Nr 469/12;
dąb szypułkowy o obwodzie 433 cm – dz. Nr 469/1;
klon zwyczajny o obwodzie 305 cm – dz. Nr 469/12;
klon zwyczajny o obwodzie 365 cm – dz. Nr 469/30;
wiąz szypułkowy o obwodzie 418 cm – dz. Nr 469/22;

zlokalizowane na terenie zabytkowego parku w Rychłolicach:
jawor o obwodzie 329 cm – dz. Nr 894/28;
klon zwyczajny o obwodzie 260 cm – dz. Nr 894/28;
cis pospolity o obwodzie 200 cm – dz. Nr 894/28;
lipa drobnolistna o obwodzie 445 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 330 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 555 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 325 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 280 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 315 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 370 cm – dz. Nr 894/28;
topola biała (białodrzew) o obwodzie 341 cm – dz. Nr 894/28;

w Strobiniu przy drodze Konopnica-Osjaków:
sosna pospolita o obwodzie 260 cm – dz. Nr 134A

w Leśnictwie Rychłocice oddz. 519w – dąb szypułkowy o obwodzie 375 cm.

Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

Utworzony w 1998 r. Osjakowski Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy położony jest w powiecie wieluńskim w gminach: Konopnica (203 ha) , Osjaków (1935 ha) oraz Siemkowice (354 ha) w powiecie pajęczańskim. Na terenie gminy Konopnica ZPK obejmuje dolinę rzeki Warty (od wsi Bugaj do wsi Strobin) oraz ujściowy odcinek rzeki Wierznicy. Ogólna jego powierzchnia wynosi 2 492 ha. Tę formę ochrony wprowadzono w celu zachowania wysokich walorów przyrodniczych i krajobrazowych doliny Warty pomiędzy Załęczańskim Parkiem Krajobrazowym i Parkiem Krajobrazowym Międzyrzecza Warty i Widawki. Omawiany zespół utworzony został rozporządzeniem Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998r w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz.Urz.Woj.Sier. Nr 20, poz.115 z dnia 9 września 1998r),

utrzymanego w mocy przez Wojewodę Łódzkiego na mocy rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 1999r w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez dotychczasowych wojewodów i nadal obowiązujących na obszarze województwa łódzkiego lub jego części (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 28 poz.137 z 1999r).

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego Osjakowski Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy, dla uzyskania ciągłości systemu ekologicznego województwa, wskazany jest do przekształcenia w obszar chronionego krajobrazu. Bowiem tylko te formy ochrony, obok rezerwatów i parków krajobrazowych, tworzą wspomniany system ekologiczny.

W granicach zespołu znajduje się naturalna dolina rzeki Warty i ujściowy odcinek rzeki Wierznicy. Mało zmieniony przez człowieka teren, o dużych walorach przyrodniczych, krajobrazowych i estetycznych, należy do najcenniejszych przyrodniczo miejsc tego regionu. W granicach ZPK jest położony użytek ekologiczny „Wierznica”
W obowiązującym planie ochrony PKMWiW na terenie gminy Konopnica proponuje się utworzenie jeszcze dwóch zespołów przyrodniczo-krajobrazowych.

Są to:

„Konopnica-Mieścisko” – (jednostka Parku 60.E.Zp.) – położony w całości w gminie Konopnica, na gruntach prywatnych wsi Strobin i Konopnica. Powierzchnia proponowanego zespołu wynosi 34,34 ha. Przedmiotem ochrony jest kompleks form rzeźby w krawędziowej strefie doliny Warty, złożony z fragmentów terasy zalewowej i nadzalewowej, partii stokowych doliny oraz fragmentu wysoczyzny morenowej. Wysokość stoku na tym odcinku doliny sięga 8-10 m. Stok rozcięty jest w kilku miejscach parowami. W przedłużeniu drogi z Mieściska ku rzece Warcie znajduje się bruzda erozyjna ze źródłami warstwowo-przelewowymi, stanowiącymi dydaktyczny przykład wypływu wód podziemnych na powierzchnię. Pomiędzy Mieściskiem, a Konopnicą stok doliny przyjmuje postać krawędzi erozyjnej o wysokościach względnych przekraczających 10 m z licznymi podcięciami w postaci obrywów i osuwisk, umocnionych roślinnością. Pod Konopnicą występuje jedyne czynne w dolinie środkowej Warty, a zarazem w województwie łódzkim, osuwisko, utworzone w krawędzi erozyjnej doliny wraz z dobrze wykształconą niszą osuwiskową. Płaszczyznę ślizgu stanowi tu warciańska glina zwałowa włożona w dolinę kopalną. Powierzchnię wysoczyzny zajmują pola uprawne, zaś stok doliny i stoki parowów porasta zieleń wysoka, przechodząca na terasie zalewowej w zieleń łąkową. Elementem zasługującym na uwagę na omawianym obszarze jest także grodzisko pierścieniowe kultury polskiej z XIII-XIV wieku.

„Szynkielów III” – (jednostka Parku 54.E.Zp.) – zlokalizowany na gruntach prywatnych w sołectwie Szynkielów, o powierzchni 55,34 ha. Proponowany obiekt obejmuje zespół form przechodzących od torfowiska uformowanego w starorzeczu rzeki Warty po wał wydmy, ograniczający torfowisko od północy i stanowiący cenne stanowisko geologiczno-geomorfologiczne (rozcięcie wału wskazuje na obecność 4 horyzontów gleb kopalnych), na którym można zaobserwować ścisłą zależność szaty roślinnej od budowy geologicznej. Wyraża się ona w występowaniu takich zbiorowisk roślinnych, jak: torfowiska przejściowego, niskiego, roślinności wodnej, olsu porzeczkowego i torfowcowego, oraz borów: wilgotnego trzęślicowego, bagiennej świeżej i suchej. Na południowym-wschodzie roślinność torfowiskowa przechodzi w wilgotne, słabo wykształcone łąki w większości porośnięte śmiałkiem darniowym. Teren ma w przeważającej części charakter naturalny, jedynie występujące tu stawy powstały najprawdopodobniej w wyniku wydobywania torfu.

Europejska Sieć Ekologiczna „NATURA 2000”

Na terenie gminy Konopnica nie występują obszary objęte programem Natura 2000. Nie występują tu także tereny przewidziane do objęcia tą formą ochrony.

Siedliska przyrodnicze

Wiele spośród siedlisk objętych dziś ochroną na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001r w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz.U. Nr 92 poz. 1029) występuje głównie w lasach państwowych położonych w granicach PKMW i W.

Poza obszarem PKMWiW oraz terenami Lasów Państwowych gmina Konopnica praktycznie nie była objęta szczegółowymi badaniami w zakresie występowania siedlisk przyrodniczych oraz określenia ich zasięgów.

Korytarze ekologiczne

System ekologiczny gminy i obszarów przyległych tworzą dwa główne korytarze ekologiczne związane z doliną rzeki Warty oraz Oleśnicy. Uzupełnieniem są kompleksy leśne związane z dolinami. Najbardziej na zachód wysunięty zalesiony fragment gminy w rejonie wsi Cisowa wchodzi w skład korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym. Został on wyznaczony i opisany przez Zakład Botaniki Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży.

Powierzchnia obszarów prawnie chronionych wg GUS w gminie Konopnica obejmuje:

ogółem	- 5.836 ha,
w tym: rezerваты przyrody	71,1 ha
parki krajobrazowe	5.630,0 ha
użytki ekologiczne	3,0 ha
zespoły przyrodniczo-krajobrazowe	203,0 ha

1.3. Zagrożenia środowiska

Infrastruktura techniczna oraz urządzenia ochrony przeciwpowodziowej to główne czynniki decydujące o warunkach sanitarno-zdrowotnych terenu gminy Konopnica. Gmina, ze względu na niski stopień uprzemysłowienia oraz położenie w granicach parku krajobrazowego i wynikające z tego ograniczenia w lokalizacji przedsięwzięć szkodliwych dla środowiska, występuje bardzo ograniczona liczba źródeł degradacji środowiska. Stan środowiska jest niewątpliwym atutem gminy.

Inwestycją niedawno zrealizowaną, zaliczaną do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które obowiązkowo wymagały sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko była budowa nowej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 400 kV relacji Broszecin-Ostrów Wlkp., której fragment przebiega przez południową część gminy Konopnica. Inne inwestycje należą do tych przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, dla których raport może być sporządzony.

Zagrożenie przeciwpowodziowe na obszarze gminy występuje zarówno w dolinie rzeki Warty, jak i jej dopływu Oleśnicy, przy czym rejonem szczególnie newralgicznym na terenie gminy Konopnica jest rejon miejscowości Mała Wieś (teren narażonym na zalewanie, a jednocześnie dość znacznie zainwestowany). Nadal aktualnym jest więc budowa dla wsi

wałów przeciwpowodziowych.

Stan sanitarny wód powierzchniowych w gminie jest niezbyt dobry. Ocena wód rzeki Warty oraz jej dopływu Oleśnicy według wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe, będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych wypada negatywnie. W klasyfikacji ogólnej czystość wód rzeki Warty w punkcie pomiarowym Rychłocice mieści się w III klasie czystości, natomiast w poszczególnych grupach zanieczyszczeń stan ten przedstawia się następująco: zanieczyszczenia organiczne – IV klasa; substancjami mineralnymi – III; biogenami – II; zanieczyszczenia metalami – III; zanieczyszczenia przemysłowe – I klasa; biologiczne – III i mikrobiologiczne – IV klasa.

Główne czynniki deklasyfikujące wody rzeki Warty to: liczba bakterii coli typu kałowego, ogólna liczba bakterii coli, barwa, OWO, ChZT-Cr, ChZT-Mn, zasadowość ogólna, żelazo, mangan, saprobowość fitoplanktonu.

Natomiast główne czynniki wpływające na ocenę wód rzeki Oleśnicy (w najbliższym punkcie pomiarowo-kontrolnym w Niechmirowie – wody te zaliczane są do IV klasy czystości) to: liczba bakterii coli typu kałowego, ogólna liczba bakterii coli, barwa, OWO, ChZT-Cr, azotany, kadm, rtęć i żelazo.

Głównym zagrożeniem i źródłem zanieczyszczeń dla wód powierzchniowych (oddziałującym również na wody podziemne), na terenie gminy są nieoczyszczone lub oczyszczone tylko częściowo ścieki odprowadzane do rzek i rowów melioracyjnych lub wylwane na pola.

Sieć kanalizacyjna w gminie obejmuje tylko wieś gminną Konopnicę. Łączna jej długość w gminie wynosi 5,7 km, przy jednocześnie funkcjonujących ponad 88,7 km sieci wodociągowej (przyjmuje się, że zводociągowane jest już prawie całe 100% gminy). Tak duża dysproporcja stwarza poważne zagrożenia dla środowiska wodnego gminy. Rozwój sieci wodociągowej sprzyja wzrostowi ilości produkowanych ścieków. Są one gromadzone w przydomowych, często nieszczelnych szambach. Nadmiar ścieków wylany jest na pola uprawne i łąki lub do rzek i rowów melioracyjnych. Problem ten rozciąga się również na zabudowę letniskową, w tym w części zlokalizowaną na terenach dolinnych.

Kontrolowany zrzut ścieków do rzeki Warty występuje w rejonie oczyszczalni ścieków w Konopnicy. Oczyszczalnia ta posiada ważne pozwolenie wodno-prawne na odprowadzanie oczyszczonych ścieków do rzeki Warty. Obecnie, po rozbudowie w 2004 r. – oczyszczalnia ma przepustowość 206 m³/d.

Projekt rozbudowy kanalizacji w gminie nie obejmuje wszystkich terenów zurbanizowanych. Wiąże się to ze znacznym rozproszaniem istniejącej zabudowy. Nie mniej dla poprawy obecnego stanu pilna jest budowa oczyszczalni w Rychłocicach, w Strobiniu, w Szykielowie oraz realizacja oczyszczalni przydomowych dla zabudowy rozproszonej, w tym rekreacyjnej (letniskowej), ze szczególnym uwzględnieniem terenów należących do PKMWiW, jednak poza zasięgiem GZWP oraz dolin rzecznych.

W przypadku wód podziemnych zagrożenia ich jakości wynikają przede wszystkim z charakteru zagospodarowania pokrywającego je terenu, jego właściwości fizykochemicznych, a także charakteru ognisk zanieczyszczeń.

Głównym ogniskiem zanieczyszczeń wód podziemnych na terenie gminy Konopnica są ogniska typu rolniczego i tereny nieskanalizowanej zabudowy wiejskiej. Zasadniczym źródłem zanieczyszczeń wód podziemnych są tu obejścia gospodarskie posiadające obory, chlewy, kurniki, gnojowniki, szamba i śmietniki. Powszechnym sposobem pozbywania się ścieków na terenach zabudowanych w gminie jest odprowadzanie ich na własne pola jako nawóz organiczny. W ten sposób do wód podziemnych wprowadzane są podwyższone ilości amoniaku, chlorków, sodu, potasu, azotynów i azotanów. Wśród ognisk rolniczych dodatkową

groźbę stanowi chemizacja rolnictwa (stosowanie nawozów mineralnych i pestycydów). Inne potencjalne źródła zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych na terenie gminy stanowią obiekty związane m.in.: z obsługą rolnictwa, przemysłem spożywczym, obsługą transportu: Są nimi:

- gospodarstwo rolne Trepki w Rychłolicach (gospodarujące po b.PGR Rychłocice);
- wytwórnia soli peklujących „TIRKON” w Konopnicy;
- składy i magazyny w Szynkielowie, Rychłolicach i Konopnicy,
- suszarnia drewna i stolarnia we Wrońsku.

Szczególnym źródłem zagrożeń dla zasobów wód podziemnych, określanych jako GZWP, jest zlokalizowane w jego granicach i to na terenach wskazanych do tzw. wysokiej ochrony (OWO) - funkcjonujące obecnie i mające perspektywy jeszcze wieloletniego działania składowisko odpadów komunalnych w miejscowości Strobin.

Na stan wód podziemnych wpływają również tzw. liniowe ogniska zanieczyszczeń – drogi i związany z nimi ruch transportowy, powodujący powstawanie zanieczyszczeń substancjami ropopochodnymi i produktami ich spalania, oraz zasolenie w okresie zimowym.

Powietrze atmosferyczne i klimat obszaru gminy pozostają pod degradującym wpływem lokalnych palenisk domowych, kotłowni, transportu i komunikacji. Wpływ ich wyraża się w zanieczyszczaniu powietrza szkodliwymi dla środowiska pyłami, gazami, uciążliwymi zapachami itp.

Najbardziej uciążliwymi, szczególnie w okresie zimowym, są w gminie małe źródła emisji, które ze względu na warunki odprowadzania zanieczyszczeń do atmosfery (ograniczony pułap rozprzestrzeniania) oraz ich lokalizację (zagęszczenie źródeł na stosunkowo niedużych powierzchniach) w istotny sposób wpływają na jakość powietrza gminy. Omawiane źródła „niskiej emisji” to przede wszystkim paleniska domowe. Ich szczególna uciążliwość związana jest z liczebnością źródeł, zlokalizowanych blisko siebie, niskimi gatunkami opałów, stosowanych w paleniskach oraz faktem częstego spalania w nich różnego rodzaju odpadów. Paliwa ekologiczne i związane z nimi systemy grzewcze, choć preferowane z punktu ochrony widzenia środowiska, stanowią bardzo kosztowne inwestycje, wprowadzane głównie do instytucji o charakterze publicznym.

Lokalizacja źródeł niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery związana jest z terenami zabudowanymi poszczególnych wsi. Rozmieszczenie i wielkość osadnictwa (znaczne rozproszenie zabudowy) sprawiają jednak, że praktycznie poza samą Konopnicą, skala tego zjawiska w gminie jest niewielka. Redukcja istniejącej emisji postępować będzie wraz projektowaną gazyfikacją gminy (po doprowadzeniu gazu przewodowego). Do tego czasu wskazana jest preferencja ekologicznych źródeł energii, zarówno przy modernizacji istniejących obiektów, jak i nowo projektowanych.

Źródłem zanieczyszczeń do atmosfery jest także średnia i wysoka emisja, związana z lokalnymi kotłowniami i przemysłem w gminie.

Główni potencjalni emitory zanieczyszczeń w gminie to kotłownie, należące do:

- piekarni w Konopnicy;
- kotłowni obsługującej budynek wielorodzinny w Konopnicy;
- suszarni drewna we Wrońsku.

Źródłem emisji do atmosfery w gminie jest również transport, wytwarzający tlenki węgla, węglowodory aromatyczne i alifatyczne, związki ołowiu i tlenki azotu. Przyczynia się do tego przede wszystkim intensywny rozwój komunikacji, cechujący cały obszar kraju, niski poziom techniczny pojazdów oraz ogólnie zły stan sieci dróg.

Głównym źródłem zanieczyszczeń jest tu droga wojewódzka Nr 481 przecinająca południkowo zachodni obszar gminy. Należy się więc liczyć z potrzebą wprowadzenia około 100 m strefy uciążliwości od drogi, mającej swoje odzwierciedlenie przede wszystkim w

ograniczaniu konsumpcyjnych upraw rolnych. Na pozostałym terenie występowanie wyłącznie dróg o randze: powiatowych- zbiorczych i lokalnych oraz gminnych – lokalnych i dojazdowych sprzyja ograniczaniu omawianych zanieczyszczeń. Rozwój procesu zmniejszania zanieczyszczeń transportowych możliwe jest poprzez prowadzenie systematycznych działań w kierunku poprawy stanu technicznego dróg w gminie.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczeń atmosfery, szczególnie w przypadku awarii, może stać się również rozlewnia gazu płynnego w Konopnicy.

Zagrożenie środowiska przez odpady występuje w okolicach wsi Strobin i związane jest z gminnym składowiskiem odpadów komunalnych. Powierzchnia składowiska wynosi 1,44 ha, pojemność docelowa 23 tys. m³. Obecnie składowisko przyjmuje około 400 t odpadów rocznie tj. 1-1,5 tys. m³. Przewidywany okres funkcjonowania wysypiska obejmuje rok 2013, obiekt ma jednak możliwość rozbudowy. Obecnie na terenie składowiska eksploatowana jest tylko jedna kwatery z wykładziną geomembranową, zabezpieczającą wnikanie odcieków z odpadów do gruntu. Składowisko zaopatrzone jest również w brodzik dezynfekcyjny dla kół pojazdów opuszczających jego teren. Wewnętrzna gospodarka odpadami w gminie, dzięki dobrej organizacji zbierania odpadów (odpowiednia liczba kontenerów) jest prowadzona prawidłowo. Problem stanowi jedynie brak selekcji odpadów.

Głównym czynnikiem degradującym klimat akustyczny terenu gminy Konopnica jest hałas komunikacyjny, emitowany w szczególności przez środki transportu drogowego. Natężenie hałasu drogowego jest proporcjonalne do obciążenia transportowego dróg w gminie. Największe występuje przy drodze wojewódzkiej nr 481. Na terenie gminy praktycznie nie występują przemysłowe źródła hałasu; jedynie w Szynkielowie działa jeden tartak.

Trasy komunikacyjne stanowią również źródło zanieczyszczenia gleb, występujących w ich pobliżu. Następuje tu kumulacja w glebie toksycznych związków chemicznych, pochodzących ze spalin oraz pyłów ścieranych opon i nawierzchni. Rośliny w strefie zanieczyszczeń kumulują je w swoich tkankach. W związku z tym, w strefach przyległych do dróg najbardziej obciążonych transportowo, powinno się ograniczać użytkowanie gleb, głównie jako łąk i pastwisk oraz upraw warzyw i owoców jagodowych.

Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym i niejonizującym na terenie gminy Konopnica występuje w strefie oddziaływania wybudowanej niedawno napowietrznej linii wysokiego napięcia 400 kV.

1.4. Uwarunkowania rozwoju gminy wynikające ze stanu środowiska przyrodniczego - wnioski

Obszar gminy, położony w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki, należy do ważnego przyrodniczo obszaru węzłowego, stanowiącego istotny element systemu ekologicznego województwa łódzkiego. Dla obszaru Parku obowiązują ustalenia planu ochrony. Ustalenia te winny zostać uwzględnione w nowych opracowaniach planistycznych.

Część obszaru Parku, wyróżniająca się walorami przyrodniczymi lub krajobrazowymi zaproponowana została do objęcia ochroną konserwatorską w formie ochrony indywidualnej. Tereny te wymagają dokładnego respektowania zasad ich ochrony zawartych w planie

ochrony PKMWiW. Tereny wskazane do ochrony konserwatorskiej należy sukcesywnie ustanawiać, ze szczególnym uwzględnieniem form możliwych do utworzenia przez Radę Gminy (zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, użytki ekologiczne, pomniki przyrody).

Powierzchnie leśne, stanowiące niewiele ponad 25% ogólnej powierzchni gminy, stanowią wartościowy element przyrody, krajobrazu i walorów rekreacyjnych gminy i wymagają szczególnej ochrony przed zmianą użytkowania. Wskazana jest realizacja projektowanych w obowiązujących planach miejscowych zalesień, ze szczególnym uwzględnieniem terenów wskazanych w planie ochrony PKMWiW, występujących w miejscowościach: Mała Wieś, Rychłocice, Wrońsko, Piaski, Kamyk, Bębnow, Strobin, Konopnica, Szynkielów.

Wzdłuż doliny Warty oraz doliny Oleśnicy występuje bezpośrednie zagrożenie powodziowe. Zagospodarowując tereny zagrożenia powodziowego należy respektować zapisy Prawa wodnego oraz zawarte w nim zakazy.

Ochrona erozyjnej krawędzi doliny Warty, zagrożonej lokalnie procesami stokowymi (osuwania mas ziemnych), wymaga wprowadzenia zakazu zabudowy i usuwania istniejących zarośli i zakrzaczeń.

Na terenie gminy nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych. Jest to zjawisko o tyle korzystne, że nie wywołuje konfliktów przestrzennych na terenach objętych ochroną konserwatorską, co jest szczególnie ważne przy tak dużym udziale powierzchni gminy w granicach PKMWiW.

Ze względu na niewystarczające dla potrzeb rolnictwa zasoby wód powierzchniowych należy objąć ochroną przed zmianą użytkowania wszystkie istniejące stawy, oczka wodne i starorzeczka w dolinach Warty i Oleśnicy.

Południowa część gminy znajduje się w zasięgu GZWP, objętym na tym terenie Strefą Wysokiej Ochrony. Tereny te podlegają szczególnej ochronie przed zanieczyszczeniami wód gruntowych, co wiąże się z wprowadzeniem stałego, systematycznego monitoringu składowiska odpadów komunalnych w Strobiniu, zlokalizowanego w zasięgu GZWP.

Najważniejszym elementem degradującym środowisko przyrodnicze na terenie gminy jest stan gospodarki wodno-ściekowej i związane z tym zanieczyszczenie wód powierzchniowych. Wszystkie rzeki na omawianym obszarze nie odpowiadają normom sanitarnym – jest to problem o skali regionalnej, a nawet wojewódzkiej, wymagający wzmoczenia działań w tym zakresie nie tylko na terenie gminy Konopnica, ale i w gminach sąsiednich, przez które przepływają te same rzeki. W przyszłości wody Warty powinny mieć I klasę czystości, a wody Oleśnicy – II klasę.

Została zmodernizowana i rozbudowana oczyszczalnia ścieków w Konopnicy, jednak należy pilnie przystąpić do budowy i szybkiego uruchomienia oczyszczalni ścieków w Rychłocicach, jak również przebudowy systemu kanalizacji sanitarnej według odrębnie opracowanej i przyjętej koncepcji kanalizacji gminy. Należy również kontynuować wprowadzanie lokalnych rozwiązań w sołectwach (grupowe oczyszczalnie ścieków lub oczyszczalnie przyzagrodowe) z uwzględnieniem zastrzonych rygorów i kontroli dla obszaru wysokiej ochrony w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Gmina Konopnica posiada korzystne warunki hydrogeologiczne. Praktycznie cała gmina

wyposażona jest już w sieć wodociągową. Z dokumentacji ujęć wód podziemnych nie wynika potrzeba ustanawiania stref ochrony pośredniej.

Składowisko komunalne zlokalizowane w Strobinie odpowiada wymogom sanitarnym. Składowisko przewidywane jest do eksploatacji do 2013 r. i można je rozbudować. Nie mniej niezbędny jest rozwój procesów selekcji i segregacji odpadów u źródła ich wytwarzania czyli w gospodarstwach domowych.

13. Obszary uciążliwości akustycznej czyli strefy przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu występują wzdłuż drogi wojewódzkiej Nr 481. Wielkość strefy wymaga potwierdzenia uciążliwości stosownymi badaniami, można jednak wstępnie przyjąć jej zasięg jako 60 – 100 m. W obszarze tym należy dążyć do eliminacji funkcji chronionych lub wyposażenia budynków w urządzenia zapewniające ochronę przed hałasem.

Ze względu na znaczne rozproszenie zabudowy, niska emisja do atmosfery stanowi na terenie gminy stosunkowo niewielki problem. Nie mniej ze względu na obszar parku krajobrazowego w ustaleniach planu wskazane jest wprowadzenie zaleceń stosowania w gospodarstwach domowych ekologicznych źródeł energii.

Obszary występowania najwyższych walorów glebowo-rolniczych w gminie wymagają ochrony przed zmianą użytkowania na inną niż rolniczą. Tereny te powinny być traktowane jako predestynowane do rozwoju intensywnego rolnictwa z dopuszczeniem zabudowy rolniczej i w wyjątkowych sytuacjach związanej z przetwórstwem rolno-spożywczym. Tereny te nie powinny być zalesiane.

2. Środowisko kulturowe

2.1. Rys historyczny

Gmina Konopnica należy do obszarów o bardzo starym osadnictwie. Sprawia to przecinająca gminę dolina Warty, przed wiekami ważny szlak wodny. Korzystne warunki osadnicze w dolinie rzeki oraz na wyższych terasach sprawiły, że osadnictwo rozwijało się tu od najdawniejszych czasów. Potwierdzają to liczne znaleziska archeologiczne. Skupiają się one po obu stronach doliny Warty, od Strobina po Rychłocice, w dolinie Oleśnicy między Nową Wsią a Niechmirowem oraz w pradolinie Niecieczy, od Rychłocic przez Osieczno, Kolonię Zabłocie, Piaski po Kamyk.

Najstarsze ślady osadnictwa pochodzą z okresu schyłkowego paleolitu i mezolitu. Występują jako pojedyncze stanowiska na terenie miejscowości Strobin, Szynkielów, Rychłocice, Mała Wieś. Stanowisko w Strobinie należy do kultury świderskiej. Stanowisk z okresu neolitu jest już kilkanaście. Występują w Strobinie, Szynkielowie, Rychłocicach, Bębnowie, Małej Wsi i Konopnicy. Reprezentują kultury pucharów lejkowych, ceramiki sznurowej i grzebykowo-dołkową. Największe skupienie stanowisk neolitycznych znajduje się na terenie Szynkielowa. Wymienione stanowiska łącznie z pozostałymi, w liczbie około 40, zaliczone są do epoki kamienia.

Wczesny okres epoki brązu charakteryzuje się tylko kilkoma stanowiskami kultury trzcinieckiej, występującymi na terenie Małej Wsi i Strobina. W środkowej i późnej epoce brązu oraz w okresie halsztackim następuje intensywny rozwój osadnictwa kultury łużyckiej. Liczne stanowiska reprezentujące tę kulturę znajdują się na terenie wsi: Mała Wieś, Rychłocice, Konopnica, Strobin. W Strobinie zachowały się osiedla obronne i cmentarze.

Wyraźna zmiana w rozmieszczeniu osadnictwa zaszła w południowo-zachodniej części gminy. Osadnictwo z rejonu Szynkielowa przeniosło się bardziej na wschód w rejon Bębnowa i Dąbrówki oraz rozwinęło na terenie wsi Rychłocice Wrzesień, poza starym osadnictwem.

W okresie lateńskim występuje jeszcze przetrwałe osadnictwo kultury łużyckiej, obok którego wytworzyła się nowa kultura wschodnio-pomorska, której drobne ślady występują na terenie Małej Wsi i Bębnowa, a głównie Strobina.

Koniec latenu oraz cały okres wpływów rzymskich to rozwój osadnictwa kultury przeworskiej. Liczne stanowiska tej kultury występują na terenie miejscowości Mała Wieś, Strobina, Dąbrówka-Bębnowa oraz Konopnica. W Konopnicy szczególnym śladem tej kultury jest kurhan. Stanowiska kultury przeworskiej występują często na stanowiskach osadnictwa kultury łużyckiej.

Następne ślady osadnictwa pochodzą z okresu wczesnego średniowiecza. Z tego okresu pochodzi grodzisko pierścieniowate w Konopnicy, datowane na XIII-XV w.

W okresie wczesnego i późnego średniowiecza, a następnie z okresu nowożytnego, pozostało wiele śladów w postaci stanowisk archeologicznych. Część występującego osadnictwa przetrwała, stanowiąc dzisiejszą sieć osadniczą.

Najstarszą historycznie datowaną miejscowością jest Konopnica. Pierwsza wzmianka historyczna pochodzi z 1391 r. Miejscowość „Conopnicza” jest wzmiankowana w źródłach przy okazji wymieniania braci Pietrasza i Mikołaja z Bębnowa i Stogniewa z Conopniczy. W 1484 r. Jan Kroczewski h.Jastrzębiec kupił Konopnicę i przybrał nazwisko Konopnicki. W XVII w. został zbudowany kościół parafialny pw św. Rocha, fundowany w 1643 r. przez Hieronima Koniecpolskiego, kasztelana spicymierskiego. W 1858 r. kościół spalił się. W 1827 r. Konopnica posiadała 42 dymy i 376 mieszkańców. W 1884 r. wraz z górką Konopnicką i Konopnicą Poduchowną, liczyła 42 dymy i 566 mieszkańców. W XIX w. Konopnica była wsią gminną. Posiadała młyn wodny i cegielnię.

Rychłocice

W XV w. występują jako Rychłoczycze major i Rychłoczycze minor. Wtedy powstał tu kościół p.w. Zwiastowania NMP, który założył i uposażył jako filię kościoła w Brzykowie Piotr Szczawiński dziedzic Rychłocic z żoną Elżbietą ok. 1450 r. W połowie XVI w. Rychłocice należą do Szafranców. W 1455 r. właściciel Rychłocic, Piotr Szafraniec, z żoną Elżbietą ufundowali na terenie majątku kościół. Najstarsza wzmianka o folwarku i dworze w Rychłocicach (Rychłoczycze maior) pochodzi z 1461 r. i dotyczy podziału dóbr między trzech braci. W XVI w. wieś należała do właścicieli częściowych. Dziesięcina z łanów kmiecych szła do kanonii wieluńskiej. W 1552 r. Rychłoczycze majus stanowiły własność Barbary Chmielowej i Floriana Szczawińskiego. Miały wtedy 22 osoby, 7 i pół łana ziemi, 2 karczmy i młyn. Rychłoczycze minor miały 6 osad.

W 1770 r. jako właściciel dóbr rychłocickich, wzmiankowany jest Trepka. W tymże roku zostaje pobudowany, z funduszu Trepków, nowy drewniany kościół, na miejscu starego, który spłonął w 1765 r. Utworzono wówczas w Rychłocicach parafię. Rychłocice posiadały wtedy gorzelnię i młyn wodny. Wraz z Sobkowizną, Żabieńcem i Rychłocicami Poduchownymi miały 51 dm. Folwark liczył 12 dm i 50 mk. W 1827 r. było 27 dm i 416 mieszkańców. Żabieniec pierwotnie był osadą n.Wartą i posiadał 8 domów, potem został włączony do Rychłocic.

Strobin

W 1552 r. Strobień, stanowił własność Zarębiny. Miał wtedy 9 osad i 8 łanów. Na początku XVI w. siedziała tu częściowa szlachta.

Była tu wieś i folwark. W 1827 r. Strobin miał 2 dm i 349 mk, pod koniec XIX w. 55 dm. I 366 mk. Folwark posiadał 12 dm. I 40 mk. Wieś miała szkołę podstawową, W 1888 r. dobra składały się z folwarków Strobin, Anielin i Walków, przed 1860 r. należały do dóbr Krzętle.

Szynkielów

W XVI w. Szynkielów, na początku tego wieku należał do szlachty częściowej. Oprócz wsi był też folwark. W 1827 r. liczył 47 łąnów i 473 mk. Pod koniec XIX w. Szynkielów dzielił się na Skarbowy, który posiadał 48 dm. i 245 mk. oraz Prywatny, mający 34 dm. i 221 mk. Poza wsiami były trzy folwarki. Jeden należał do gen. Tichmieniewa, drugi do gen. Zabłockiego, trzeci do Maryi Kossakowskiej.

Wrońsko

Dawniej Wronisko al. Wrońska, należało do gminy Dąbrowa Widawska i parafii Brzyków. Miejscowość składała się z wsi i folwarku. Historycznie udokumentowane jest na początku XVI w., w związku z informacją, że „Pleban z Brzykowa miał 2 łąny zapisane przez Starzeńskiego wraz z placami kmiecymi, ogrodami i łąkami”. Folwark posiadał 12 łąnów, z których dawał dziesięcinę plebanowi w Brzykowie, natomiast kmiecie płacili prepozytowi w Wieluniu.

W 1827 r. Wrońsko liczyło 28 dm. i 19 mk., pod koniec XIX w. wieś posiadała 27 dm. i 347 mk. Wydzielone Wrońsko Poduchowne 11 dm. i 41 mk. Folwark miał 3 dm. i 33 mk.

Pozostałe miejscowości mają późniejszą metrykę historyczną. Pojawiają się w XIX w.

Mała Wieś, inaczej Maławieś, w 1827 r. liczyła 14 dm. i 184 mk. Pod koniec XIX w. 27 dm. i 193 mk.

Piaski – pod koniec XIX w. miały 1 dom i 15 mk.

Sabinów – wieś włościańska liczyła 15 dm. i 75 mk. Wchodziła w skład dóbr Głuchów.

Głuchów – dobra Głuchowskie składały się ze wsi Głuchów, Sabinów i Franin oraz folwarku z attynencyją Zawistna. W 1827 r. posiadał 12 dm. i 112 mk.

Kamyk – składa się z folwarku oraz wsi Kamyk, liczącej 30 os. i 155 mk i Zakurów – 16 os. i 101 mk.

2.2. Zasoby kulturowe i krajobrazowe gminy

Formami ochrony zabytków są:

- wpis do rejestru zabytków,
- uznanie za pomnik historii
- utworzenie parku kulturowego
- ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na terenie gminy Konopnica znajdują się zabytki według wykazu gminnej ewidencji zabytków: Są to:

Miejsco-wość	Obiekt - zespół	Datowanie	Nr rejestru	Inne informacje
Bębnow	Zagroda Nr 13, dz. 189	Dom-1932 Obora - 1937		Dom drewn. oraz dom z oborą mur.
Bębnow	Dom Nr 33, dz. 44/1	Ok.1918		Dom drewn.obecnie funkcja letniskowa
Konopnica	Zespół Kościoła Parafialnego kościół popauliński pw. św.Rocha z łącznikiem do klasztoru – dz. 93a/2 cmentarz przykościelny z pierścieniem drzew i ogrodzeniem, dz. 93a/2 c) plebania 93a/2	XVII w.	941/122/A	Dec. z dn.30.12.1967 r. KL.IV-680/841/67
Konopnica	Zespół dworski:			Dec. z dn.

	a) dwór , dz. 469/12 b) stodoła, dz. 510/6 c) spichlerz, dz. 510/7 d) park , dz. 469/12	I poł. XIX w I poł. XIX w	942/124/A 943/125/A	30.12.1967 r. KL.IV-680/843/67 Dec. z dn. 30.12.1967 r. KL.IV-680/844/67
Konopnica	młyn wodno-elektryczny dz. 488/4	k.XIX w.	340/19/86	Dec. z dn. 6.10.1986 KL.IX.5340/19/86
Konopnica	Cmentarz parafialny, dz. 86a			
Konopnica	Cmentarz wojskowy, dz. 438b			miejsce spoczynku żołnierzy 72 pułku piechoty „Radom”,
Konopnica	Dom, ul. Stawowa 4	Lata 30.XX w		Dom mieszk.drewn.
Konopnica	Dom, ul. Stawowa 3	k.XIX w.		Dom mieszk.drewn.
Konopnica	Dom, ul. Rieczna 21, dz. 125/2	Lata 20.XX w		Dom mieszk.drewn.
Konopnica	Dom, ul. Rieczna 19, dz. 126/2	Pocz. XX w.		Dom mieszk.drewn.
Konopnica	Dom, ul. Rieczna 17, Dz. 126/1	Pocz. XX w.		Dom mieszk.drewn.
Konopnica	Dom, ul. Rieczna 13, Dz. 127/1	1934 r.		Dom mieszk. gliniany
Konopnica	Dom, ul. Zamczysko 5 Dz. 137/10	Lata 20.XX w		Dom mieszk.drewn. obecnie letniskowy
Konopnica	Dom, ul. Zamczysko 1, Dz. 137	Ok. 1925 r.		Dom mieszk.drewn.
Rychłocice	Zespół kościoła filialnego kościół p.w.Zwiastowania NMP dzwonnica cmentarz przykościelny z pierścieniem drzew i ogrodzeniem	XVIII w.	954/156/A	Dec.z dn. 30.12.1967 KL.IV.680/860/67
Rychłocice	Zespół dworsko-parkowo- folwarczny: dwór, dz. 91 c) b) obora c) spichlerz, dz. 93 gorzelnia dom go e) dom gorzelanego g) f) park park	XVIII w. pocz.XIX w	955/157/A 956/158/A	Dec. z dn.30.12.1967 r. KL.IV-680/861/67 Dec.z dn. 30.12.1967 r. KL.IV-680/29/67
Rychłocice	Zespół cmentarza parafialnego cmentarz b) kaplica grobowa rodziny Trepków			
Rychłocice	Dom, Nr 57			
Rychłocice	Dom, Nr 60	1939 r.		Dom mieszk.mur.
Strobin	Dom Nr 59, dz. 184	Pocz. XX w.		Dom mieszk.drewn.

Mała Wieś	Dom Nr 39, dz. 320	Ok. 1910 r.		Dom mieszk.drewn.
Mała Wieś	Dom Nr 46, dz. 317	I ćw.XX w.		Dom mieszk.drewn.
Mała Wieś	Dom Nr 45, dz. 318	I ćw.XX w.		Dom mieszk.drewn.
Mała Wieś	Dom Nr 10, dz. 399	Ok. 1922		Dom mieszk.drewn.
Mała Wieś	Dom Nr 5, dz. 405	Lata 30.XX w		Dom mieszk.drewn.
Szynkielów	Zespół kościoła parafialnego: kościół p.w. NMP, dz.1276 dzwonnica, dz. 1277 plebania, dz. 1277			
Szynkielów	Cmentarz parafialny, dz. 985			
Szynkielów	Dom Nr 233, dz. 1327/1			Dom mieszk.drewn. obecnie letniskowy
Szynkielów	Dom Nr 226, dz. 1448	I ćw.XX w.		Dom mieszk.drewn.
Szynkielów	Dom Nr 222, dz. 1439	I ćw.XX w.		Dom mieszk.drewn.
Szynkielów	Dom Nr 35, dz. 997	I ćw.XX w.		Dom mieszk.drewn.
Wrońsko	Dom Nr 6, dz. 210	Lata 30.XX w		Dom mieszk.mur.
Wrońsko	Dom Nr 21, dz. 229	Lata 30 XX w		Dom mieszk.drewn.

Objaśnienia:

druk wytłuszczony – obiekty wpisane do rejestru zabytków
druk pochyły – obiekty w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Obiekty archeologiczne wpisane do rejestru zabytków to:

Konopnica – kurhan, nr rejestru 127/A

2. Konopnica – grodzisko pierścieniowate, nr rejestru 126/A

3. Strobin – cmentarzysko, nr rejestru 124/A

4. Strobin Lesisko – cmentarzysko, nr rejestru 163/A

5. Strobin Mieścisko – osiedle obronne, nr rejestru 165/A

6. Strobin II – osiedle obronne, nr rejestru 166/A

Na szczególną uwagę zasługują:

Zespół kościoła parafialnego w Konopnicy p.w. Św.Rocha, na który składają się:

- zabytkowy kościół popauliński z łącznikiem do klasztoru, zbudowany w XVII w. w latach 1641-1650 r. w stylu barokowym, murowany, orientowany, z prostokątną nawą z węższym prezbiterium zamkniętym półkoliście. Od północy znajduje się zakrystia, od zachodu – wieża z chórem o jednej kondygnacji. Sklepienie kolebkowe z lunetami. Wieża kościoła jest czterokondygnacyjna, u dołu czworokątna, u góry ośmiokątna przykryta barokowym hełmem. Restaurowany około 1900 r. i w 1934 r. Klasztor został rozebrany w 1858 r. Został po nim tylko łącznik.

- murowana plebania wybudowana około 1900 r.

- cmentarz przykościelny z pierścieniem drzew i ogrodzeniem.

Zespół dworsko-parkowy w Konopnicy

Powstanie zespołu dworsko-parkowego, obecnie zachowanego, należy wiązać z I połową XIX w. W tym czasie zbudowany został pałacyk w parku i spichlerz we wnętrzu podwórza. Zapewne też wtedy dokonano nowych nasadzeń przy dworze, które stały się zaczątkiem obecnego parku. W 1884 r. folwark liczył 9 dymów i 84 mieszkańców. Obejmował 116 mórg, w tym: 184 morgi ziemi ornej z ogrodami, 70 mórg łąk i 64 morgi pastwisk. Obecnie układ pierwotnego założenia uległ dużemu zatarciu w wyniku likwidacji północnej części ogrodu i lokalizacji osiedla domów jednorodzinnych, a także wytyczeniu nowych tras komunikacyjnych i przemianowaniu dróg parkowych w asfaltowe ulice. Główny trakt

komunikacyjny założenia, biegnący od centrum wsi przez park na teren podwórze, nosi nazwę ulicy Parkowej. Całe założenie składa się z trzech części: dziedzińca gospodarczego – dziedzińca założony na planie zbliżonym do ćwiartki koła; z pierwotnej zabudowy zachowały się tylko stodoła i spichlerz; pozostała zabudowa jest nowa, posadowiona na miejscu starej; dojazd do gospodarstwa biegnie dawną aleją parkową wysadzaną kasztanami i lipami. Spichlerz – obiekt zabytkowy – został wzniesiony prawdopodobnie w I połowie XIX wieku, z cegły ceramicznej obustronnie tynkowanej, w okresie późniejszym zmieniony został wystrój architektoniczny krawędzi szczytów. Budynek jest dwukondygnacyjny, niepodpiwniczony, jednotraktowy, nakryty dachem dwuspadowym o dużym nachyleniu połaci. Stodoła – obiekt w ewidencji WKZ – została zbudowana również w cegły ceramicznej, w poziomie wysokiego cokołu, prawdopodobnie licowana łamanym kamieniem, ściany obustronnie tynkowane. Budynek założony na planie wydłużonego prostokąta, parterowy, jednotraktowy, podpiwniczony, nakryty dachem dwuspadowym o dużym nachyleniu połaci. Głównym elementem wystroju elewacji są duże głębokie blendy, zamknięte od góry półkoliście. Szczyt z ceglany krzyżem.

2) Parku z pałacykiem o powierzchni 6,3 ha. Park uległ dużym przemianom. Drzewostan został przetrzebiony, a pierwotna kompozycja uległa zatarciu. Pierwotny owalny zajazd przed fasadą pałacyku uległ całkowitemu zanikowi. Obecnie jest poprzecinany alejkami. Od strony południowej pałacyk jest otoczony powierzchnią trawiastą, która dochodzi do zbocza doliny porośniętej starodrzewem. Ta część parku jest wyraźnie zaniedbana. Znajduje się tu współczesny pomnik Kopernika. Przy ulicy Parkowej na terenie parku została wybudowana poczta, restauracja oraz posterunek policji. Nad doliną cieku pobudowano domki letniskowe. Część ogrodowa, leżąca na północ od ulicy Parkowej, uległa całkowitemu zniszczeniu. Znajduje się tu obecnie osiedle domów jednorodzinnych oraz budynki użyteczności publicznej. Zabytkowy Dwór (Pałac) jest ogólnie w stylu neogotyckim. Składa się z kilku członów z różnych okresów. Do ciekawszych elementów należy portal z dekoracyjnymi wieżyczkami, umieszczony w ryzalicie; wieża i korpus główny są zwieńczone blankami.

3) Folwarku, który zachował się tylko w stanie szczątkowym. Znajdował się on na wschód od parku przy trakcie prowadzącym do klasztoru. Pozostałością po folwarku są dwa domy – dawne czworaki – ustawione kalenicowo. Jeden czworak, obecnie dom pod adresem Rynek 2/3, murowany, z XIX w., drugi czworak – pod adresem Rynek 5.

Zespół dworsko-parkowo-folwarczny w Rychłolicach jest obecnie we władaniu Agencji Nieruchomości Rolnych, dzierżawiony przez spadkobiercę dawnego właściciela, A. Trepi. Zarówno zespół dworsko-parkowy jak i dziedzińca gospodarczy folwarku jest zlokalizowany w północnej części wsi Rychłolice, nad rzeką Wartą. Składają się nań:

park podworski, o kompozycji krajobrazowej. Przy jego rozplanowaniu wykorzystano naturalne ukształtowanie terenu, szczególnie zaś stromą skarpe doliny Warty. Przy jej górnej krawędzi posadowiony jest dwór. Od dworu, w kierunku rzeki, biegną schody poprzedzielane podestami, otoczone balustradą tralkową. Od schodów odchodzi trakt w kierunku nadbrzeża rzeki i przy jego krawędzi dochodzi do traktu asfaltowego, dojazdowego do domków letniskowych, położonych wśród starodrzewia. Przestrzeń między tym drzewostanem a stromą skarpe porastają drzewa owocowe, wtórne. Drugi człon założenia parkowego rozciąga się w kierunku wschodnim, gdzie zlokalizowane są stawy podzielone groblą z mostkiem. Jest on w części centralnej lekko wypiętrzony, poprzecinany traktami dojazdowymi do dworu i dolnego członu parku od strony podwórze gospodarczego. Przed fasadą dworu rozpościera się zajazd.

zabytkowy dwór pochodzący z XVIII w. Jest to bryła drewniana zbudowana na rzucie prostokąta. Od strony wjazdu mieści się kolumnowy portyk, zaś od strony ogrodu wieloboczny ryzalit. Przebudowany i restaurowany w 1983 r.

kościół filialny parafii w Brzykowie p.w. Zwiastowania NMP z 1770 r. znajdujący się przy głównej bramie wjazdowej do parku, od strony podwórze. Kościół jest drewniany, orientowany, jednonawowy, z nawą prostokątną i węższym prezbiterium prostokątnym, zamkniętym od wschodu trójbocznie. Kościół jest kryty gontem. Obok kościoła znajduje się drewniana dzwonnica – obiekt w ewidencji WKZ – z początku XX wieku, restaurowana w 1996 r., konstrukcji szkieletowej w dolnej i środkowej części oszalowana deskami przybitymi współcześnie w jodełkę. Przy północnej krawędzi działki znajdują się dwa nagrobki.

4) dziedziniec gospodarczy stanowiący południową część założenia. Jest on założony na planie zbliżonym do czworoboku ze ściętym narożnikiem. Otoczony jest wysokim murem. Zachowały się dwie bramy: wjazdowa i do parku. Między bramami biegnie łukowato wyznaczona droga. Pierwotna zabudowa zachowała się tylko w części północnej podwórze. W jej skład wchodzi gorzelnia – obiekt w ewidencji WKZ – posadowiona równolegle do kościoła. Gorzelnia została wzniesiona w 1885 r. z cegły ceramicznej. W 1936 r. częściowo wymieniono aparaturę na nowszą. W okresie powojennym przeprowadzono wielokrotnie remonty obiektu i zmiany urządzeń. W sposób bardziej radykalny przebudowano kotłownię oraz zmieniono wystrój wschodniej części fasady. Obecnie jest nieużytkowana. Obok gorzelni znajduje się budynek mieszkalny, pierwotnie plebania lub dom gorzelniczy – obiekt w ewidencji WKZ. Murowana z około 1900 r. Po zachodniej stronie bramy wjazdowej do parku znajduje się zabytkowy spichlerz, zbudowany z cegły ceramicznej obustronnie tynkowanej w 1820 r. w stylu neogotyckim, na rzucie prostokąta. Na węższych bokach szczyty są ozdobione sterczynami. Dach jest dwuspadowy. Z zabudowy krawędzi zachodniej zachowała się tylko obora, dawna stajnia, murowana z XIX w. obecnie niezagospodarowana. Dalsze obiekty to czworak, obecnie dom murowany z lat 20. XX wieku. Pozostałe obiekty są wtórne. W okresie powojennym rozebrano większość obiektów na terenie tego podwórze, a nowe wzniesiono bez dostosowania do pierwotnej kompozycji. Są to m.in. szkoła podstawowa (już rozebrana) i remiza strażacka z 1955 r., obecnie magazyn.

Nie ma w gminie Konopnica obiektów i obszarów uznanych za pomnik historii, nie ma też utworzonych i przewidywanych do utworzenia parków kultury.

Są jednak poza w/w wymienionymi, obiekty i obszary o lokalnych walorach kulturowych, chronione prawem miejscowym w postaci ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Taki plan aktualnie obowiązujący, uchwalony uchwałą Nr XI/55/03 Rady Gminy Konopnica z dnia 29 grudnia 2003 r. opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego Nr 31 poz. 332 z dnia 13 lutego 2004 r., gmina Konopnica posiada, a obejmuje on obszar całej gminy. W tym planie wyznaczono i do niniejszego studium wprowadzono zawarte w nim ustalenia:

1) strefę ścisłej ochrony konserwatorskiej zespołów architektoniczno-krajobrazowych w:

- Konopnicy, gdzie ochroną objęto założenie rezydencjonalne, na które składa się zespół dworski obejmujący zabytkowy dwór oraz park wpisany do ewidencji WKZ, założony w I połowie XIX w.

- w Rychłolicach, gdzie ochroną objęto zespół dworsko-folwarczno-parkowy w północnej części wsi, obejmujący zabytkowy dwór, zabytkowy kościół parafialny i zabytkowy spichlerz oraz wpisane do ewidencji WKZ – park podworski, zespół folwarczny wraz z odrębnie wyszczególnioną gorzelnią w zespole folwarczym.

2) strefę częściowej ochrony konserwatorskiej d. folwarku w Konopnicy, gdzie znajduje się również zabytkowy spichlerz,

3) strefę obserwacji archeologicznej dla obszarów:

zespołu stanowisk z okresu halsztackiego i rzymskiego oraz wczesnego średniowiecza w okolicach Konopnicy,

zespołu stanowisk z epoki kamienia, okresu halsztackiego i epoki żelaza w okolicy Strobina,
 zespołu stanowisk – osadnictwa z epoki kamienia, brązu i żelaza w okolicach Małej Wsi i Rychłolic,
 zespołu stanowisk w okolicach wsi Bębnów,
 zespołu stanowisk w okolicach wsi Piaski.
 ochronę konserwatorską pojedynczych budynków mieszkalnych, gospodarczych i inwentarskich oraz składowych lub całych zagród wpisanych do gminnej ewidencji zabytków przyjętej w 2008 r. Dotychczas gmina nie sporządziła jeszcze gminnego programu ochrony zabytków przyjętego uchwałą Rady Gminy.
 ochronę miejsc pamięci narodowej związanych z dziejami regionu obejmującą:
 obelisk ku czci Powstańców Styczniowych z 1863 r. na cmentarzu parafialnym w Rychłolicach,
 cmentarz wojskowy w Konopnicy – miejsce spoczynku 72 pułku piechoty „Radom” poległych w 1939 r.,
 mogiłę na cmentarzu parafialnym w Konopnicy – grób żołnierzy 72 pułku piechoty poległych w 1939 r.,

W celu identyfikacji dóbr kultury współczesnej przyjęto dla gminy następujące kryteria:

- 1) data powstania po 1945 r.
- 2) wartości artystyczne, autorstwo ogólnie uznanych twórców lub twórców lokalnych,
- 3) nowatorskie rozwiązania architektoniczne, przestrzenne i inżynieryjne,
- 4) tradycja miejsca w kontekście trwałości kompozycji przestrzeni,
- 5) uznanie współczesnych (nagrody, wyróżnienia)

Mając na względzie powyższe kryteria uznano, że nie ma na terenie gminy Konopnica obiektów, które mogłyby zasłużyć na miano dóbr kultury współczesnej. Powstałe po 1945 r. obiekty nie przedstawiają wartości ani też nowatorskich rozwiązań godnych w/w uznania.

Gmina jest bardzo bogata w stanowiska archeologiczne, z których kilka zostało wpisanych do rejestru zabytków wyszczególnionych na str. 31.

Spis stanowisk archeologicznych (wg informacji WKZ – Delegatura w Sieradzu)

Lp.	Miejscowość-stanowisko	Numer na arkuszu	Opis
1.	Anielin 1	1 na 75-46	- osada kultury łużyckiej, halsztat C - ślad osadnictwa kultury polskiej, XVI-XVII w.
2.	Bębnów 1	27 na 75-45	- punkt osadniczy m.in. kultury pucharów lejkowych, epoka kamienia, - cmentarzysko kultury łużyckiej, EB-halsztat, - cmentarzysko kultury przeworskiej, Rzym 1970 – badania sondażowe, B. Abramek
3.	Bębnów 2	28 na 75-45	-osada kultury łużyckiej, halsztat -osada kultury grobów kloszowych, halsztat -osada kultury przeworskiej, Rzym 1985 – badania sondażowe, B. Abramek
4	Bębnów 3	29 na 75-45	--cmentarzysko kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
5	Bębnów Dąbrówka 4	30 na 75-46	- cmentarzysko kultury łużyckiej, wczesny halsztat-laten-
6	Bębnów 5	31 na 75-45	-ślady osadnictwa kultury polskiej ,średniowiecze

7	Bębnów 6	32 na 75-45	-osada kultury przeworskiej, Rzym -śląd osadnictwa kultury polskiej, późne średniowiecze
8	Bębnów 7	51 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat -punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w.
9	Bębnów 8	64 na 75-45	-osada kultury przeworskiej, Rzym -punkt osadniczy kultury polskiej ,nowożytność
10	Bębnów 9	65 na 75-45	-osada kultury przeworskiej , Rzym -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność
11	Bębnów 10	34 na 75-45	-osada (?) kultury łużyckiej, halsztat-laten -osada kultury przeworskiej, laten-rzym
12	Głuchów 1	4 na 75-46	-cmentarzysko kultury polskiej, XVI-XVII w.
13	Głuchów 2	5 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury prapolskiej, XIII w. -śląd osadnictwa kultury polskiej, XVII-XVIII w.
14	Kolonia Rychłocice 1	76 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury pomorskiej, laten -punkt osadniczy kultury przeworskiej, Rzym -osada kultury polskiej, średniowiecze -osada kultury polskiej, nowożytność
15	Konopnica 1	1 na 75-45	-grodzisko kultury polskiej, XIII-XV-XVII w. 1958,1964 – badania wykopaliskowe, J. Kamińska, nr rejestru: 126/A
16	Konopnica 1 (1934 r.)	2 na 75-45	-cmentarzysko kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
17	Konopnica 2	3 na 75-45	-cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej, kloszowej, laten 1967 – badania ratownicze,R. Mazurowski
18	Konopnica 3	4 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury prapolskiej, chronologia nieokreślona
19	Konopnica 3	7 na 75-46	-cmentarzysko kultury łużyckiej, chronologia nieokreślona -grób szkieletowy kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
20	Konopnica 4	5 na 75-45	-pracownia garncarska kultury polskiej, średniowiecze
21	Konopnica 5	6 na 75-45	-kurhan kultury przeworskiej, Rzym 1973 – badania ratownicze, B. Bramek ,nr rejestru:127/A
22	Konopnica 6	7 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, paleolit schyłkowy -osada kultury przeworskiej, późny Rzym 1973 – badania sondażowe, B. Abramek
23	Konopnica 7	8 na 75-45	-cmentarzysko kultury przeworskiej, późny laten, Rzym 1973-1984 – badania wykopaliskowe, B. Abramek
24	Konopnica 8	9 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, paleolit schyłkowy -osada kultury łużyckiej, halsztat

25	Konopnica 8	6 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat D
26	Konopnica 9	10 na 75-45	-skarby monet z okresu rzymskiego
27	Konopnica 11	11 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury przeworskiej, Rzym
28	Konopnica 12	12 na 75-45	-osada (?) kultury łużyckiej, halsztat
29	Konopnica 13	13 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, schyłkowa EB
30	Konopnica 14	14 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury łużyckiej, halsztat
31	Konopnica 15	15 na 75-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, EB-halsztat
32	Konopnica 16	16 na 75-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, EB
33	Konopnica 17	17 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat
34	Konopnica 18	18 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona -śląd osadnictwa kultury łużyckiej (?), chronologia nieokreślona -osada kultury łużyckiej/pomorskiej, wczesny laten -śląd osadnictwa kultury przeworskiej (?), Rzym (?) -śląd osadnictwa kultury polskiej, średniowiecze
35	Konopnica 19	19 na 75-45	-cmentarzysko (?) kultury łużyckiej, halsztat C
36	Konopnica 20	55 na 75-45	-punkt osadniczy kultury nieokreślonej, neolit -punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
37	Konopnica 21	56 na 75-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, halsztat-laten -osada kultury polskiej, nowożytność
38	Mała Wieś 1	1 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, neolit -punkt osadniczy kultury Chłopice-Vesele, I EB -cmentarzysko kultury łużyckiej, III EB-halsztat D -cmentarzysko kultury pomorskiej, laten -cmentarzysko kultury przeworskiej, późny laten-Rzym 1932 – badania ratownicze; 1966 – badania sondażowe; 1972-1989 – badania wykopaliskowe, A. Kufel-Dzierżgowski, M. Urbański
39	Mała Wieś 2	4 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury łużyckiej, halsztat
40	Mała Wieś 3	10 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury trzcinieckiej, II EB -osada kultury polskiej, średniowiecze
41	Mała Wieś 4	11 na 74-45	-osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
42	Mała Wieś 5	12 na 74-45	-osada kultury trzcinieckiej (lub łużyckiej), EB
43	Mała Wieś 6	13 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury przeworskiej, Rzym 1983 – badania sondażowe, M. Urbański
44	Mała Wieś 7	14 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, mezolit -osada kultury przeworskiej, Rzym 1984 – badania sondażowe, M. Urbański
45	Mała Wieś 8	28 na 74-45	-punkt osadniczy kultury przeworskiej, Rzym

			-punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność 1983-1985 – badania ratownicze, M. Urbański
46	Mała Wieś 9	29 na 74-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, halsztat -osada kultury przeworskiej, rzym
47	Mała Wieś 10	30 na 74-45	--osada kultury przeworskiej, rzym
48	Mała Wieś 11	31 na 74-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, EB
49	Mała Wieś 12	32 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia
50	Mała Wieś 13	33 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB -osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
51	Mała Wieś 14	34 na 74-45	-osada kultury przeworskiej, Rzym B -osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze 1984, 1986-1987 – badania sondażowe, M. Urbański
52	Mała Wieś 15	35 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka żelaza
53	Mała Wieś 16	36 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia
54	Mała Wieś 17	37 na 74-45	-osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze
55	Mała Wieś 18	38 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia
56	Mała Wieś 19	39 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -osada kultury łużyckiej, halsztat -osada kultury przeworskiej, Rzym -osada kultury prapolskiej, wczesne średniowiecze -osada kultury polskiej, późne średniowiecze -osada kultury polskiej, nowożytność
57	Mała Wieś 20	40 na 74-45	-cmentarzysko kultury pomorskiej, laten
58	Mała Wieś 21	41 na 74-45	-osada kultury pomorskiej, laten
59	Mała Wieś 22	42 na 74-45	-punkt osadniczy kultury przeworskiej, rzym
60	Mała Wieś 23	43 na 74-45	-osada kultury polskiej, nowożytność
61	Mała Wieś 24	44 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia
62	Mała Wieś 25	58 na 74-45	-osada kultury ceramiki sznurowej, neolit
63	Mała Wieś 26	59 na 74-45	-punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje
64	Mała Wieś 27	61 na 74-45	-osada kultury polskiej, XVIII w.
65	Mała Wieś 28	74 na 74-45	-punkt osadniczy kultury nieokreślonej chronologia nieokreślona
66	Mała Wieś 29	81 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia (topór z poroża)
67	Mała Wieś 30	82 na 74-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, IV-V EB
68	Porąbki 1	66 na 75-45	-punkt osadniczy kultury polskiej, późne średniowiecze/nowożytność
69	Porąbki 2	67 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, neolit -śląd osadnictwa kultury pomorskiej (?),

			chronologia nieokreślona -śląd osadnictwa kultury polskiej, średniowiecze
70	Rychłocice- Wrzesień 1	5 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona
71	Rychłocice- Wrzesień 2	6 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, neolit/EB
72	Rychłocice- Żabieniec 3	7 na 74-45	-osada kultury łużyckiej, EB-halsztat -osada kultury polskiej, nowożytność
73	Rychłocice- Żabieniec 4	8 na 74-45	-cmentarzysko kultury łużyckiej, EB
74	Rychłocice- Żabieniec 5	9 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -osada kultury łużyckiej, EB-halsztat
75	Rychłocice- Żabieniec 6	72 na 74-45	-punkt osadniczy kultury nieokreślonej, epoka kamienia
76	Rychłocice- Żabieniec 7	73 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -osada kultury przeworskiej, rzym
77	Rychłocice- Wrzesień 8	77 na 74-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, IV-V EB
78	Rychłocice 9	78 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB-halsztat
79	Rychłocice 10	79 na 74-45	-skarb kultur łużyckiej, halsztat D (naszyjniki brązowe, paciorki szklane)
80	Rychłocice 11	80 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB (topór kamienny)
81	Rychłocice 12	83 na 74-45	-dwór i kościół kultury polskiej, XV-XIX w.
82	Rychłocice 13	84 na 74-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB-halsztat
83	Rychłocice 14	85 na 74-45	-osada kultury przeworskiej, późny laten/Rzym 1991 – badania ratownicze, M. Jażdżewska
84	Rychłocice	(d. nr 2)(74-45)	-cmentarzysko kultury pomorskiej (wschodniopomorskiej), halsztat/wczesny laten 1974 – badania ratownicze, M. Jażdżewska
85	Strobin 1	35 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB -śląd osadnictwa kultury przeworskiej, rzym
86	Strobin 2	36 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury przeworskiej, rzym
87	Strobin Mieścisko 2 (1974-1977)	37 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, pradzieje -osiedle obronne kultury łużyckiej, halsztat-laten -śląd osadnictwa kultury polskiej, XIV-XV w. -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność 1967 – badania sondażowe, R. Mazurowski 1974-1979 – badania wykopaliskowe, Z. Kaszewski, nr rejestru: 165/A
88	Strobin 3 i 3a	38 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, mezolit -śląd osadnictwa kultury ceramiki grzebykowo- dołkowej, neolit -osada kultury przeworskiej, Rzym B2

			1969-1981 – badania wykopaliskowe, B. Abramek
89	Strobin 4	39 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, paleolit schyłkowy -śląd osadnictwa kultury trzcinieckiej, wczesna EB -cmentarzysko kultury łużyckiej, schyłkowy halsztat -cmentarzysko kultury pomorsko-kloszowej, schyłkowy halsztat -cmentarzysko kultury przeworskiej, Rzym B2/C1 1981-1983 – badania ratownicze, B. Abramek
90	Strobin 5	40 na 75-45	-cmentarzysko kultury pomorsko-kloszowej, schyłkowy halsztat-laten 1981 – badania ratowniczo-sondażowe, B. Abramek
91	Strobin 6	41 na 75-45	-osada kultury grobów kloszowych, chronologia nieokreślona 1963 – badania ratownicze, T. Poklewski
92	Strobin 6	10 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, mezolit -śląd osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, neolit -osada kultury łużyckiej, halsztat -śląd osadnictwa kultury przeworskiej, późny Rzym -śląd osadnictwa kultury polskiej, XVII w.
93	Strobin 7	42 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona -cmentarzysko (?) kultury łużyckiej, EB-halsztat -cmentarzysko kultury pomorsko-kloszowej, schyłkowy halsztat-laten -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność 1978 – badania ratownicze, B. Abramek
94	Strobin 7	11 na 75-46	-osada kultury łużyckiej, EB-halsztat
95	Strobin Pszczelnik 8	13 na 76-45	-osada kultury przeworskiej, Rzym B2-D
96	Strobin 8	12 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, EB-halsztat -śląd osadnictwa kultury przeworskiej, Rzym -śląd osadnictwa kultury polskiej, XVII-XVIII w.
97	Strobin 9	43 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, pradzieje -osada kultury łużyckiej, halsztat -osada kultury przeworskiej, Rzym -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność
98	Strobin 9	13 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, neolit
99	Strobin 10	44 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, neolit -osada kultury przeworskiej, rzym
100	Strobin 10	14 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, IV EB -osada kultury łużyckiej, halsztat C
101	Strobin 11	45 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność

102	Strobin 11	15 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat C
103	Strobin 12	46 na 75-45	-osada kultury przeworskiej, późny laten-rzym
104	Strobin 12	16 na 75-46	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat -śląd osadnictwa kultury polskiej, XVII-XVIII w.
105	Strobin 13	47 na 75-45	-cmentarzysko kultury łużyckiej, IV EB
106	Strobin Mieścisko 14	48 na 75-45	-cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej, wczesny laten
107	Strobin 15	52 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury łużyckiej, halsztat
108	Strobin 16	53 na 75-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej, halsztat
109	Strobin 17	57 na 75-45	-osada (?) kultury łużyckiej, halsztat-laten
110	Strobin 18	58 na 75-45	-punkt osadniczy kultury łużyckiej (?), halsztat-laten
111	Strobin 19	59 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
112	Strobin 20	60 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, pradzieje -śląd osadnictwa kultury polskiej, pradzieje
113	Strobin 21	61 na 75-45	-punkt osadniczy kultury przeworskiej, późny laten -śląd osadnictwa kultury polskiej, nowożytność
114	Strobin 22	62 na 75-45	-osada kultury polskiej, nowożytność
115	Strobin 23	63 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, epoka kamienia -śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, późny laten -śląd osadnictwa kultury polskiej, późne średniowiecze
116	Strobin Pszczelnik 24	14 na 76-45	-osada (obozowisko) kultury świderskiej, paleolit schyłkowy -punkt osadniczy kultury łużyckiej, EB-halsztat
117	Strobin Lesisko 1	8 na 76-45	-śląd osadnictwa kultury przeworskiej, rzym
118	Strobin Lesisko 2	59 na 76-45	-cmentarzysko kultury łużyckiej, EB, halsztat -punkt osadniczy kultury polskiej, XIII-XIV w. 1968 – badania ratownicze, H. Wiślak 1969-1970 – badania ratownicze, F.J. Cemka, M. Góra, nr rejestru: 163/A
119	Strobin Lesisko 3	60 na 76-45	-cmentarzysko kultury łużyckiej, III-V EB -śląd osadnictwa kultury przeworskiej, rzym
120	Strobin Lesisko 4	58 na 76-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, schyłkowy paleolit-mezolit -punkt osadniczy kultury nieokreślonej, pradzieje -osada kultury łużyckiej, halsztat -punkt osadniczy kultury polskiej, nowożytność
121	Szynkielów 1	20 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, neolit (toporek kamienny)
122	Szynkielów 2	21 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, chronologia nieokreślona (prześlik lub paciorek)
123	Szynkielów 3	22 na 75-45	-pracownia krzemieniarska (?) kultury nieokreślonej, paleolit schyłkowy, mezolit
124	Szynkielów Nad	23 na 75-45	-śląd osadnictwa kultury nieokreślonej, neolit (?)

	Ługiem 4		
125	Szynkielów Mokra Góra 5	24 na 75-45	-osada (?) kultury ceramiki sznurowej, neolit -osada (?) kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej, neolit -osada (?) kultury pucharów lejkowatych, neolit

2.3. Ocena środowiska kulturowego

Gmina Konopnica nie jest bogata w obiekty zabytkowe, z których 48 jest wpisanych do gminnej ewidencji zabytków. Najbardziej zasługują na uwagę zabytkowe obiekty sakralne i rezydencjalne w Konopnicy i Rychłolicach. Jest to jednak niewiele jak na gminę o tak bardzo starym osadnictwie. Z zabytkowych obiektów najlepiej zachowały się obiekty sakralne. Zespoły rezydencjalne uległy znacznym przekształceniom.

W Konopnicy kompozycja założenia jest słabo widoczna. Zachował się pierwotny zarys podwórza gospodarczego, ale zlikwidowany został pierwotny dojazd. Rozebrana została większość zabudowań gospodarczych. Park zachował się jedynie w części południowej, na części północnej zostało zlokalizowane osiedle mieszkaniowe. Aleja parkowa została przekształcona w asfaltową ulicę. Układ zachowanej części parku został zatarty. Na jego obszar wprowadzono domki letniskowe i obiekty usługowe. Folwark zniknął całkowicie. Zachowane jeszcze domy folwarczne wchodzą w skład obejść rolników indywidualnych.

Dość czytelna jest obecna kompozycja całego założenia w Rychłolicach. Układ zabudowy podwórza gospodarczego jest zachowany w części północnej i zatarty w części południowej. Zachowały się plebania, spichlerz, gorzelnia i obora. Obiekty te są jeszcze w stosunkowo dobrym stanie. Jednak pozostawione bez właściwej opieki i nie użytkowane - mogą ulec szybko zniszczeniu. Park również znajduje się w stanie dobrym. Powierzchnie trawiaste występujące w części centralnej są zadbane. W części zachodniej elementem dysharmonijnym są domki letniskowe. Dwór jest wyremontowany z zachowanym wystrojem elewacji. Brama wjazdowa na podwórze i do parku jest zachowana.

Bardzo zniszczony jest dworek w Głuchowie, obecnie od wielu lat opuszczony i niszczący, oczekujący na nabywcę, który mógłby się podjąć odrestaurowania obiektu i przywrócenia mu funkcji użytkowej (mieszkalna, letniskowa lub usługowa). Ostatecznie jednak zrezygnowano z dalszego wpisywania obiektu do gminnej ewidencji zabytków, a tym samym dopuszczono jego całkowitą rozbiórkę.

Stan obiektów mieszkalnych pozostających w ewidencji zabytków jest bardzo różny. Jedne zachowały się dobrze, inne są zniszczone i opuszczone. Jest to element środowiska kulturowego najbardziej narażony na zniszczenie, ponieważ stare domy są sukcesywnie zastępowane nowymi, względnie opuszczane, a tym samym narażane na zniszczenie. Pozytywnym procesem jest przejmowanie starych, głównie drewnianych domów mieszkalnych i ich adaptacja na cele letniskowe. Takich przypadków podczas aktualizacji zbioru obiektów w ewidencji konserwatorskiej naliczono kilkanaście.

W gminie nie ma ewidencji krzyży i kapliczek oraz obiektów sztuki sepulkralnej. Te ostatnie, z uwagi na zaistniałą modę nowoczesności, są bardzo narażone na niszczenie, pomimo, że stanowią ważny element środowiska kulturowego. Brak jest na terenie gminy elementów folkloru.

Potrzeby ochrony lub przekształceń zasobów środowiska kulturowego i krajobrazu

Najważniejsze obiekty i obszary o wartościach kulturowych zostały już objęte ochroną na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego

przez Radę Gminy Konopnica w dniu 29 grudnia 2003 r. uchwałą Nr XI/55/03 (publikacja: Dz.U.W.Ł. Nr 31, poz. 332 z dnia 13 lutego 2004 r.). Pozostał jednak problem zachowania i ochrony, a także określonego sposobu zagospodarowania obszaru strefy krawędziowej doliny Warty na południe od wsi gminnej Konopnica, stanowiącego obszar ekspozycji widokowej na dolinę, a jednocześnie miejsce nagromadzenia reliktów starego osadnictwa w postaci stanowisk archeologicznych. Tę strefę należy w szczególności chronić przed niekontrolowaną zabudową rekreacyjną (letniskową), a na terenach wyznaczonych w planie miejscowym na ten cel – zadbać o realizację wytycznych architektonicznych kształtowania zabudowy w sposób pozwalający na zachowanie unikalnych widoków na dolinę i z doliny. Strefę tę w niniejszej zmianie studium wskazano.

Wskazano też w niniejszej zmianie studium na zasadność objęcia ochroną widokową odcinków rzeki Warty i położonych nad nią obiektów i zespołów obiektów zabytkowych. Ochrona ta miałaby polegać na zakazie zabudowy hydrotechnicznej rzeki budowlami zakłócającymi unikatowy naturalny i kulturowy krajobraz nadrzeczny, w szczególności widok na grodzisko w Konopnicy, widok z mostu na zabytkowy młyn oraz widok na zabytkowy zespół dworski w Rychłolicach.

3. Procesy demograficzne

Zasoby ludzkie to jeden z podstawowych czynników rozwoju społeczno-gospodarczego gminy. Trendy rozwoju ludnościowego stanowią najważniejszą przesłankę oceny szans i możliwości realizacji przyszłych programów rozwoju społeczno-gospodarczego oraz wskazują na przyszłe potrzeby gminy w zakresie nowych mieszkań, obiektów infrastruktury społecznej i technicznej, miejsc pracy, itp.

Liczba mieszkańców gminy analizowana w przekroju ostatnich 10 lat wskazuje tendencje malejące. Według danych statystycznych liczba ludności przedstawiała się następująco:

1996 r – 4.230 osób, w tym 2.117 kobiet
 1998 r.- 4.160 osób, w tym 2.087 kobiet
 2002 r. (NSP) – 4.060 osób, w tym 2.052 kobiet
 2004 r. – 3.957 osób, w tym 1.998 kobiet.
 2009.(31.03) - 3985 osób w tym 2026 kobiet.

Spadek liczby ludności wynika głównie z ujemnego przyrostu naturalnego, bowiem saldo migracji nie w każdym roku jest ujemne.

Na 100 mężczyzn przypadają obecnie w gminie Konopnica 104 kobiety.

Liczba osób zameldowanych na pobyt stały, wg Urzędu Gminy w Konopnicy, jest z reguły wyższa o około 130-150 osób w każdym roku od wielkości publikowanych.

W gminie jest 12 sołectw. W podziale na sołectwa liczba ludności (wg danych ewidencji ludności UG na koniec 2008 r. wynosiła:

Lp	Sołectwo	1997	2005	2008
1.	Anielin	66	64	68
2.	Bębnów	120	117	115
3.	Głuchów	248	225	212
4.	Kamyk	157	154	136
5.	Konopnica	833	797	797
6.	Mała Wieś	241	213	210
7.	Piaski	133	116	110

8.	Rychłocice	775	716	709
9.	Sabinów	84	77	77
10.	Strobin	481	424	427
11.	Szynkielów	803	813	784
12.	Wrońsko	388	340	347
Razem		4.329	4.056	3.992

Struktura ludności wg płci i wieku wg danych Narodowego Spisu Powszechnego w 2002 r. była następująca:

	Ogółem	%	Mężczyźni	%	Kobiety	%
Ogółem	4.060	100,0	2.008	100,0	2.052	100,0
w tym: w wieku:						
przedprodukcyjnym	907	22,3	483	24,0	424	20,7
produkcyjnym	2.318	57,1	1.246	62,0	1.072	52,2
poprodukcyjnym	835	20,6	279	14,0	556	27,1

Na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadało wtedy, tj. w 2002 r. 75 osób w wieku nieprodukcyjnym, w tym 61 mężczyzn i 91 kobiety. Według danych PUP w Wieluniu na koniec 2008 r. liczba ludności w wieku produkcyjnym wynosiła 2.346 osób, w tym 1061 osób stanowiły kobiety. Wynika z tego, że w 2008 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadało mniej, bo 70 osób w wieku nieprodukcyjnym.

Gęstość zaludnienia w gminie Konopnica charakteryzuje wskaźnik zbliżony do średniej gęstości we wsiach województwa łódzkiego i wynosi 48 osób/km², jest on jednak znacząco niższy od średniej dla województwa łódzkiego (142 osób/km²) oraz dla kraju (124 osoby/km²). Rozmieszczenie ludności w gminie jest nierównomierne, gdyż około 70 % liczby mieszkańców stanowi ludność 4 wsi: Konopnicy, Rychłocic, Szynkielowa i Strobina. Najmniejsze, bo liczące poniżej 100 osób wsie to Anielin i Sabinów.

Przyrost naturalny w gminie Konopnica w okresie ostatnich analizowanych 10 lat był ujemny i ta tendencja nadal się utrzymuje. Wskaźniki w tym zakresie sytuują gminę Konopnica w grupie gmin o najniższym wskaźniku przyrostu naturalnego w województwie łódzkim i powiecie wieluńskim (w 2004 r. -4,7 na 1000 ludności). Tak wysoki spadek przyrostu naturalnego związany jest z ogólnym spadkiem liczby urodzeń i wzrostem zgonów. Malejący wskaźnik przyrostu naturalnego jest niekorzystnym zjawiskiem demograficznym, a utrzymujące się dłużej takie tempo wpływa na systematyczne zmniejszanie się liczby mieszkańców gminy i na ich szybkie starzenie się. Z przedstawionej wyżej tabeli wynika, że tylko we wsi gminnej Konopnica oraz w Strobinie - nie spadła w ostatnim okresie liczba mieszkańców. Nie widać tego ubytku jedynie w okresie letnim, gdyż wtedy przybywa do gminy kilkaset osób wypoczywających na działkach rekreacyjnych (letniskowych). Niektórzy z nich przebywają tu nawet 5 miesięcy, jednak są to niestali mieszkańcy gminy. Z reguły też nie meldują się oni nawet na czas określony. W 2008 r. urodziło się w gminie 32 dzieci, zmarło zaś 47 osób; w 2005 r. liczby te wyniosły odpowiednio 38 i 61. Liczby te świadczą o wielkości ubytku ludności z tytułu przyrostu naturalnego.

Saldo migracji do niedawna było również ujemne. Stwierdzano ten fakt zarówno w pierwszej i drugiej edycji studium gminy, jednak obecnie w kilku ostatnich latach saldo to jest dodatnie.

Ciekawostką jest fakt, iż w gminie Konopnica prawie nie występuje niedobór kobiet na

100 mężczyzn w wieku rozrodczym. Analiza tych proporcji dla poszczególnych grup wiekowych wykazała, że jedynie w grupie wiekowej 40-44 lata przypadało mniej niż 100 kobiet na 100 mężczyzn.

Pod względem głównego źródła utrzymania mieszkańcy gminy Konopnica podczas NSP 2002 r. zadeklarowali:

- z pracy utrzymuje się łącznie 2484 osoby tj. 61,2% ogółu,
 - w tym: z pracy na rachunek własny 207 osób tj. 5,1 %,
 - z pracy w swoim gospodarstwie rolnym – 963 osoby tj. 23,7% ogółu,
 - z rent i emerytur – 1.576 osób tj. 38,8% ogółu,

Osoby niepełnosprawne stanowiły wg NSP 2002 r. grupę 723 osób tj. 17,8 %.

Współczynnik aktywności zawodowej w gminie Konopnica wynosi 57,8 %, wskaźnik zatrudnienia – 49,1 %, a stopa bezrobocia – 7,2 %

Wnioski:

- Ujemny przyrost naturalny, a szczególnie odpływ młodych ludzi z terenu gminy jest zjawiskiem o wysokim stopniu trwałości powodując stopniowy, stały ubytek liczby mieszkańców gminy.
- Dla rozwoju gminy konieczne jest zahamowanie odpływu najbardziej dynamicznych młodych ludzi poprzez stworzenie im atrakcyjniejszych warunków zamieszkania i pracy na miejscu, co może również skłonić do powrotu tych, którzy stąd wyemigrowali.
- Koncentracja ludności w największych wsiach liczących powyżej 100 osób obniża koszty budowy infrastruktury technicznej oraz stwarza podstawy dla wielofunkcyjnego rozwoju gospodarczego tych miejscowości.
- Duży odsetek ludzi starych i niepełnosprawnych wymaga od organów gminy zapewnienia im odpowiedniej opieki medycznej i socjalnej.

4. Zasoby mieszkaniowe

Sytuację mieszkaniową na obszarze gminy Konopnica obrazuje poniższa tabela:

Rok	1996	1998	2002 (NSP)
Mieszkania	1280	1282	11501)
Izby	4660	4670	4.796
Powierzchnia użytkowa w m ²	87190	87234	102862
Przeciętna pow./osobę w m ²	20,6	19,2	24,8
Liczba osób/1 mieszkanie	3,30	3,62	3,63
Liczba osób/izbę	0,91	1,02	0,85

1) oznacza mieszkania zamieszkane stale

Wg danych NSP 2002 r. gmina Konopnica posiada zasoby mieszkaniowe w ilości 1361 mieszkań, przy czym 1116 mieszkań jest stale zamieszkanymi, 34 mieszkania są przeznaczone do czasowego zamieszkania jako drugie mieszkanie, 116 mieszkań sezonowych nie jest zamieszkanymi, 48 mieszkań przeznaczonych do stałego zamieszkania stanowi pustostany i 47 mieszkań jest przeznaczonych do rozbiórki.

Z ogólnej liczby 1361 mieszkań 91,0 % stanowi własność osób fizycznych, 74 mieszkania są własnością spółdzielni mieszkaniowych, 27 mieszkań stanowi własność gminy, 17 mieszkań stanowi własność Skarbu Państwa, 1 - zakładu pracy i 4 – są własnością pozostałych podmiotów. Wskaźniki charakteryzujące sytuację mieszkaniową w gminie Konopnica ciągle się poprawiają i są zbliżone do tych samych wskaźników w całej Polsce.

Każdego roku oddawanych jest do użytku na terenie gminy po kilka mieszkań,

równoznacznych z budynkami. Ich ilość waha się od 4-7 rocznie. Zwraca uwagę fakt, że z roku na rok oddawane są do użytku domy (mieszkania) coraz mniejsze, o mniejszej liczbie izb. Budowa mniejszych domów wymaga poniesienia niższych kosztów, niższe są również późniejsze koszty eksploatacji, a zasadnicze znaczenie ma głównie zmniejszanie się diety rodzin.

Zasoby mieszkaniowe gminy Konopnica oraz wskaźniki charakteryzujące sytuację mieszkaniową w tej gminie nie odbiegają od średniej krajowej i od średniej wojewódzkiej, natomiast stan techniczny części starych budynków mieszkalnych jest nie najlepszy; wymagają one remontów i modernizacji. Istotne jest również wyposażenie mieszkań w media z zakresu infrastruktury technicznej. Dostęp do wiejskich wodociągów jest w gminie coraz powszechniejszy, gorzej jest z kanalizacją. W tym zakresie w najlepszej sytuacji znajduje się wieś gminna Konopnica, gdzie znajduje się oczyszczalnia ścieków i ponad 4 km sieci kanalizacji sanitarnej. Budowa gazociągu wysokopiętnego przez teren gminy umożliwi jej mieszkańcom dostęp do gazu przewodowego, a przez to poprawę warunków ekologicznych do zamieszkania.

Wnioski:

- Wskaźniki charakteryzujące sytuację mieszkaniową w gminie Konopnica nie odbiegają od średniej krajowej i sytuują gminę jako najlepszą w powiecie wieluńskim w tym zakresie. od średniej dla województwa łódzkiego.
- Część starej substancji mieszkaniowej z uwagi na stan techniczny wymaga remontów i modernizacji; niezbędna jest także poprawa wyposażenia domów mieszkalnych w urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej tak, aby nie ustępowały one standardom mieszkań w miastach,
- Niewielki wprawdzie na dziś, ale budzący coraz większe zainteresowanie inwestorów prywatnych, stanowi udział w zasobach mieszkaniowych gminy mieszkań przeznaczonych do czasowego zamieszkania jako „drugie mieszkania”.

5. Infrastruktura społeczna.

Stan i zakres wyposażenia w obiekty infrastruktury społecznej uzależnione są od rodzaju i pełnionej funkcji przez daną jednostkę osadniczą.

Podstawowym zadaniem infrastruktury społecznej jest obsługa i zaspokajanie potrzeb lokalnego społeczeństwa, stąd ośrodki wiejskie wyposażone są głównie w usługi elementarne, służące codziennym potrzebom ludności. Ośrodek gminy, a także ośrodki wspomagające, oprócz usług elementarnych, wyposażone są w obiekty i urządzenia związane z funkcją administracyjną. Usługi wyższego rzędu pełnione są przez ośrodki ponadlokalne – powiatowe, wojewódzkie.

W Konopnicy – ośrodku gminnym – zlokalizowane są głównie obiekty administracji publicznej, społecznej, gospodarczej oraz finansowej, do których należą: Urząd Gminy, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminny Ośrodek Kultury, Urząd Poczty, Bank Spółdzielczy, Bank Polskiej Spółdzielczości Oddział w Sieradzu filia w Konopnicy, Ochotnicza Straż Pożarna. Wyposażenie gminy Konopnica w podstawowe obiekty infrastruktury społecznej jest następujące:

- gimnazjum – znajduje się w Konopnicy,
- szkoły podstawowe – znajdują się w Konopnicy, Rychłolicach i Szyndzielowie,
- nie ma w gminie przedszkola, dzieci w wieku przedszkolnym są przygotowywane do szkoły w oddziałach przedszkolnych przy szkołach podstawowych,
- Gminny Ośrodek Kultury w Konopnicy realizuje większość zadań w zakresie upowszechniania kultury w całej gminie. Jest organizatorem i animatorem różnego rodzaju imprez kulturalnych, również o znaczeniu ponadgminnym jak np. Noc Świętojańska,

Pierzawki, Jasełka, Dni Konopnicy, itp. Działają tu również różne koła zainteresowań jak, muzyczne, plastyczne, modelarskie oraz sekcje sportowe. Sukcesy odnoszą Zespół Śpiewaczy „Nadwarcianki” i Kapela Podwórkowa „Ferajny Kwiat”. W Konopnicy w 2009 r. odbywa się dwudniowa impreza pn Europejskie Święto Bursztynu w barwach Litwy, którego organizatorem jest Stowarzyszenie Polski Szlak Bursztynowy, a patronatem: Urząd Marszałkowski w Łodzi, Starostwo Powiatowe w Wieluniu, Urząd Miejski w Wieluniu, Urząd Gminy Konopnica, Stowarzyszenie Przyjaciół Ziemi Konopnickiej oraz Lokalna Grupa Działania „Kraina Wielkiego Łuku Warty”.

- Gminna Biblioteka Publiczna znajduje się w Konopnicy, a jej filia w Szynkielowie,
- promocją gminy i działaniami na rzecz poprawy jej wizerunku w regionie zajmuje się Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Konopnickiej z siedzibą w Konopnicy,
- w zakresie służby zdrowia ośrodki zdrowia znajdują się w Konopnicy i Szynkielowie, przy czym w Konopnicy jest to Niepubliczny Zespół Opieki Zdrowotnej, a ZOZ w Szynkielowie jest publicznym,
- apteka znajduje się w Konopnicy, a punkt apteczny w Szynkielowie,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Konopnicy świadczy niezbędną pomoc w zakresie opieki społecznej. Z pomocy GOPS co roku korzysta około 500 osób. Najczęściej do ośrodka zgłaszają się rodziny z problemem niepełnosprawności, długotrwałej choroby, ubóstwa i bezrobocia. Wprawdzie nie występuje w gminie problem bezdomności, lecz jednak występują przypadki trudnych warunków mieszkaniowych. GOPS realizuje także zadania w zakresie świadczeń rodzinnych oraz o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.
- w Strobinie, w budynku zlikwidowanej szkoły podstawowej funkcjonuje Środowiskowy Dom Samopomocy prowadzony przez Stowarzyszenie Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Nadzieja” w Konopnicy – jedyny w gminie obiekt o znaczeniu ponadlokalnym,
- w Konopnicy funkcjonuje też placówka pocztowa.

Nad bezpieczeństwem mieszkańców gminy Konopnica czuwa Komisariat Policji w Osjakowie (sąsiednia gmina).

Tożsamość społeczna gminy przejawia się w aktywności jej mieszkańców, a jej miernikiem jest m.in. liczba istniejących organizacji pozarządowych. Tworzenie i funkcjonowanie kół i stowarzyszeń świadczy o inwencji i zaangażowaniu mieszkańców na rzecz wspólnych spraw. W gminie Konopnica istnieją:

- Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Konopnickiej,
- Stowarzyszenie Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Nadzieja” w Konopnicy,
- Koło Przyjaciół Szkoły Podstawowej w Szynkielowie,
- Ochotnicza Straż Pożarna złożona z 7 jednostek OSP, z czego 2 jednostki (Szynkielów i Rychlocice) należą do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gasniczego. Strażnice OSP dysponujące świetlicami funkcjonują w: Rychlocicach, Wrońsku, Konopnicy, Szynkielowie, Kamyku i Strobinie. W Małej Wsi funkcjonuje dom ludowy.

6. Działalność gospodarcza

Gmina Konopnica jest gminą rolniczą. Najwięcej mieszkańców zajmuje się rolnictwem prowadząc indywidualne gospodarstwa rolne. W 2002 r. gospodarstwo rolne jako główne źródło utrzymania deklarowały 963 osoby tj. 23,7% ogółu mieszkańców. Wśród nich zdecydowanie przeważali mężczyźni (53,5%). Osoby mające niezarobkowe źródło utrzymania w postaci rent i emerytur dodatkowo często pracują w rolnictwie. .

Aktywność gospodarcza mieszkańców gminy pozostaje w zasadzie na stałym poziomie. Nie obserwuje się systematycznego wzrostu liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w gminie. Na koniec 2008 r. na terenie gminy

działało 153 podmioty gospodarcze w następujących branżach:
Działalność gospodarcza prowadzona w gminie Konopnica

Rodzaj działalności gospodarczej		2008
Działalność produkcyjna		3
Budownictwo		26
Handel (detaliczny, obwoźny i hurtowy razem)		57
Gastronomia		2
Transport, i usługi motoryzacyjne		15
Obsługa rolnictwa		12
Pozostałe		38
Ogółem	153	

Jak wynika z powyższego, najliczniejszą (57) stanowiły handel, budownictwo (26) oraz transport i usługi motoryzacyjne. Pozostałe branże mają znaczenie marginalne. Sołectwami o największej aktywności gospodarczej są: Konopnica, Szynkielów i Rychłocice. Jest to jednak aktywność znacząco odbiegająca od ich możliwości.

Bezrobocie

Ogólna liczba bezrobotnych w gminie Konopnica wyniosła w końcu 2008 r. 170 osób, w tym większość bez prawa do zasiłku. Udział bezrobotnych w wieku produkcyjnym w gminie Konopnica jest niski, jednak nie odbiegał znacząco od średnich dla innych gmin wiejskich powiatu wieluńskiego.

Wnioski:

- Głównym miejscem pracy mieszkańców gminy są i będą indywidualne gospodarstwa rolne, gdzie w przyszłości należy się spodziewać spadku zatrudnienia. Wynika z tego konieczność tworzenia nowych miejsc pracy poza rolnictwem.
- Funkcja rekreacyjna obejmuje w zdecydowanej większości indywidualne działki rekreacyjne (letniskowe). Nie występuje tu generowanie, jak dotychczas, rozwoju usług nakierowanych na obsługę turystyki jak i zatrudnienia w tym sektorze.
- Nastąpiła stabilizacja zatrudnienia w sektorze szeroko pojętych usług.
- Z uwagi na duży udział wśród bezrobotnych osób bez prawa do zasiłku, koniecznym jest udzielenie pomocy społecznej skierowanej do tej grupy przez władze gminy, a przede wszystkim przez Powiatowy Urząd Pracy w Wieluniu. Niezbędna jest aktywizacja zawodowa długotrwale pozostających bez pracy, w tym absolwentów i młodzieży. Istotną rolę odgrywa w tym wypadku organizacja kursów, szkoleń, a także udostępnienie zainteresowanym pożyczek na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Określoną rolę w tym zakresie pełnią roboty publiczne i prace interwencyjne.

7. Rolnictwo i użytkowanie gruntów

Struktura użytków	1996		1998		2002 (NSP)	
	Razem	%	Razem	%	Razem	%
Ogółem, w tym:	8306	100,0	8306	100,0	8306	100,0
I. Użytki rolne razem	5442	65,6	5.463	65,8	5.221	62,8
grunty rolne	4370	52,6	4.402	53,0	4.132	49,7
sady	17	0,2	20	0,2	12	0,1
łąki	727	8,8	562	6,8	804	9,7

pastwiska	328	3,9	479	5,8	272	3,3
II. Lasy i grunty leśne	2126	25,6	2116	25,5	2109	25,4
III. Pozostałe grunty	738	8,9	727	8,7	976	11,8

W ogólnej strukturze użytkowania gruntów dominują użytki rolne zajmując ponad 60 % powierzchni gminy Konopnica. Najważniejszą formą rolniczego użytkowania ziemi są grunty orne. Zajmują one ponad 80 % użytków rolnych, podobnie jak w województwie łódzkim (79,6 %), podczas gdy w kraju ten udział stanowi 76 %. Kolejne znaczące miejsce zajmują użytki zielone stanowiąc – 13 % powierzchni użytków rolnych.

Udział użytków rolnych w powierzchni ogólnej gminy jest nieco niższy niż średnia dla gmin powiatu wieluńskiego. Jedyna istotna różnica widoczna jest w powierzchni pastwisk, które znacznie przewyższają swoim udziałem w gminie Konopnica inne gminy powiatu.

Wskaźnik lesistości w gminie Konopnica wynosi około 24 % i jest podobny do lesistości powiatu wieluńskiego oraz wyższy od lesistości całego województwa (20,8 %). Niekorzystnym zjawiskiem w strukturze użytkowania gruntów jest stosunkowo niski udział gruntów przeznaczonych pod sadownictwo – zaledwie 0,1 %.

Intensyfikacji rozwoju rolnictwa sprzyjają dobre gleby. Jak już wcześniej stwierdzono, około 57 % gruntów ornych stanowią gleby II, III i IV klasy bonitacyjnej, prawnie chronione. Jest tu zatem dobra baza przyrodnicza sprzyjająca rozwojowi specjalistycznych rodzajów upraw wymagających dobrych warunków glebowych. Obszary występowania dobrych gleb tworzą dwa kompleksy: północno-wschodni w sołectwach Wrońsko, Rychłocice, Konopnica, Głuchów oraz zachodni – w sołectwie Szynkielów. Łąki występują głównie w dolinach rzek Warty i Oleśnicy oraz w obniżeniach dolinnych tzw. Szynkielów-Dółki i na pograniczu z gminą Widawa – kompleks łąkarski „Ochle”. Łąki wykształcone są w przewadze na glebach słabszych, w przewadze klasy V i VI z udziałem klasy IV. Pod względem rolniczej przydatności gleb dominuje w gminie Konopnica kompleks żytni bardzo dobry, pszenncy dobry i wadliwy, które łącznie zajmują 42,7 % powierzchni. Kompleks żytni bardzo słaby zajmuje ponad 20 %.

Ocenia się, że korzystne warunki glebowo-rolnicze nie są w pełni wykorzystane pod względem ich efektywności i towarowości. Rolnictwo prezentuje typ gospodarki ekstensywnej, opartej na produkcji zbóż, należących do raczej nisko plonujących i dających niewielkie dochody, ale też nie wymagające szczególnych nakładów w zakresie pielęgnacji i nawożenia. W powierzchni zasiewów głównych ziemiopłodów zboża stanowią 74,1 %, ziemniaki – 9,5 %, uprawa roślin pastewnych – 14,1 %, przemysłowe – tylko 0,8 %. W strukturze zasiewów zbóż podstawowych żyto stanowi 47,9 %, pszenica – 24,3 %, pszenżyto – 12,4 %, owies – 8,5 % i jęczmień – 6,9 %.

W hodowli zwierząt gospodarskich dominuje bydło i trzoda chlewna. Bydło jest hodowane aż w 47,6 % ilości wszystkich gospodarstw rolnych, trzodę chlewną hoduje 31,2 % gospodarstw, konie ma 5,8 % gospodarstw, drób – 69,0 % gospodarstw, owce – tylko 2,6 % gospodarstw.

W gminie Konopnica w sektorze rolnictwa występuje prawie wyłącznie własność prywatna. PGR Rychłocice już nie istnieje – a dwór i dawny folwark stara się odzyskać od Agencji Nieruchomości Rolnych spadkobierca dawnego właściciela – A. Trepka, obecny dzierżawca całego gospodarstwa rolnego. Do indywidualnych właścicieli należy obecnie około 98 % użytków rolnych oraz około 43 % ogólnej powierzchni lasów. W sektorze gospodarki uspołecznionej pozostają grunty Agencji Nieruchomości Rolnych, które w ogólnym bilansie gruntów nie mają większego znaczenia.

Struktura wielkości gospodarstw rolnych, czyli powierzchnia użytków rolnych oraz gruntów leśnych przypadająca na 1 gospodarstwo indywidualne wynosiła w 1996 r. 7,2 ha i w 2002 r. w okresie Narodowego Spisu Powszechnego nie uległa zmianie. Na ogólną ilość 862 gospodarstw rolnych największą grupę, bo 55,3 % stanowią gospodarstwa małe i średnie do 5 ha. Gospodarstwa powyżej 10 ha stanowią 17,8 % ich ogólnej liczby. Nadal jeszcze nie występuje wyraźny proces tworzenia większych obszarowo gospodarstw rolnych, występują jednak również procesy rozdrabniania gospodarstw na rzecz wydzielania działek z zamysłem przyszłościowego przeznaczenia pod zabudowę rekreacyjną (letniskową).

Pod względem wyposażenia gospodarstw rolnych w ciągniki, samochody ciężarowe i inne maszyny rolnicze, gmina Konopnica prezentuje się jako gmina przeciętna. Na ogólną liczbę gospodarstw rolnych 862, ciągniki posiada 51,8 %, kombajny – tylko 5,6 %. Lepiej jest z wyposażeniem gospodarstw prowadzących hodowlę krów mlecznych w dojarki bańkowe i schładzarki do mleka, gdzie około połowa gospodarstw takowe posiada.

W gminach leżących w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki główną funkcją pozostanie rolnictwo. Z uwagi na nadrzędną rolę i uwarunkowania ekologiczne, również rolnictwo powinno rozwijać się z uwzględnieniem tego aspektu rozwojowego. We wszelkich opracowaniach planistycznych rangi regionalnej wskazuje się na wybitne predyspozycje obszaru PKMWiW na rozwój rolnictwa ukierunkowanego na produkcję zdrowej żywności. Również w tym celu ma być ukierunkowana realizacja krajowego programu rolno-środowiskowego, w którym gmina Konopnica ma mieć swój udział.

Wybitne predyspozycje przyrodniczo-krajobrazowe dla rozwoju gospodarstw agroturystycznych nie idą, w parze z faktycznym wykorzystaniem tych możliwości. W ocenie gminy, wielkość nakładów potrzebnych i związanych z odpowiednim wyposażeniem gospodarstwa rolnego na przyjęcie osób chcących tu wypoczywać, a także krótki okres sezonu wypoczynkowego, nie gwarantują ekonomicznej opłacalności dla tego rodzaju działań. Stanowi to istotną barierę ich powstawania. Do tej pory nie było w gminie zarejestrowanych. Do niniejszej zmiany studium wpłynęły wnioski dotyczące umożliwienia prowadzenia takiej działalności.

8. Turystyka i wypoczynek

Gmina Konopnica, pomimo podstawowej funkcji rolniczej, jest postrzegana jako gmina turystyczno-rekreacyjna. Przemawiają jednak za taką oceną bardziej walory przyrodniczo-krajobrazowe i dobra kultury niż faktyczne wykorzystanie terenu na te cele. Biorąc pod uwagę miernik usług turystyczno-wypoczynkowych, jakim jest liczba obiektów z miejscami noclegowymi, należy stwierdzić, że tylko dwa takie obiekty obecnie w Konopnicy występują. Są to: ośrodek wypoczynkowy Politechniki Łódzkiej – właściciel zabytkowego pałacu i części parku w Konopnicy i ośrodek wypoczynkowy „Zacisze” w Konopnicy. Obiekty te dysponują łącznie 97 stałymi miejscami noclegowymi. W ostatnim okresie zostały polikwidowane zakładowe ośrodki wypoczynkowe w Strobinie i Konopnicy; tereny zostały podzielone na indywidualne działki rekreacyjne (letniskowe) i sprzedane pracownikom tych zakładów. Indywidualny wypoczynek na działkach rekreacyjnych (letniskowych) stał się więc właściwie dominującą formą realizacji funkcji rekreacyjnej w całej gminie.

W obowiązującym planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego gminy zostały wyznaczone tylko pod zabudowę letniskową następujące tereny:

- w Konopnicy – około 20 ha,
- w Strobiniu – około 32 ha,
- w Małej Wsi – 16 ha,
- w Rychłolicach – prawie 30 ha,
- w Bębnowie – 1 ha.

Razem daje to prawie 100 ha terenów przeznaczonych wyłącznie pod zabudowę rekreacyjną (letniskową) niezależnie od dopuszczeń takiej zabudowy w ciągach zabudowy wsi Strobini, Mała Wieś i Bębnow.

W dotychczasowym studium gminy Konopnica wskazywano takich terenów znacznie więcej przypisując im jednak obowiązek sporządzenia planów miejscowych. W okresie prawie 9 lat obowiązywania obydwóch edycji studium, nie stwierdzono tak dużego zapotrzebowania na zagospodarowanie terenów rekreacyjnych (letniskowych), nie stwierdzono też znaczących tendencji do procesów przekształcania osadnictwa wiejskiego Bębnowa, Strobina i Małej Wsi w kierunku domów letniskowych. Nie ma też żadnego zainteresowania różnych inwestorów realizacją wypoczynku zbiorowego. Istniejący jeszcze nadal kolejny ośrodek wypoczynkowy w Konopnicy (na zachód od cmentarza wojskowego) przygotowuje się do podziałów i sprzedaży działek, a inne tereny zakładowych ośrodków wypoczynkowych zostały podzielone na indywidualne działki i rozdysponowane.

Spośród wymienionych wyżej i zbilansowanych terenów rekreacji indywidualnej (terenów letniskowych), tylko ich część jest zagospodarowana. Nie ma w Urzędzie Gminy ewidencji działek rekreacyjnych (letniskowych), nie udało się też uzyskać ich liczby w referacie podatków. Szacunkowo ocenia się, że obecnie jest w gminie około 150-200 zagospodarowanych działek o takiej funkcji. Z powyższego wynika zatem, że przewidywane możliwości zagospodarowania przeznaczonych już obecnie terenów są bardzo duże i nie ma potrzeby wyznaczania nowych terenów. Dlatego też należało ostrożnie i selektywnie rozpatrywać nowe wnioski o wyznaczanie kolejnych terenów o funkcji, która nie ma znaczących szans na ich zrealizowanie.

Dotychczas funkcjonuje w gminie zielony szlak rowerowy Konopnica-Osjaków o łącznej długości 43,1 km. Na rysunku studium przebieg ten został oznaczony graficznie. Oznaczone zostały też na rysunku studium:

- szlak wodny rzeki Warty, kajakowy na całej długości rzeki Warty przepływającej przez gminę Konopnica,
- Szlak Bursztynowy, który w Łódzkiem jest trasą turystyczną nawiązującą do starożytnego szlaku handlowego, którym kupcy z Cesarstwa Rzymskiego podążali na wybrzeże Bałtyku po bursztyn. Tożsamość szlaku kreuje w gminie Konopnica m.in. przebadane stanowisko archeologiczne w Strobiniu, średniowieczne grodzisko w Konopnicy i założenie dworskie w Rychłolicach. Szlak tworzą trasa rowerowa o całkowitej długości około 327 km doliną Warty, w tym w gminie Konopnica – 13,5 km oraz trasa samochodowa o całkowitej długości 357 km, w tym w gminie Konopnica - 12 km. Szlak stanowi część Europejskiego Szlaku Bursztynowego. Otwarcie szlaku rowerowego nastąpiło w dniu 8 sierpnia 2009 r. w Konopnicy w ramach imprezy turystycznej „Europejskie Święto Bursztynu 2009 w barwach Litwy”.
- projektowany szlak konny im mjr H.Dobrzańskiego „Hubala” o długości w granicach gminy Konopnica 14 km. Koncepcja zagospodarowania szlaku w gminie Konopnica nie przewiduje – poza przejazdem urokliwymi zakątkami gminy – odwiedzania żadnych ośrodków rekreacyjnych dysponujących noclegami i hotelami dla koni, nie ma też dotychczas gospodarstw agroturystycznych oferujących jazdę konną. Dopiero planowane jest utworzenie jednego takiego gospodarstwa w Konopnicy,
- projektowany samochodowy szlak „Romański”, którego odcinek w granicach gminy

Konopnica obejmuje przebieg po drodze powiatowej Nr 4536E relacji Osjaków-Konopnica-Rychłocice i po drodze wojewódzkiej z Rychłocic do Widawy,
- nowoprojektowane są także szlaki: „Budownictwa drewnianego” (samochodowy), „Dworów i pałaców” (samochodowy), „Bitwy łódzkiej 1914 r.” (samochodowy), „Regionalny Parków Krajobrazowych (rowerowy) oraz archeologiczny park kulturowy Konopnica-Strobin.

Wnioski

W wyniku oceny terenów wskazanych w studium dotychczasowym na cele rekreacyjne, uznano, że należy podtrzymać wskazane w nim obszary, zaś po rozpatrzeniu nowych wniosków – dopuścić funkcję rekreacyjną, jednak bez trwałej zabudowy (tu odbywają się bowiem wszystkie imprezy na wolnym powietrzu związane m.in. ze szlakiem bursztynowym) na terenach zagrożenia powodziowego w Konopnicy, dopuścić funkcję rekreacyjną, jednak bez zabudowy na terenie sąsiadującym z grodziskiem w Konopnicy, a w kilku terenach wskazanych wyłącznie do zagospodarowania funkcją rekreacyjną – dopuścić zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

9. Infrastruktura techniczna

Zaopatrzenie w wodę

Podstawowym źródłem zaopatrzenia gminy Konopnica w wodę do celów bytowo-gospodarczych, produkcyjnych i przeciwpożarowych są dwie stacje wodociągowe we wsiach Konopnica i Rychłocice.

Ujęcie wody w Konopnicy obsługuje wodociągiem grupowym wsie: Konopnica, Szynkielów, Strobin, Głuchów, Sabinów, Anielin, Kamyk, Piaski i Wrońsko oraz w stanach awaryjnych wodociągu grupowy „Rychłocice”.

Ujęcie wody w Rychłocicach obsługuje wodociągiem grupowym wsie: Rychłocice, Mała Wieś, oraz w stanach awaryjnych zasilą wodociąg „Konopnica”.

Obecnie tylko wieś Bębnow jest zasilana w wodę z wodociągu grupowego „Wielgie” zasilanego z ujęcia zlokalizowanego we wsi Wielgie gmina Ostrówek.

Największym wodociągiem jest wodociąg grupowy „Konopnica”, pracujący w oparciu o podstawowe ujęcie wody z utworów czwartorzędowo-jurajskich w Konopnicy, o zatwierdzonych zasobach eksploatacyjnych w kategorii „B” w ilości 72,6 m³/h przy depresji $s = 12,0$ m o aktualnym pozwoleniu wodno-prawnym do 2016 r. na poziomie $Q_{max} = 66,6$ m³/ha i $Q_{dmax} = 1250$ m³/d.

Wodociąg grupowy „Rychłocice” położony w północno-zachodniej części gminy działa w oparciu o podstawowe ujęcie wody z utworów jurajskich w Rychłocicach, o zatwierdzonych zasobach eksploatacyjnych w kategorii „B” w ilości 121 m³/h przy depresji $s = 16,5$ m o aktualnym pozwoleniu wodno-prawnym do dnia 2012 r.

Ogólna długość sieci wodociągowej w gminie Konopnica według stanu na koniec 2008r. wynosiła 88,7 km. Ocenia się, że istniejąca sieć wodociągowa jest wystarczająca dla zabezpieczenia obecnych potrzeb mieszkańców gminy. Również ujęcia wody dysponują rezerwami wystarczającymi na najbliższe lata. Zaspokajanie rosnących potrzeb wynikających z założonego rozwoju przestrzennego gminy, będzie następować drogą modernizacji i rozbudowy istniejących źródeł wody oraz sieci wodociągowej. W ramach rozbudowy przewiduje się:

- wyposażenie stacji wodociągowej w Konopnicy w trzeci zbiornik wyrównawczy, co jest przewidziane do wykonania jeszcze w bieżącym roku,
- wyposażenie stacji wodociągowej w Rychłocicach w pompownię II stopnia ze zbiornikami wyrównawczymi,

- uznano też za nieopłacalne planowane wcześniej doprowadzenie do połączenia istniejącej sieci wodociągowej we wsi Bębnow z wodociągiem grupowym „Konopnica”.

Odprowadzenie ścieków sanitarnych

W wiejskich jednostkach osadniczych, poza miejscowością Konopnica, nie ma układów kanalizacji sanitarnej. Ścieki bytowo-gospodarcze z budynków indywidualnych odprowadzane są do zbiorników bezodpływowych, tzw. szamb. Ilość wywożonych ścieków raczej nie odpowiada ilości zużywanej wody. Ścieki są wywożone przez samochody asenizacyjne do punktu zlewnego przy oczyszczalni ścieków w Konopnicy albo są zagospodarowywane na terenach rolnych należących do danego właściciela.

Istnieją także sporadyczne przypadki odprowadzania ścieków sanitarnych z gospodarstw oraz zespołów mieszkaniowych w sposób niekontrolowany do lokalnych rowów i cieków powierzchniowych mogącym tym samym stanowić sanitarne zagrożenie otoczenia. W samej Konopnicy, w północno-zachodniej jej części, poniżej mostu drogowego nad Wartą istnieje mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków komunalnych składająca się ze studzienki z kratą koszową, piaskownikiem pionowym, kontenerowej biologicznej oczyszczalni ścieków typu BIOKON, punktu zlewnego dowożonych ścieków oraz zbiornika do gromadzenia osadu nadmiernego. Oczyszczalnia ścieków w 2004 r. została rozbudowana do wydajności 206 m³/d, została też zmodernizowana i jej działanie jest sprawne.

Według danych gminy, na koniec 2008 r. łączna długość sieci kanalizacji sanitarnej w miejscowości Konopnica wynosiła 5,7 km. Planowana jest dalsza rozbudowa sieci, przy czym sieć ta planowana jest wyłącznie dla obszarów o zwartej zabudowie. W najbliższych latach zostanie też rozpoczęta budowa oczyszczalni ścieków wraz z budową sieci kanalizacyjnej dla miejscowości Rychłocice.

Po analizie uwarunkowań geologiczno-gruntowych, ukształtowania powierzchni, a także istniejącej i planowanej zabudowy, uznano, że ograniczenia w lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków nie występują w następujących miejscowościach: w całości – Wrońsko, Piaski i Kamyk, w części: Szynkielów (część położona na zachód od drogi wojewódzkiej, Rychłocice – fragment w części północnej położony wzdłuż drogi gminnej do Siemiechowa, Głuchów (w części obejmującej Kolonię Głuchów) i Bębnow (część położona na południe od drogi powiatowej Nr 4533E). Na pozostałym obszarze, z uwagi na różnorodne przeciwwskazania, w tym m.in. z uwagi na zasięg GZWP „Częstochowa” oraz obszary dolinne, w studium ustala się zakaz budowy przydomowych oczyszczalni ścieków lub wprowadzenie do planu miejscowego – konkretnych ograniczeń w tym zakresie. Te ustalenia wprowadzone do studium drugiej edycji, należy utrzymać nadal.

Odprowadzanie wód opadowych

Obecnie w gminie Konopnica nie ma kanalizacji deszczowej. Odbiornikami wód opadowych są naturalne odbiorniki, jakimi są rzeki Warta, Oleśnica i Wierznica oraz układ rowów melioracyjnych, a także wszystkie biologicznie czynne powierzchnie gruntu.

Zaopatrzenie w ciepło

Zaopatrzenie w ciepło dla potrzeb funkcjonowania obiektów użyteczności publicznej oraz usługowej jest rozwiązywane poprzez lokalne kotłownie, natomiast dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej – poprzez ogrzewanie piecowe. Istniejący sposób zaopatrzenia w ciepło zaspokaja potrzeby w tym względzie. Wykorzystywane w trakcie spalania paliwa stałego stanowi niewątpliwie źródło emisji substancji szkodliwych, jednak jest ono nieuchronne i z uwagi na duże rozproszenie zabudowy wiejskiej - nie stanowiło dotychczas żadnego zagrożenia dla zdrowia ludzi ani też dla środowiska. Zminimalizowanie substancji szkodliwych w emisji spalin powinno koncentrować się na zamianie paliwa stałego

na bardziej ekologiczne czynniki grzewcze tj. olej opałowy lub gaz przewodowy.

Zaopatrzenie w gaz

Na terenie gminy nie ma sieci gazowej. Dla potrzeb gospodarstw domowych mieszkańcy korzystają z gazu płynnego w butlach. W Konopnicy znajduje się rozlewnia tego gazu.

Przez teren sąsiedniej gminy Osjaków przebiegać ma trasa projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia DN = 250 mm relacji Gorzów Śląski(Zdziechowice) – Wieluń – Działoszyn z przewidywaną budową stacji redukcyjno-pomiarowej I stopnia. Odgałęzienie tego gazociągu jest przewidywane do miejscowości Konopnica, a w planie miejscowym gminy i w niniejszym studium rezerwuje się korytarz dla nitki tego gazociągu.

Gospodarka odpadami

W tym zakresie problem rozwiązuje istniejące gminne składowisko odpadów komunalnych w miejscowości Kolonia Strobin. Składowisko posiada rezerwę pojemności umożliwiającą przyjmowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Konopnica przynajmniej do 2020 roku. Dotychczasowy sposób funkcjonowania składowiska ocenia się pozytywnie. Na dalsze lata nacisk gminy dotyczyć będzie wdrożenia segregacji odpadów u źródła, czyli w gospodarstwach domowych.

Elektroenergetyka

Gmina Konopnica jest zasilana w energię elektryczną z systemu energetycznego, w skład którego wchodzi:

- Główny Punkt Zasilania 110/15 kV zlokalizowany poza obszarem gminy w Ruści, stanowiący podstawowe źródło zasilania,
- Główne Punkty Zasilania 110/15 kV w Wieluniu, w Siemkowicach. W Zduńskiej Woli i w Kozubach – w sytuacjach awaryjnych,
- Napowietrzno-kablowa sieć linii średniego napięcia 15 kb,
- Słupowe i wewnętrzne stacje transformatorowe 15/0,4 kV,
- Napowietrzna i kablowa sieć linii niskiego napięcia.

Zewnętrzne źródła zasilania mają wystarczające rezerwy mocy dla pokrycia aktualnego i przyszłego zapotrzebowania gminy. Dopuszczalna obciążalność oraz stan techniczny istniejącej sieci rozdzielczej średniego napięcia 15 kV pozwala na dostarczenie większych ilości energii, jednak dla uzyskania parametrów energii spełniających jakościowe standardy, należy dokonywać sukcesywnej modernizacji lokalnych sieci elektroenergetycznych 15 kV, dobudowywać stacje transformatorowe 15/0,4 kV oraz przebudowywać sieć niskiego napięcia. Operatorem układu sieci elektroenergetycznej jest PGE Zakład Energetyczny Łódź-Teren z/s w Łodzi, działający na obszarze gminy Konopnica za pośrednictwem swojej jednostki rejonowej – Rejonu Energetycznego Wieluń.

W południowej części gminy została wybudowana linia wysokiego napięcia 400 kV stanowiącego odcinek sieci relacji Ostrów Wlkp. –Broszcin. Przebieg tej linii nie jest kolizyjny w stosunku do istniejącej zabudowy oraz obszarów o najcenniejszych walorach przyrodniczych.

Telekomunikacja

Usługi telekomunikacyjne dla gminy Konopnica są realizowane poprzez centralę w Wieluniu, połączoną z centralą węzłową w Sieradzu. Główne połączenie telekomunikacyjne przebiega przez teren gminy w relacji Łask-Widawa-Konopnica-Osjaków-Wieluń; pozostałe mają charakter lokalny. Lokalna sieć telefoniczna jest układem rozbudowanym, co powoduje,

że poziom dostępności do usług telekomunikacyjnych (dla sieci telefonów stacjonarnych) jest zapewniony w wysokim stopniu i niemal każdy chętny ma możliwość podłączenia do sieci. Nie wszyscy z tych możliwości korzystają, wybierając aparaty komórkowe jako wygodniejsze w korzystaniu z tej formy łączności. Od niedawna też jest pełna możliwość instalacji stałych łączy internetowych.

10. Komunikacja

Powiązania zewnętrzne

Gmina Konopnica graniczy z gminami: Widawa, Burzenin, Złoczew, Ostrówek, Osjaków i Rusiec. Powiązania z miastami powiatowymi - Wieluniem i Łaskiem zapewnia droga wojewódzka Nr 481, główna, której fragment przebiega przez zachodnią część gminy. Pozostałe powiązania zapewniają drogi powiatowe. Wśród nich niezwykle ważną rolę odgrywa droga powiatowa Nr 4536E relacji Rychłocice-Konopnica-Osjaków przecinająca gminę z północy na południe do drogi krajowej Nr 8 i zapewniająca także sprawność połączeń wewnątrz gminy, w tym dostęp do miejscowości gminnej Konopnica.

Zewnętrzne powiązania gminy zapewniają więc:

- droga krajowa Nr 8 przebiegająca poza obszarem gminy, w odległości około 5 km od jej południowych granic, relacji Warszawa-Piotrków Tryb. – Bełchatów – Wieluń – Wrocław, główna ruchu przyspieszonego,

- droga wojewódzka Nr 481, relacji Łask – Widawa – Konopnica – Wieluń, główna,

- drogi powiatowe:

- Nr 4532E relacji Złoczew – Szynkielów – Konopnica,

- Nr 1704E relacji Burzenin – Szynkielów,

- Nr 2312E relacji Wrońsko – Konopnica,

- Nr 2313E relacji Konopnica – Kamyk - Ochle,

- Nr 4533E relacji Bębnow – Wielgie,

- Nr 4536E relacji Rychłocice – Osjaków,

- Nr 1926E relacji Konopnica – Wola Wiązowa.

Większość w/w dróg prowadzi komunikację autobusową PKS, przez co stanowią otwarcie gminy na zewnątrz i element obsługi jej obszaru.

Powiązania wewnętrzne

Droga wojewódzka i drogi powiatowe tworzą komunikacyjny szkielet gminy. Wszystkie drogi tego układu posiadają nawierzchnię twardą ulepszoną, najczęściej bitumiczną, często jednak w złym stanie technicznym oraz niedostateczne parametry techniczne, szczególnie w zakresie szerokości korytarzy w liniach regulacyjnych, szerokości jezdni i łuków poziomych. Uzupełnienie tego układu stanowi sieć dróg gminnych, śródpolnych, dojazdowych publicznych i dojazdowych wewnętrznych.

Łączna długość dróg gminnych wynosi 37,5 km, dróg powiatowych 38,5 km, a długość drogi wojewódzkiej w granicach gminy – około 10 km.

Charakterystykę dróg powiatowych przedstawia poniższa tabela:

Lp	Nr drogi	Relacja	Długość	Rodzaj	Klasa	Szerokość	Uwagi
----	----------	---------	---------	--------	-------	-----------	-------

			drogi (km)	nawierzchni	drogi	jezdni (m)	
1.	4532E	Złoczew-Szynkielów-Konopnica	7,60	bitumiczna	V	4,50	Stan ndst
2.	1704E	Burzenin-Szynkielów	0,90	bitumiczna	V	5,00	Stan dost.
3.	2312E	Wrońsko-Konopnica	5,50	bitumiczna	V	5,00	Stan dost.
4.	2313E	Konopnica-Kamyk-Ochle	3,40	bitumiczna	V	5,50	Stan dost. i ndst
5.	4533E	Bębnów-Wielgie	6,40	bitumiczna	V	5,00	Stan dost.
6.	4536E	Rychłocice-Osjaków	11,80	bitumiczna	V	4,90	Stan dost.
7.	1926E	Konopnica-Wola Wiązowa	3,00	bitumiczna	V	5,50	Stan dost.
		Razem	38,50				

Numerację drogom gminnym nadano uchwałą Nr 717/06 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 23 sierpnia 2006 r. (Dz.U.W.Ł. Nr 319, poz. 2482).

Ich charakterystykę przedstawiono w tabelarycznym zestawieniu.

Lp.	Numer drogi	Relacja	Długość w km	Nawierzchnia	Uwagi dot. stanu techn. dobry
1.	103016E	(Katy)-gr.gm.Widawa-Piaski-Zawisna		asfaltowa	dostateczny
2.	114207E	(Siemiechów)-gr.gm.Widawa-Rychlocice-Wrońsko		gruntowa	dostateczny
3.	114212E	(Kamionka)-gr.gm.Burzenin-Mała Wieś		gruntowa	dostateczny
4.	117302E	(Czernice)-gr.gm.Osjaków-Bębnów		gruntowa	dostateczny
5.	117312E	(Dębina)-gr.gm.Osjaków-Bębnów		gruntowa	dostateczny
6.	117303E	(Chorzyna)-gr.gm.Osjaków-Strobin		gruntowa	dobry
7.	117351E	Wrońsko-Piaski-Kamyk-gr.gm.Rusiec (Prądzew)		gruntowa	ndst
8.	117352E	Żabieniec-gr.gm.Burzenin (Niechmirów)		gruntowa, w części asfaltowa	dostateczny
9.	117353E	Szynkielów-Dymek		asfaltowa	dostateczny
10.	117354E	Szynkielów-Dębina		gruntowa	ndst
11.	117355E	Piekło-Pod Łysą Górą-Anielin		gruntowa	ndst
12.	117356E	Kolonia Strobin-Anielin-gr.gm.Rusiec (Nowa Wola)		asfaltowa	ndst

13.	117357E	Głuchów-Kolonia Strobin-gr.gm.Osjaków (Krzętle)	gruntowa	ndst
14.	117358E	Zawisna-Głuchów	gruntowa	ndst

Drogi gminne mają różne nawierzchnie: bitumiczne, żwirowe, żużlowe, gruntowe. Najczęściej drogi gminne mają nawierzchnię gruntową (ok.26 km), nawierzchnię twardą ma ok. 11 km dróg i twardą ulepszoną – 8 km. Ogólny stan dróg nie jest zadowalający i potrzebna jest ich przebudowa i remonty. Na ogół obecnie drogi mają szerokość jezdni wahającą się od 3,0-7,5 m, a szerokość korony 5,0-10,50 m. Pozostałe, nie wymienione w zestawieniu drogi są drogami dojazdowymi, śródpolnymi i wewnętrznymi, przeważnie o nawierzchniach gruntowych i zmiennej szerokości korytarzy w liniach rozgraniczających.

Wielkość ruchu na drogach

Największy ruch na drogach gminy, a jest to przede wszystkim ruch tranzytowy, odbywa się po drodze wojewódzkiej Nr 481, głównej. W ostatnim okresie struktura ruchu komunikacyjnego na drogach zmieniła się; zmalał udział procentowy ruchu ciężarowego, a w potoku ruchu średniodobowego wzrósł udział samochodów osobowych. W gminie Konopnica występuje umiarkowany ruch w dni powszednie, natomiast nasilenie ruchu następuje w dni wolne od pracy i święta oraz w okresie urlopów i wakacji. Zwiększony ruch samochodowy jest związany z rekreacją i wypoczynkiem w atrakcyjnych terenach nadwarciańskich.

Komunikacja zbiorowa

Przewozy pasażerskie w gminie prowadzi komunikacja autobusowa PKS, głównie z Wielunia, oraz tzw. przewozy szkolne. Autobusy kursują po większości dróg powiatowych i po drodze wojewódzkiej. Przystanki PKS znajdują się w miejscowościach: Konopnica, Szynkielów, Bębnow, Strobin, Głuchów, Rychłocice i Wrońsko. Nie dojeżdżają autobusy komunikacji zbiorowej do Małej Wsi, Anielina, Piasków, Sabinowa i Kamyka.

Wnioski

Gmina posiada dostatecznie gęstą sieć drogowo-uliczną, która zapewnia powiązania wewnętrzne i w większości – zewnętrzne.

Mankamentem są bardzo słabe parametry techniczne dróg, zarówno geometryczne jak i funkcjonalne. Występuje nadto, szczególnie na drogach gminnych, słaba jakość nawierzchni dróg; są one bowiem o nawierzchni w przewadze gruntowej.

3. Niedostateczne środki finansowe kierowane na utrzymanie dróg nie zapewniają ich poprawy, co przy wzrastającym natężeniu ruchu przyczynia się do pogłębiania kryzysu w tym zakresie.

4. Podróżowanie po drogach powiatowych i gminnych utrudnia obustronne ich obudowywanie, co przyczynia się do pogłębiania problemu bezpieczeństwa ruchu i mieszkańców.

11. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego.

Gmina Konopnica wyróżnia się w tym zakresie spośród innych gmin powiatu wieluńskiego przepięknymi krajobrazami związanymi z doliną rzeki Warty, brakiem

przemysłu i wysokimi walorami dla rozwoju wszelkich form działalności nakierowanych na funkcję rekreacji i turystyki. Te walory krajobrazowe powinny być również widoczne w szczególnym pietyzmie dotyczącym kształtowania architektury budynków i ich komponowanego usytuowania. Wdrożeniu tych zasad sprzyja sporządzony jeszcze pod rządami „starej” ustawy dla całej gminy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawierający m.in. ustalenia dotyczące kształtowania ładu przestrzennego, w tym również zabudowy o różnych funkcjach. W przewadze są to funkcje rolnicze, zabudowa związana z prowadzeniem gospodarstw rolnych w przewadze o średnich powierzchniach do 10 ha. Również zabudowa siedliskowa jest tradycyjna: dom mieszkalny, budynek gospodarczy, lub gospodarczo-inwentarski oraz drewniana lub murowana stodoła. Dużych, wielkotowarowych gospodarstw nastawionych na hodowlę zwierząt gospodarskich lub uprawy roślinne nie ma i jak dotychczas nie są one tworzone. Nie ma też gospodarstw nastawionych na magazynowanie lub przetwarzanie produktów rolnych.

W tej sytuacji, obserwowaną tendencją jest proces przekształcania i dostosowywania tradycyjnych siedlisk rolniczych albo do funkcji mieszkalnej jednorodzinnej, albo do funkcji rekreacji indywidualnej. Takie przemieszanie funkcji występuje już w sołectwach Mała Wieś, Strobin i Bębnow, a początki pojawiają się również w Szynkielowie.

Założenia rezydencjalne Konopnicy i Rychłocic, są już objęte ochroną konserwatorską na mocy ustaleń obowiązującego planu miejscowego, pozostałe budynki o cechach kulturowych wpisane do ewidencji konserwatorskiej, niestety nie stanowią wzorca do naśladownictwa i działań odtworzeniowych w zakresie bryły, elewacji i innych parametrów. Po prostu nastąpiła zmiana gustów miejscowej ludności, która realizując nowe inwestycje – czerpie wzorce z gotowych katalogów projektowych niezależnie od cech regionalnych. Te ostatnie nie są zbyt wyraźne w zabudowie gminy Konopnica, a więc nie ma praktycznie realnych przykładów i wzorców do naśladowania.

Nie ma również ukształtowanych i komponowanych realizacji zespołów indywidualnej zabudowy rekreacyjnej (letniskowej), bowiem nie lokują się tutaj i nie przyjeżdżają na wypoczynek ludzie bogaci. Jest to typowy rejon rekreacji indywidualnej dla średnio sytuowanych mieszkańców miast, w przewadze Łodzi, Pabianic, Wielunia i Śląska. Na ogrodzonych działkach najczęściej można znaleźć małe parterowe domki drewniane lub murowane o dwuspadowych dachach. Funkcjonują także ustawione barakowozy i ustawione przyczepy. W tym zakresie występuje ogólny nieład i przypadkowości w usytuowaniu tych obiektów.

12. Zagrożenia środowiska, bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Według materiałów Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica uchwalonego w grudniu 2003 r. za obszar bezpośredniego zagrożenia powodzią uznany został obszar w dolinie rzeki Warty i w dolinie rzeki Oleśnicy według rysunku Studium.

Szczególnie zagrożone są w tym zakresie obszary zabudowy miejscowości Mała Wieś, gdzie przewidziana jest budowa jedynych w gminie wałów przeciwpowodziowych. Pozostałe zagrożenia środowiska omówiono na str.

Obszary położone bezpośrednio przy drodze wojewódzkiej Nr 481 to obszary istotnego zagrożenia w sytuacjach poważnych awarii. Po tej trasie przebiegającej na odcinku około 10 km przez gminę Konopnica, przewożone są bowiem wszystkie paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne w relacji Wieluń-Łask.

W gminie Konopnica znajduje się jedyne w województwie łódzkim czynne osuwisko w dolinie rzeki Warty. Proces osuwania się mas ziemnych jest ograniczony wyłącznie tego do jednego miejsca na wysokim brzegu rzeki Warty, nie zagraża to jednak terenom zabudowanym, bowiem w pobliżu nie ma takowych.

W gminie Konopnica nie ma obszarów i terenów górniczych i w związku z tym nie występują zagrożenia związane z eksploatacją surowców.

13. Ocena zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy w okresie lat 2000-2009.

Po uchwaleniu w październiku 2000 r. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica został sporządzony dla całego obszaru gminy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w skali 1:10 000 i 1:5000 dla poszczególnych sołectw w trybie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r. Plan ten jest nadal ważnym i obowiązującym aktem prawa miejscowego w gminie Konopnica. W tej sytuacji gmina nie wydaje decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Pozwolenia na budowę są wydawane przez Starostwo Powiatowe w Wieluniu..

W okresie obowiązywania planu miejscowego wydano tych pozwoleń, nie licząc inwestycji wymagających tylko zgłoszenia, w tym w 2004 r. – 35 i w 2005 r. – 49, w 2006 r. - , w 2007 r - 46 , w 2008 r. - 43 Sporządzono też w międzyczasie tj. w latach 2006-2008 trzy plany miejscowe obejmujące niewielkie tereny w Konopnicy (tereny produkcyjno-usługowe z możliwością budowy stacji paliw), w Strobiniu (tereny indywidualnej zabudowy rekreacyjnej) i we Wrońsku (tereny zabudowy produkcyjno-usługowej).

Do niniejszej zmiany studium, po zawiadomieniu w prasie o przystąpieniu do sporządzania zmian, wpłynęło łącznie 107 wniosków dotyczących 179 działek. W większości są to wnioski o zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele zabudowy, głównie mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej.

V. KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ

1. Wstęp

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, niniejsze studium określa kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy Konopnica uwzględniając problematykę określoną w art. 10 ust.2. Kierunki te wynikają z analizy uwarunkowań odnoszących się do problematyki wynikającej z art. 10 ust.1 ustawy.

Kierunki polityki przestrzennej gminy zapisano w odniesieniu do poszczególnych sołectw. Można je więc traktować jako cele zagospodarowania przestrzennego na przedstawionych graficznie terenach. Cele zaś zostały przyjęte w wyniku wszechstronnej analizy uwarunkowań przestrzennych, z której syntetyczny wyciąg zawarto w niniejszym studium.

Dla określenia kierunków i polityki zagospodarowania przestrzennego gminy przyjęto następujące kryteria wynikające z analizy uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych: fakt, że 67,8 % powierzchni ogólnej gminy Konopnica znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki i z tego tytułu podlega pod względem prawnym ograniczeniom warunkującym kierunki rozwoju gospodarczego i zagospodarowania przestrzennego. W tym zakresie podstawowe znaczenie ma rozporządzenie Nr 9 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2006 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki dostosowujące podstawowe zasady ochrony do wymogów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.Nr 92, poz. 880 z późn.zmianami) oraz Plan ochrony PKMWiW przyjęty rozporządzeniem Nr 30 Wojewody Łódzkiego z dnia 3 listopada 2006 r., a także rozporządzenie Nr 1/2008 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie parku krajobrazowego Międzyrzecza warty i Widawki. uzgodniony przez gminę w formie uchwały Rady Gminy Konopnica,

- b) preferencje i spodziewane działania właścicieli gruntów rolnych w gminie chcących skorzystać ze środków pomocowych Unii Europejskiej w ramach realizacji „Krajowego Programu Rolno-Środowiskowego” obejmującego w granicach gminy Konopnica obszar jej środkowej części wraz z dolinami rzek Warty, Oleśnicy i Wierznicy, a więc w znaczącej części obszar PKMWiW, z predyspozycjami dla produkcji zdrowej żywności,
- c) preferencje i spodziewane działania właścicieli gruntów rolnych chcących zalesić swoje ziemie i skorzystać z dopłat unijnych na zalesianie,
- d) wyjątkowe predyspozycje gminy do rozwoju funkcji rekreacyjno-turystycznych we wszystkich jej formach ze zdecydowaną przewagą rekreacji indywidualnej na własnych działkach letniskowych.

2. Funkcje gminy i jej jednostek osadniczych.

Wiodącą funkcją gminy Konopnica pozostanie nadal rolnictwo i produkcja żywności o kierunku, na którego ukierunkowanie mogą wpływać zasady i ustalenia pomocowe w ramach „Krajowego Programu Rolno-Środowiskowego”, zapotrzebowanie z tytułu rozwoju funkcji rekreacyjnej oraz zapotrzebowanie zdrowej żywności, do produkcji której gmina ma wyjątkowo duże predyspozycje.

Udział w Programie Rolno-Środowiskowym jest dobrowolny. Jest on realizowany przez co najmniej przez 5 lat, na podstawie umowy zawieranej przez rolnika z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. W umowach rolnicy zobowiązują się do przestrzegania zasad „Dobrej Praktyki Rolniczej” i wdrażania wybranych pakietów. Każdy pakiet posiada zestaw kilku ściśle sprecyzowanych wymogów, które wykraczają poza zwykłą dobrą praktykę rolniczą. Za ich wdrażanie których rolnik otrzymuje odpowiednie płatności. Stosowanie na tym terenie wybranych pakietów KPR służy zachowaniu lub odtworzeniu walorów półnaturalnych łąk i pastwisk zagrożonych degradacją.

Rozwój drugiej z wiodących funkcji – rekreacyjno-turystycznej, jakkolwiek wynika z istniejących walorów środowiskowych (urozmaiconej rzeźby, obecności dużej rzeki, już istniejących tradycji wypoczynku na własnych działkach oraz istniejących dóbr kultury materialnej) jest jednak warunkowany wyposażeniem w infrastrukturę związaną z turystyką i wypoczynkiem oraz wzrostem ogólnego poziomu zamożności społeczeństwa.

Ośrodkiem wielofunkcyjnym, administracyjno-usługowym ze znacznym udziałem obsługi turystyki i wypoczynku pozostanie wieś gminna Konopnica. Ośrodkami lokalnymi są miejscowości Rychłocice i Szynkielów, a funkcje wsi letniskowych pełnią i nadal pełnić będą wsie: Strobin, Bębnow i Mała Wieś.

Dla rozwoju funkcji agroturystycznych największe predyspozycje mają: Rychłocice, Konopnica, Strobin, Kolonia Strobin, Bębnow, Mała Wieś i Szynkielów.

3. Ogólne zasady polityki zagospodarowania przestrzennego.

Zasady te wynikają z obiektywnych uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych oraz tendencji rozwoju społeczno-gospodarczego gminy, mają przy tym charakter stosunkowo uniwersalny. Są one następujące:

Dążenie do poprawy ładu przestrzennego poprzez rygorystyczne wdrażanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy,

2) Ochrona i optymalne wykorzystanie istniejących wartości środowiska przyrodniczego i zasobów kulturowych,

- 3) Zachowanie i ochrona terenów otwartych wyłączonych z zabudowy kubaturowej, w szczególności strefy krawędziowej doliny Warty oraz doliny rzeki Oleśnicy i Wierznicy stanowiących korytarze ekologiczne oraz pozostałych dolin,
- 4) Wzrost powierzchni terenów zalesionych, z jednoczesnym przeciwdziałaniem zalesianiu pojedynczych działek położonych poza, możliwą do racjonalnego wytyczenia, granicą polno-leśną,
- 5) Rozwój i komponowane zagospodarowanie obszarów rekreacyjnych przeznaczonych na te cele w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy,
- 6) Sukcesywna realizacja zadań z zakresu infrastruktury technicznej, m.in. zabezpieczającej środowisko przed zanieczyszczeniami, a tym samym przyciągającej inwestorów do lokowania tu swoich zamierzeń.
- 7) Przygotowanie obszarów, w szczególności przeznaczonych pod zabudowę usługową, mogących stanowić potencjalne oferty gminy skierowane do inwestorów chcących zrealizować tu potrzebne inwestycje z zakresu obsługi turystyki i wypoczynku,
- 8) Sukcesywna przebudowa i modernizacja systemu dróg gminnych i powiatowych stanowiąca o jego sprawności i dostosowaniu do wymagań wynikających z przepisów odrębnych i potrzeb,
- 9) Rozpoczęcie i wdrożenie procesu urządzania ścieżek rowerowych, w szczególności umożliwiających rozwój turystyki rowerowej, poznawanie zabytków i obiektów o walorach kulturowych, obszarów cennych przyrodniczo oraz rejonów rekreacyjnych,
- 10) Wdrażanie organizacyjnych i programowych podstaw dla rozwoju usług i działalności gospodarczej związanej z rolnictwem i pozarolniczymi działami gospodarki,
- 11) Zapewnienie i dbałość o estetykę miejsc zamieszkania, pracy i wypoczynku.

3.1. Obszary i obiekty chronione i przewidziane do ochrony, kształtujące system przyrodniczy gminy.

Dla istniejących form ochrony przyrody:

Rezerwatu przyrody „Hołda” – obowiązują zasady ochrony zawarte w rozporządzeniu MOŚZNiL z dnia 23 grudnia 1998r w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz.U. Nr 164, poz. 1188 z 1998r) oraz zakazy zawarte w aktualnej ustawie o ochronie przyrody,

2. Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki – obowiązują zasady ochrony i zakazy zapisane w rozporządzeniu Nr 9/2006 Wojewody Łódzkiego z dnia 11 stycznia 2006 r w sprawie Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 20 poz.194 z dnia 23 stycznia 2006r) oraz zasady ochrony, wynikające z Planu ochrony Parku ustanowionego rozporządzeniem Nr 30 Wojewody Łódzkiego z dnia 3 listopada 2006 r. (Dz.U.W.Ł. Nr 380, poz. 2947)

3. użytków ekologicznych – obowiązują zasady ochrony wynikające z rozporządzenia Nr 18/2000 Wojewody Łódzkiego z dnia 22 maja 2000r w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 73 poz. 391 z dnia 31 maja 2000r) oraz zakazy zawarte w aktualnej ustawie o ochronie przyrody,

4. pomników przyrody – obowiązują zasady ochrony wynikające z rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 3 lutego 1998r w sprawie uznania za pomnik przyrody (Dz.Urz.Woj.Sier. Nr 3, poz. 9 z dnia 19 lutego 1998r), utrzymanego w mocy przez Wojewodę Łódzkiego na mocy rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 1999r w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez dotychczasowych wojewodów i nadal obowiązujących na obszarze województwa łódzkiego lub jego części (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 28 poz.137 z 1999r) oraz rozporządzenia Nr 18 z dnia 22.05.2003 r. oraz zakazy zawarte w ustawie o ochronie przyrody,

5. Osjakowskiego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego – obowiązują zasady ochrony wynikające z rozporządzenia Wojewody Sieradzkiego z dnia 31 lipca 1998r w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu oraz uznania za zespoły przyrodniczo-krajobrazowe (Dz.Urz.Woj.Sier. Nr 20, poz.115 z dnia 9 września 1998r), utrzymanego w mocy przez Wojewodę Łódzkiego na mocy rozporządzenia Wojewody Łódzkiego z dnia 31 marca 1999r w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez dotychczasowych wojewodów i nadal obowiązujących na obszarze województwa łódzkiego lub jego części (Dz.Urz.Woj.Łódz. Nr 28 poz.137 z 1999r). W granicach Osjakowskiego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego ma być utworzony Osjakowski Obszar Chronionego Krajobrazu i tu będą obowiązywać zasady ochrony i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, które będą zawarte w stosownym rozporządzeniu Wojewody Łódzkiego tworzącego tę formę ochrony prawnej. Tym samym aktem prawnym powinien zostać formalnie zlikwidowany Osjakowski Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy.

Dla terenów występowania siedlisk cennych przyrodniczo obowiązują zasady ochrony wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001r (Dz.U. Nr 92 poz. 1029 z dnia 3.09.2001r);

Dla proponowanych form ochrony przyrody: użytków ekologicznych (Niechmirów I i Piekło), zespołów przyrodniczo-krajobrazowych (Konopnica-Mieścisko i Szynkielów III) oraz powierzchniowego pomnika przyrody Konopnica – zgodnie z ustaleniami planu ochrony dla PKMWiW, obowiązywać będą zakazy zawarte w Ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r (Dz.U. Nr 92 z dnia 30 kwietnia 2004r, poz.880, art.45);

W gminie Konopnica nie występują ustanowione obszary specjalnej ochrony (OSO) i specjalna ochrona obszarów (SOO) Natura 2000; nie planuje się też ich ustanowienia.

Dla zachowanie ciągłości systemu ekologicznego gminy i obszarów przyległych zaleca się utrzymanie:

dwóch głównych korytarzy ekologicznych:
- wzdłuż doliny rzeki Warty;
- krajowy korytarz ekologiczny w zachodniej części gminy związany z wędrówką gatunków w ramach dużych kompleksów leśnych,
lokalnych korytarzy ekologicznych w postaci pozostałych dolin rzek i cieków, w tym m.in. doliny rzeki Oleśnicy, .

Na powyższych terenach, położonych w granicach PKMWiW, zgodnie z ustaleniami planu ochrony parku, zaleca się:

likwidowanie barier ekologicznych stojących na drodze wędrówki gatunków,
wspomaganie naturalności i ciągłości korytarzy poprzez unikanie fragmentacji środowiska rozproszoną zabudową, wzrostem urbanizacji, budową nowych szlaków komunikacyjnych;
zapobieganie łączeniu się miejscowości poprzez zostawianie niezabudowanych przestrzeni;
odtworzenie zniszczonych fragmentów korytarzy ekologicznych poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień oraz innej roślinności zgodnie z istniejącym siedliskiem i składem gatunkowym;
zachowywanie, jeśli tylko to możliwe, istniejących szerokości korytarzy ekologicznych;
ograniczanie presji rolnictwa na tereny zalewowe i położone nad brzegami cieków wodnych;
ograniczanie do niezbędnego minimum regulacji cieków wodnych;
ograniczanie ilości inwestycji w infrastrukturze przeciwpowodziowej do niezbędnych i

koniecznych;
zachowanie naturalności koryt rzecznych;
utrzymywanie małych zadrzewień i izolowanych starorzeczy, stanowiących ostoje bioróżnorodności i miejsca przystankowe na drodze wędrówek gatunków;
ograniczanie inwestycji, mających istotny wpływ na zmianę stosunków wodnych;
utrzymywanie istniejących naturalnych terenów zalewowych, których bioróżnorodność zależy od okresowego zalewania (np.: tworzenie pasów ochronnych wzdłuż cieków);
utrzymywanie i odbudowywanie różnorodności morfologicznej koryta rzeczno-egzogenicznego.
Te jak i pozostałe korytarze ekologiczne należy wykluczyć z zabudowy. Wskazany jest dotychczasowy rolniczy sposób użytkowania, jedynie z dopuszczeniem dolesień. Wzdłuż koryt rzecznych wskazane jest wprowadzenie zieleni łęgowej szerokości co najmniej 15-25 metrów w zależności od lokalnych uwarunkowań po obydwu stronach cieku.

3.2. Inne zasady ochrony na rzecz kształtowania systemu przyrodniczego gminy.

Przyjmując jako naczelną zasadę – rozwój zrównoważony – należy ustalić obowiązek uwzględniania stosownych reguł związanych z utrzymaniem lub przywracaniem równowagi środowiska i różnorodności biologicznej oraz racjonalnego wykorzystania zasobów przyrodniczych, a także reguł związanych z ochroną krajobrazu we wszystkich opracowaniach planistycznych.

W zakresie polityki przestrzennej wymienić należy zalecenia:
zachowania i możliwie znaczącego powiększania obszarów leśnych. Należy także zachować zieleń śródpolną i naturalne ciekę jako naturalne elementy środowiska stanowiące m.in. środowisko zapewniające ochronę gatunkową roślin i zwierząt.
problematykę ochrony środowiska należy także uwzględniać we wszystkich sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a prognoza oddziaływania jako część składowa projektu zmiany studium oraz ustaleń każdego planu miejscowego – podlega obowiązkowemu opiniowaniu przez organ właściwy w sprawach ochrony środowiska,

W zakresie ochrony powierzchni ziemi i gleb:

Dla terenu PKMWiW, zgodnie z ustaleniami planu ochrony, zaleca się:
wprowadzenie zakazu zabudowy i usuwania istniejących zarośli i zakrzaczeń w zasięgu erozyjnej krawędzi doliny Warty, zagrożonej lokalnie procesami stokowymi (osuwania mas ziemnych);
wprowadzenie ochrony wąwozów, parowów i innych form denudacyjnych poprzez umacnianie roślinnością darniową ich krawędzi oraz zakaz usuwania istniejących zarośli i lokalizacji jakiegokolwiek zabudowy;
pozostawienie terenów wąwozów i parowów w ich dotychczasowym użytkowaniu;
wyłączenie terenów zabudowanych spoza obszarów występowania gleb organicznych oraz gleb wysokich klas bonitacyjnych za wyjątkiem terenów wyłączonych spod produkcji rolnej w obowiązujących planach miejscowych i terenów przewidzianych w niniejszym studium;
wprowadzenie obowiązku rekultywacji dzikich, obecnie nieeksploatowanych piaskowni i żwirowni;
wprowadzenia około 100 m strefy uciążliwości od drogi wojewódzkiej Nr 481 z zaleceniem ograniczenia uprawy roślin jadalnych.

Dla całego terenu Gminy:

likwidację dzikich składowisk odpadów, pojawiających się w wielu większych kompleksach leśnych, m.in. w rejonie Szynkielowa, Bębnowa, Strobina;
wdrażanie zwyczaju selekcji odpadów wśród miejscowej ludności.

W zakresie ochrony atmosfery:

Dla całego terenu Gminy zaleca się:

stosowanie przy ogrzewaniu budynków ekologicznych nośników energii z tendencją wycofywania się z użytkowania innych źródeł ciepła, zarówno przy modernizacji istniejących obiektów, jak i nowo projektowanych;
wprowadzenia zakazu lokalizowania na terenie Gminy obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności gospodarczej mogącej powodować emisję zanieczyszczeń o charakterze odorowym.

W zakresie ochrony zieleni urządzonej i zadrzewień:

Dla terenu PKMWiW, zgodnie z planem ochrony należy:

wyłączyć tereny zieleni urządzonej (parki w Rychłolicach i Konopnicy oraz cmentarz w Szynkielowie) z wszelkiej działalności inwestycyjnej nie związanej z rewaloryzacją obiektu;
zachować i podjąć konserwację starodrzewu oraz uzupełnić zbiorowiska drzew i krzewów;
objąć ochroną drzewa o parametrach pomników przyrody i nadać im status prawnego pomnika;
chronić istniejące zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, przydrożne i nadwodne, poprzez wprowadzenie zakazu ich likwidowania lub niszczenia z innych powodów jak wynikających z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego;

wprowadzić preferencje dla nowych zadrzewień śródpolnych w rejonie miejscowości Rychłocice i Wrońsko;

Na pozostałym terenie Gminy należy dążyć do zachowania istniejącej zieleni wysokiej, pojedynczych drzew, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, przyjmując zasadę, że do wycinki drzewostanu dochodzi jedynie w przypadkach bezpośredniego zagrożenia.

W zakresie innych zagrożeń:

Dla całego terenu Gminy:

- wyłączenie pasa terenu wzdłuż linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrów Wlkp.-Broszcin z obszarów wskazanych do jakiegokolwiek zabudowy i związanych ze stałym pobytem ludności

3.3. Zasady ochronne obszarów leśnych.

Gospodarka leśna całej Gminy, zarówno w odniesieniu do Lasów Państwowych, jak i lasów nie stanowiących własności Skarbu Państwa, powinna opierać się o prawidłowe zasady gospodarki leśnej, oparte na podstawach ekologicznych, a zawarte w planach zarządzania lasów.

Ponadto dla terenu PKMWiW, w oparciu o ustalenia planu ochrony Parku zaleca się:
zachować dotychczasowe tereny leśne;

wprowadzić zakaz przeznaczania gruntów leśnych na cele nieleśne i wprowadzania nowej zabudowy za wyjątkiem budowli związanych z gospodarką leśną, edukacją, ochroną przeciwpożarową i innymi funkcjami dotyczącymi bezpieczeństwa publicznego oraz związanych z komunikacją (w tym parkingami leśnymi, poszerzaniem pasów istniejących dróg publicznych oraz przeprowadzaniem nowych dróg);

dopuszczać na terenach leśnych wytyczanie szlaków turystycznych oraz urządzanie miejsc postojowych i punktów widokowych;

dopuszczać swobodną penetrację turystyczną na terenie jednostek Parku z roślinnością leśną;
ograniczyć lokalizację nowej zabudowy w odległość mniejszej niż 50 m od ścian lasów o

powierzchni powyżej 1,0 ha;

zwiększać powierzchnie lasów poprzez zalesianie gruntów porolnych i nieużytków, przy czym właściwy dobór drzewostanu powinien być dostosowany do typu potencjalnego siedliska leśnego;

przy zalesieniach wprowadzanych na siedliskach boru świeżego pożądane jest wykorzystanie brzozy brodawkowej oraz innych gatunków liściastych. Na gruntach porolnych byłyby one przedplonem, a w odnowieniach lasu spełniałyby rolę płodozmianu, za czym przemawiają duże walory krajobrazowe drzewostanów mieszanych oraz ich zalety biocenotyczne;

grunty szczególnie wskazane do zalesień to grunty w miejscowościach: Mała Wieś, Rychłocice, Wrońsko, Piaski, Kamyk, Bębnow, Strobin, Konopnica, Szyndzielów.

obszary wyłączone z zalesień to: tereny położone w strefie krawędziowej doliny rzeki Warty, grunty nieleśne stanowiące użytki ekologiczne w jednostkach: 49.E.Up. i 51.E.Up. oraz grunty proponowane do objęcia ochroną w jednostce 54.E.Zp.

Dla pozostałego terenu Gminy należy dążyć do:

zachowania, ochrony i pielęgnacji drzewostanów oraz dostosowywania ich składu gatunkowego do naturalnych siedlisk leśnych;

zakazania lokalizowania zabudowy za wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną oraz niezbędnych urządzeń infrastruktury technicznej. Zakaz ten nie powinien dotyczyć inwestycji związanych z obronnością kraju oraz inwestycji sieciowych, stanowiących o realizacji ponadlokalnych i lokalnych celów publicznych.

kształtowanie granicy polno-leśnej w gminie poprzez zalesianie nie zmeliorowanych gruntów rolnych najniższych klas bonitacyjnych, mało przydatnych dla rolnictwa oraz nieużytków.

W lasach i na terenach przewidzianych w studium do zalesienia – zaleca się respektować zakaz zabudowy za wyjątkiem obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej. W niniejszym studium wskazano do zalesienia prawie 500 ha gruntów rolnych we wszystkich 12 sołectwach.

3.4. Zasady ochronne wód powierzchniowych i podziemnych.

Dla terenu PKMWiW, uwzględniając ustalenia planu ochrony zaleca się: opracowanie specjalnego programu działań zabezpieczających ochronę wód głębszych w granicach występowania GZWP;

wprowadzenie zakazu zabudowy dolin rzecznych (za wyjątkiem urządzeń hydrotechnicznych),

prowadzenie racjonalnej gospodarki na terenach zmeliorowanych;

wprowadzenie zakazu zmiany sposobu użytkowania kompleksów gleb pochodzenia organicznego (użytkowanych jako trwałe użytki zielone) i pogarszania na nich stosunków wodnych poprzez nadmierne odwadnianie;

wprowadzenie zakazu zalesiania śródleśnych łąk i mokradeł;

ograniczenie lokalizacji nowych ujęć wód podziemnych tylko do niezbędnych potrzeb;

budowę nowych oczyszczalni ścieków w miejscowościach: Rychłocice, Strobin, Szyndzielów, Wrońsko (kolejność realizacji wg wyszczególnienia) przy uwzględnieniu zasady lokalizacji obiektu poza terenami zagrożonymi zalaniem, poza zwartą zabudową oraz poza obszarami o szczególnych walorach przyrodniczych i widokowych;

wyłączenie z obszarów zabudowanych terenów zagrożenia powodziowego, w tym ograniczenie rozwoju przestrzennego miejscowości Mała Wieś, szczególnie narażonej na podtopienia;

sukcesywne wycofywanie istniejącej zabudowy rekreacyjnej (letniskowej) z obszaru

zagrożenia powodziowego na lewym brzegu rzeki Warty w miejscowości Konopnica i zastąpienie tej zabudowy zagospodarowaniem turystycznym wystarczającym do organizacji okazjonalnych imprez kulturalnych i rekreacyjnych, ograniczenie lokalizacji trwałych obiektów i urządzeń infrastruktury turystycznej, edukacyjnej i rekreacyjnej na obszarach zagrożenia powodziowego. Dopuszcza się swobodną penetrację turystyczną oraz możliwość realizacji przystani wodnych, kąpielisk, plaży, miejsc biwakowych, pól kempingowych i punktów widokowych pod warunkiem uzgodnienia z organem właściwym w sprawach ochrony przeciwpowodziowej i zarządcą rzeki, wprowadzenie zakazu lokalizacji wszelkich obiektów i urządzeń infrastruktury turystycznej, edukacyjnej i rekreacyjnej w jednostkach Parku, w których występuje roślinność szuwarowa i torfowiskowa; zapewnienie dostępności do wód otwartych, zakaz grodzenia działek do linii wody.

Dla pozostałego terenu Gminy:

ogranicza się wielkość zrzutu ścieków do rowów melioracyjnych i wywozu ścieków na pola uprawne poprzez intensyfikację działań na rzecz jak najszybszej rozbudowy sieci kanalizacyjnej w gminie lub rozwoju programu oczyszczalni przydomowych i przyzagrodowych, jak również dla istniejących przydomowych zbiorników ścieków oraz zbiorników i osadników ścieków – doraźne prowadzenie kontroli ich szczelności; W tym zakresie wskazuje się na pilną potrzebę opracowania odrębnej koncepcji gromadzenia i oczyszczania ścieków dla całej gminy przy wykorzystaniu ustaleń niniejszego studium i obowiązującego planu miejscowego gminy, wyłącza się tereny bezpośredniego zagrożenia powodziowego z obszarów zabudowanych oraz zabrania się tu: wykonywania urządzeń wodnych lub wznoszenia innych obiektów budowlanych, sadzenia drzew lub krzewów za wyjątkiem roślinności służącej regulacji wód oraz umacnianiu brzegów, zmiany ukształtowania terenu i wykonywania wszelkich robót, które mogłyby utrudniać ochronę przed powodzią, lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia odpadów, ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych oraz innych materiałów, mogących zanieczyszczać wodę; dla ochrony zasobów GZWP wprowadza się zakaz lokalizowania na jego powierzchni przedsięwzięć mogących znacząco zawsze i potencjalnie oddziaływać na środowisko, zarówno wymagających sporządzenia raportu, jak i tych wobec których może to być wymagane, w tym również przyzagrodowych oczyszczalni ścieków; dla ochrony zasobów GZWP zaleca się wprowadzenie zakazu rolniczego wykorzystania ścieków, zakaz lokalizacji przyzagrodowych oczyszczalni ścieków zaleca się wprowadzić również dla wszystkich obszarów dolinnych, na terenie GZWP zaleca się ograniczenie rozwoju istniejącego składowiska odpadów komunalnych do granic wyznaczonych w obowiązującym planie miejscowym; na terenach kompleksów użytków zielonych zaleca się poprawę stosunków wodnych z możliwością tworzenia stawów rybnych i wszelkich oczek wodnych, a w szczególnych przypadkach wprowadzenie działań z zakresu fitomelioracji,

Na całym obszarze gminy:

zaleca się przyjmować rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody.

należy zapewnić dostęp do rzeki i rowów melioracyjnych m.in. poprzez zakaz zabudowy w pasie o szerokości zależnie od warunków terenowych min. 3-5 m od brzegu, należy maksymalnie chronić istniejące urządzenia melioracyjne tj. sieć drenarską i rowy

melioracyjne. Zmiana przeznaczenia może nastąpić tylko w sytuacjach wyjątkowych, przy braku alternatywnych rozwiązań. W przypadku zmiany użytkowania terenów zmeliorowanych konieczne jest wcześniejsze uzgodnienie z Wojewódzkim Zarządem Melioracji i Urządzeń Wodnych w Łodzi, Inspektorem Terenowym w Wieluniu kwestii przebudowy urządzeń melioracyjnych umożliwiających funkcjonowanie sieci na terenach sąsiednich oraz wystąpić o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji szczegółowej.

Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami stanowi konstytucyjny obowiązek każdego obywatela, zaś samorząd terytorialny jest zobowiązany do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych. Na mocy przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia, innych zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz wszelkie inne zinwentaryzowane wartości kulturowe, nie zawsze mające charakter i przymioty zabytku. Najwłaściwszy sposób ochrony zabytków należy ustalić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obiekty o szczególnych wartościach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Studium określa podstawowy kierunek tych działań.

Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

zachowanie walorów historycznych,
wyeksponowanie regionalnych odrębności,
usuwanie elementów zagrażających ochronie i ekspozycji zabytków,
zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem cywilizacyjnym i przestrzennym.

W odniesieniu do:

- obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków wyszczególnionych na str. 30 Studium... ustalenia wynikają wprost z ustawy tj.

a) wszelkie prace przy obiektach wpisanych do rejestru i mogące wpłynąć na wygląd zabytku oraz prace archeologiczne i wykopaliskowe, a także prowadzenie robót budowlanych w otoczeniu zabytku wymagają pozwoleń Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

b) Wykorzystanie zabytku na cele użytkowe może odbywać się wyłącznie w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości.

c) Wszelkie inwestycje i działania w sąsiedztwie zabytku nie mogą pogorszyć jego stanu zachowania ani naruszać wartości zabytkowych, w tym również walorów widokowych. W tym celu w niniejszym studium proponuje się ustanowić strefę ochrony ekspozycji krajobrazowej obiektów i zespołów zabytkowych w Konopnicy i Rychłocicach.

- zabytków wpisanych do gminnej ewidencji zabytków, w tym do ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wyszczególnionych na str. 30-31

Budynki te należy przewidzieć do adaptacji, z zachowaniem tradycyjnych dla lokalnej tradycji budowlanej form i faktur:

ich adaptacja i ewentualna przebudowa lub rozbudowa winna się odbywać na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych w zakresie proporcji, detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych, uzgodnienia lub opinii WKZ wymagają wszelkie działania, które dotyczą zmiany gabarytów i

zmian w elewacji (w tym proporcji otworów zewnętrznych i form zewnętrznej stolarki otworowej), ewentualną rozbiórkę budynku wpisanego do gminnej ewidencji zabytków, uzasadnioną względami technicznymi, należy uzgodnić z WKZ, po wykonaniu dokumentacji fotograficznej i architektonicznej, wszelkie zmiany w otoczeniu i w sąsiedztwie zabytków, a także na obszarach zabytkowych (w rejestrze i w ewidencji), których charakter może mieć wpływ na walory zabytków (przede wszystkim ekspozycyjne) – przebudowa istniejących i budowa nowych obiektów, a także sposób zagospodarowania przestrzeni – nie mogą pogorszyć stanu zachowania zabytku ani naruszać jego wartości, dlatego też wymagają działania w porozumieniu z WKZ, na obszarach zabytkowych i w sąsiedztwie zabytków nowa zabudowa powinna stanowić harmonijnie zakomponowaną całość z istniejącymi elementami zabudowy historycznej, uwzględniając układ, skalę gabaryty, proporcje, sposób kompozycji i wyprawę elewacji zewnętrznych. W sytuacjach wątpliwych – dla nowo projektowanych obiektów – należy uzyskać wytyczne konserwatorskie do projektu budowlanego, a następnie uzgodnienie lub opinię na temat tego projektu w toku postępowania o udzielenie pozwolenia na budowę.

- obszaru strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków, przedstawionej na rysunku studium – w granicach strefy, za wyjątkiem już zainwestowanego terenu na fragmencie stanowiska Strobin-Mieścisko – zakaz zabudowy, obowiązek uzgadniania z WKZ, na etapie pozwolenia na budowę, wszelkich planowanych inwestycji drogowych, liniowych i innych naruszających strukturę gruntu poniżej warstwy ornej, tj. poniżej 30 cm, oraz obowiązek zapewnienia nadzoru archeologicznego na prowadzenie którego wymagany jest zezwolenie WKZ i o uzyskanie którego należy wystąpić najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem inwestycji,

- obszaru koncentracji stanowisk archeologicznych stanowiących strefę obserwacji archeologicznej w granicach wg rysunku studium – obowiązek uzgodnienia z WKZ wszelkich inwestycji związanych z naruszeniem stratygrafii warstw ziemnych w celu określenia zakresu ratowniczych działań archeologicznych i zasad oraz sposobu ich realizacji.

- obszaru pełnej ochrony konserwatorskiej zespołów architektoniczno-krajobrazowych w Konopnicy obejmującej założenie rezydencjonalne w Konopnicy z zabytkowym dworem i parkiem podworskim oraz analogiczną strefę w Rychłolicach obejmującą zespół dworsko-folwarczno-parkowy, dla których ustalony został obowiązek uzyskania zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dla wszelkich działań inwestycyjnych dotyczących obiektów architektonicznych wpisanych do rejestru zabytków i zapewnienia nadzoru konserwatorskiego na każdym etapie tych prac. Wyznaczenie strefy ma na celu ochronę budynków, układu przestrzennego i ochronę warstw archeologicznych. Obowiązuje zachowanie i eksponowanie walorów zabytkowych elementów układu przestrzennego. Naruszenie stanu istniejącego w zakresie funkcji, parcelacji, przekształcania i uzupełniania zabudowy oraz towarzyszących jej elementów środowiska przyrodniczego wymagają stosownego uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

- obszaru częściowej ochrony konserwatorskiej zespołu pofolwarcznego w Konopnicy.

Ustalenia są określone w obowiązującym planie miejscowym i są następujące:

- a) obowiązek zachowania produkcyjno-usługowej funkcji obszaru ze szczególnym uwzględnieniem funkcji związanej z przetwórstwem i obsługą rolnictwa, nawiązującej do pierwotnej funkcji folwarcznej,
- b) zachowanie dotychczasowej skali i charakteru zabudowy,

- c) obowiązek uzgadniania projektów nowej zabudowy produkcyjno-usługowej oraz projektów przebudowy i rozbudowy budynków istniejących z WKZ,
- d) obowiązek zachowania i pełnej ochrony konserwatorskiej spichlerza z I połowy XIX w. wpisanego do rejestru zabytków,
- e) zalecenie zachowania stodoły wpisanej do gminnej ewidencji zabytków,

- na pozostałym obszarze gminy – podczas prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych - zgodnie z art. 32 ustawy, należy niezwłocznie powiadomić Wójta Gminy lub bezpośrednio Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o odkryciu przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, że są one zabytkami.

- należy sporządzić gminny program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, uwzględniając w nim m.in. zawartą w niniejszym opracowaniu gminną ewidencję zabytków oraz zrealizowane decyzje dotyczące obszarów i obiektów objętych proponowanymi formami i zakresem ochrony konserwatorskiej.

- proponuje się ustanowić strefy ochrony ekspozycji krajobrazowej obiektów o wyjątkowych walorach widokowych, w tym również zabytkowych. oraz strefę krawędziową doliny Warty o walorach widokowych. Obiektami takimi są: kościół, dwór, młyn i kurhan w Konopnicy, dwór i kościół filialny w Rychłolicach. Dla każdego z w/w obiektów w niniejszym studium należałoby ustanowić strefę ochrony ekspozycji krajobrazowej, w tym:

a) w Konopnicy:

- dla kościoła – wzdłuż ulicy Parkowej na całej jej długości,
- dla dworu – z ulicy Parkowej na odcinku przylegającym do ogrodzenia parku,
- dla młyna – z mostu na rzece Warcie oraz z przeciwnego brzegu rzeki,
- dla kurhanu – z przeciwległego brzegu rzeki oraz z drogi powiatowej do Strobina..

b) w Rychłolicach:

- dla dworu – obszar położony pomiędzy dworem i rzeką oraz widok z przewlekłego brzegu rzeki, a także z drogi dojazdowej do dworu,
- dla kościoła filialnego – z dróg dojazdowych.

c) w strefie krawędziowej doliny na południe od Konopnicy w kierunku Strobina:

W strefach zaleca się wprowadzić ograniczenia dla wznoszenia obiektów i budowli przesłaniających i rzutujących na odbiór wizualny obiektów zabytkowych. Ewentualne dopuszczenie inwestycji w strefie wymagałoby zgody lub opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Odcinki rzeki Warty stanowiące obszar przedpola najcenniejszych zabytków gmina proponuje wpisać do rejestru zabytków.

W celu zapobieżenia zagrożeniom dla zabytków oraz zapewnieniu im ochrony przy realizacji inwestycji w strefach ochrony ekspozycji krajobrazowej zabytkowych obiektów architektonicznych i archeologicznych, w niniejszym studium ustala się następujące zasady: Nowoprojektowane obiekty zabudowy hydrotechnicznej winny zostać harmonijnie wkomponowane w otoczenie, co oznacza, że nie powinny mieć one charakteru dominującego w stosunku do zabytkowych elementów, ani konkurować z nimi skalą i formą architektoniczną.

W celu ukrycia w krajobrazie współczesnych rozwiązań technicznych, związanych z zabudową hydrotechniczną i ochrony walorów widokowych zabytkowych obiektów architektonicznych i archeologicznych, należy dążyć do zachowania naturalnego charakteru umacnianych brzegów rzeki, poprzez wykorzystanie do prac regulacyjnych w możliwie największym zakresie materiałów naturalnych (drewna, faszyny, kamieni) jako budulca lub ewentualnej okładziny.

Wszelkie działania związane z lokalizacją i budową obiektów hydrotechnicznych w strefach

ochrony ekspozycji widokowej obiektów zabytkowych, które będą wprowadzać jakiekolwiek zmiany w sposobie zagospodarowania otoczenia i sąsiedztwa zabytków – wymagają działania w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, ponieważ nie mogą pogorszyć stanu zachowania zabytków ani naruszać w żaden sposób ich wartości, w tym także zakłócać ekspozycji.

- ustala się zasadę zachowania i ochronę cmentarzy parafialnych w Konopnicy, Rychłolicach i Szynkielowie oraz cmentarza wojskowego w Konopnicy z mogiłami historycznymi przez wyłączenie ich z wszelkiej działalności inwestycyjnej nie związanej z funkcją i rewaloryzacją obiektów oraz zachowanie i konserwację starodrzewu, zabytkowych nagrobków, krzyży i innych elementów małej architektury. Należy także uwzględnić strefę ochronną poprowadzoną w odległości min. 50 od ogrodzenia cmentarza i sposób zagospodarowania otoczenia dla inwestycji w sąsiedztwie.

3.6. Zasady ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej:

W niniejszym studium wszystkie kompleksy gleb o wysokich klasach bonitacyjnych (zaliczono do nich grunty rolne klas III i IV) zostały zakwalifikowane do rolniczej przestrzeni produkcyjnej predestynowanej do rozwoju intensywnego rolnictwa, maksymalnie chronione przed nierolniczym zainwestowaniem. Z racji prawnej ochrony gleb III klasy bonitacyjnej, planowanie nowej zabudowy na tym obszarze ograniczono do niezbędnego zakresu. Obszar predestynowany do rozwoju intensywnego rolnictwa przedstawiono na rysunku uwarunkowań kierunków polityki zagospodarowania przestrzennego, a w ustaleniach odnoszących się do poszczególnych sołectw zaleca się ustalenie zakazu zabudowy za wyjątkiem terenów wskazanych do tej zabudowy w studium.

Pozostałe obszary występowania gleb niższych klas bonitacyjnych (klasy V i VI), na których są możliwe zalesienia, oznaczono na rysunku studium szrafem. W gminie Konopnica nie wskazuje się na możliwość lokowania na gruntach rolnych elektrowni wiatrowych.

Polityka przestrzenna na terenach rolnych polega na: wykorzystaniu terenów gruntów rolnych o niższych klasach bonitacyjnych stosownie do ich predyspozycji, ochronie kompleksów gleb o wyższych klasach bonitacyjnych najbardziej przydatnych dla rolniczego wykorzystania. Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolniczych: na terenach występowania gleb o wyższych klasach bonitacyjnych dopuszcza się lokalizowanie nowej zabudowy zagrodowej, na terenach, o których wyżej mowa, zaleca się ustalenie zakazu lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej nierolniczej i rekreacyjnej oraz innej zabudowy nie związanej z rolnictwem wraz z zakazem parcelacji na małe działki, dopuścić należy adaptację istniejącej rozproszonej zabudowy zagrodowej, tj. rozbudowę i wymianę budynków w ramach siedliska rolniczego, w przypadkach szczególnych, należy dopuścić zabudowę związaną funkcjonalnie z podniesieniem efektywności gospodarki rolnej,, należy dążyć do zapewnienia poprawnych standardów wyposażenia w infrastrukturę techniczną, z dopuszczeniem stosowania lokalnych rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków, należy maksymalnie chronić powierzchnie zmeliorowane; przed zajmowaniem tych powierzchni na cele budowlane, należy kompleksowo przebudować sieci i urządzenia drenarskie, zapewniając stosowny nadzór organu właściwego w sprawach ochrony i ewidencji

urządzeń melioracji wodnych,
dopuszcza się zalesianie na wyznaczonych terenach gruntów rolnych o najniższych klasach bonitacyjnych,
ochroną obejmuje się tereny trwałych użytków zielonych, z reguły zajmujące tereny dolinne pełniące rolę lokalnych korytarzy ekologicznych,
w terenach użytków zielonych należy w możliwie pełnym zakresie zachować istniejące zadrzewienia śródpolne i nadrzeczne (obudowa biologiczna rzek i cieków) z możliwością ich powiększenia,
tereny korytarzy ekologicznych mogą być wykorzystane dla potrzeb funkcji rekreacyjnych przy zachowaniu następujących zasad:

- ruch turystyczny, rowerowy, pieszy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych tras,
- dopuszcza się urządzenie miejsc odpoczynku na trasach i zagospodarowanie punktów widokowych,
- nie należy zabudowywać oraz grodzić dolin rzek i cieków,
- dopuszcza się budowę stawów dla potrzeb nawadniania użytków rolnych.

3.7. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

3.7.1. Układ drogowy.

Stosownie do ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086) sieć drogowa na obszarze gminy Konopnica winna uzyskać parametry dostosowane do wymagań ustawy i rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430). W niniejszym studium ustala się następujące cele rozwoju systemu komunikacyjnego w powiązaniu z rozwojem przestrzennym gminy:

- dostosowanie systemu komunikacyjnego do społecznych oczekiwań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska i wartości kulturowych,
- dostosowania sieci drogowej do potrzeb wzrastającego ruchu,
- zapewnienia bezpieczeństwa ruchu, likwidacja punktów krytycznych sieci,
- modernizacja i restrukturyzacja ciągów komunikacyjnych z układem zewnętrznym,
- uzupełnienie i przebudowa dróg i ulic stanowiących powiązania wewnętrzne,
- preferowanie ruchu rowerowego w przemieszczeniach na bliskie odległości,
- zapewnienie prawidłowej obsługi transportem publicznym.

W gminie Konopnica nie ma dróg krajowych, a położenie wsi gminnej stanowiące wyłącznie węzeł komunikacyjny złożony z dróg powiatowych i gminnych nie wymaga budowy obwodnic; jest przy tym bezkolizyjne. Poza skrzyżowaniem dróg gminnych z drogą wojewódzką w Rychłolicach - nie ma w gminie punktów krytycznych.

W niniejszym studium ustala się:

- korytarz drogi wojewódzkiej Nr 481, klasy głównej, szerokości min. 25 m.
- drogi powiatowe (klasa Z lub L) winny posiadać pas drogowy w liniach rozgraniczających o szerokości 15-20 m. Zalecana odległość zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni powinna wynosić:
 - na obszarze zwartej zabudowy – min. 8,0 m,
 - poza terenami zwartej zabudowy - min. 20 m,
- drogi gminne (klasa L) winny posiadać pas drogowy w liniach rozgraniczających o szerokości 12,0-15,0 m, a zalecane odległości zabudowy od zewnętrznej krawędzi jezdni

winny wynosić:

- na obszarze zwartej zabudowy - min. 6,0 m
- poza obszarem zwartej zabudowy - min. 15,0 m.

Sporządzając miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić – obok wyżej przedstawionych ustaleń – także lokalne uwarunkowania, jak. zainwestowanie, topografię terenu, stan techniczny drogi i obciążenie ruchem. Poza drogami wskazanymi w studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg gminnych, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowe drogi powinny spełniać warunki określone w niniejszym studium.

Układ podstawowy gminnych dróg publicznych, oznaczonych numerem i uchwałą Rady Gminy, wymaga dostosowania parametrów technicznych do pełnionych funkcji i wymogów klasy technicznej. Według planu rozwoju lokalnego gminy Konopnica na lata 2008-2015 w ramach rozwoju systemu komunikacji planuje się następujące inwestycje:

- budowa drogi gminnej Kamyk-Piaski,
- modernizacja drogi rolniczej dojazdowej do gruntów rolnych Kamyk-Kolonia Kresy,
- modernizacja drogi rolniczej dojazdowej do gruntów rolnych w miejscowości Szynkielów,
- wytyczenie pasa drogowego drogi Konopnica-Anielin,
- przebudowa drogi gminnej we wsi Wrońsko,
- przebudowa drogi gminnej relacji Szynkielów-Bębnow,
- przebudowa drogi gminnej Głuchów-Kolonia Głuchów,
- przebudowa ul. Spółdzielczej w Konopnicy wraz z zagospodarowaniem skweru,
- przebudowa drogi gminnej Bębnow-Walków,
- przebudowa drogi gminnej Mała Wieś- Burzenin,
- przebudowa drogi gminnej Strobin-Nowa Wola,
- przebudowa drogi gminnej Strobin-Chporzyna,
- przebudowa drogi gminnej Głuchów-Sabinów,
- przebudowa drogi gminnej Rychłocice-Żabieniec,
- przebudowa drogi rolniczej Szynkielów (kolanek0Kuszaj),
- przebudowa drogi w Małej Wsi,
- przebudowa drogi Rychłocice od drogi wojewódzkiej do Kolonii Piekło,
- modernizacja systemu oświetlenia drogowego na terenie gminy,
- budowa mostu na rzece Oleśnica w Małej Wsi.

3.7.2. Infrastruktura techniczna – wytyczne do planów miejscowych w zakresie wykorzystania i rozwijania potencjału już istniejących systemów oraz koordynacji lokalnych i ponadlokalnych zamierzeń inwestycyjnych.

Istotnym czynnikiem społeczno-gospodarczego i przestrzennego rozwoju obszarów wiejskich jest odpowiednia infrastruktura techniczna. Niewystarczające wyposażenie w infrastrukturę wpływa niekorzystnie na:

- zainteresowanie potencjalnych inwestorów,
- powstawanie inicjatyw lokalnych, w szczególności w zakresie małej przedsiębiorczości,
- możliwości wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych wsi,
- produkcję rolną, jej jakość i wykorzystanie surowców rolniczych oraz zasobów pracy na wsi.

Wodociągi

Budowa sieci wodociągowej w gminie Konopnica nie jest zakończona. W planie rozwoju lokalnego do 2015 planowana jest budowa odcinków sieci gminnej we wsi Strobin o długości

1,6 km, we wsi Konopnica o długości 0,5 km, we wsi Rychłocice o długości 0,45 km oraz wymiana sieci wodociągowej azbestowej na długości 12,2 km. Dodając do tego potrzeby sieci wodociągowej wskutek wskazania pod zabudowę o różnych funkcjach terenów we wsiach Wrońsko, Kamyk, Głuchów, Kolonia Strobin, Bębnów i Szynkielów – należałoby uwzględnić dodatkową budowę sieci o długości przynajmniej jeszcze około 6 km. Obecne zasoby eksploatacyjne ujęć wód w głębszych są wystarczającymi dla zaspokojenia potrzeb terenów wskazanych w niniejszej zmianie studium.

Kanalizacja

W najbliższych latach gmina podejmie budowę oczyszczalni ścieków we wsi Rychłocice i budowę sieci kanalizacyjnej w tej wsi o długości przynajmniej 1,8 km. Uzasadnienie ekonomiczne ma także budowa wiejskiej oczyszczalni we Wrońsku oraz w Strobiniu. W pozostałych miejscowościach, z uwagi na znaczne rozproszenie zabudowy, włącznie z częścią ze wsi Szynkielów – racjonalne przesłanki ma raczej budowa przydomowych oczyszczalni ścieków i szczelnych zbiorników bezodpływowych. Dla centralnej części wsi Szynkielów budowa wiejskiej oczyszczalni ścieków będzie uzasadniona w zależności od tempa i stopnia intensywności zabudowy terenów wskazanych w niniejszym studium.

Gaz

Gmina Konopnica obecnie nie ma linii przesyłowych gazu. W studium wyznaczono przebieg projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia wraz z proponowaną lokalizacją stacji redukcyjno-pomiarowej I stopnia w Konopnicy. Wzdłuż trasy gazociągu ustala się obowiązek zachowania strefy kontrolowanej, w której dysponent gazociągu podejmuje działania mające na celu zapobieganie negatywnym wpływom inwestycji na trwałość i prawidłowość eksploatacji sieci. Do czasu doprowadzenia gazu przewodowego, w gminie Konopnica nadal do celów bytowych i gospodarczych oraz grzewczych będzie służył gaz propan butan rozprawdzanych w butlach oraz zbiorniki gazu lokalizowane na działkach. Utrzymana zostaje też w niniejszym studium lokalizacja rozlewni gazu w Konopnicy.

Zaopatrzenie w ciepło

W gminie Konopnica nie funkcjonuje żaden zorganizowany system zaopatrzenia w ciepło. Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła – kotłowni lokalnych, przemysłowych i indywidualnych, zasilanych tradycyjnymi nośnikami energii. W celu ograniczenia szkodliwej emisji spalin, główne zmiany dotyczyć będą modernizacji źródeł ciepła oraz stopniowej ich wymiany na źródła zasilane paliwem ekologicznym. W studium przewiduje się także możliwość wykorzystania w celach grzewczych projektowanej sieci gazowej. Kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie alternatywnych źródeł ciepła w postaci pomp ciepłych, kolektorów słonecznych, itp.

Elektroenergetyka

Przez teren gminy przebiega niedawno wybudowana linia wysokiego napięcia 400 kV relacji Broszcin-Ostrów Wlk., która jest elementem systemu krajowej sieci elektroenergetycznych. Linia przebiega przez teren gminy nie stwarzając kolizji z istniejącym i projektowanym osadnictwem wiejskim oraz jej funkcjami rekreacyjnymi.

Nie ma w gminie głównego punktu zasilania, nie ma też innych linii wysokiego napięcia. Zewnętrzne źródła zasilania mają wystarczające rezerwy mocy dla pokrycia aktualnego i przyszłego zapotrzebowania gminy. Dopuszczalna obciążalność oraz stan techniczny istniejącej sieci rozdzielczej średniego napięcia 15 kV pozwala na dostarczenie większych

ilości energii, jednak dla uzyskania parametrów energii spełniających jakościowe standardy, należy dokonywać sukcesywnej modernizacji lokalnych sieci elektroenergetycznych 15 kV, dobudowywać stacje transformatorowe 15/0,4 kV oraz przebudowywać sieć niskiego napięcia. Operatorem układu sieci elektroenergetycznej jest PGE Zakład Energetyczny Łódź-Teren z/s w Łodzi, działający na obszarze gminy Konopnica za pośrednictwem swojej jednostki rejonowej – Rejonu Energetycznego Wieluń.

Ustala się następujące wytyczne dotyczące użytkowania terenu w strefach kontrolowanych wzdłuż linii wysokiego i średniego napięcia:

- warunki zagospodarowania terenu w strefie o szerokości 83 m wzdłuż linii 400 kV i 15 m wzdłuż linii 15 kV (po 7,5 m w każdą stronę od osi linii) należy uzgodnić z operatorem sieci,
 - nie należy lokalizować budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii na warunkach przez siebie określonych,
 - pod linią nie należy sadzić roślinności wysokiej. Zalesienie terenów w strefie kontrolowanej może być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi wysokość sadzonych drzew i krzewów,
 - teren w strefie kontrolowanej nie powinien być przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani też pod działalność gospodarczą. Wszelkie zmiany w przeznaczeniu terenu w obrębie strefy i jego najbliższym sąsiedztwie powinny być zaopiniowane przez właściciela linii.
- W niniejszym studium nie przewiduje się lokalizacji farm wiatrowych. Lokalizacja elektrowni wodnych jest natomiast możliwa na całej długości rzeki Oleśnicy oraz na rzece Warcie poza odcinkami położonymi w strefach ochrony widokowej obiektów i zespołów obiektów zabytkowych.

Telekomunikacja

Rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej, usługowej, przemysłowej i rekreacyjnej zwiększy zapotrzebowanie mieszkańców na nowoczesne usługi telekomunikacyjne. W studium zakłada się modernizację i rozbudowę istniejącego systemu łączności poprzez zwiększenie zasięgu telefonii komórkowej, rozszerzenie dostępu do szerokopasmowego i bezprzewodowego Internetu oraz podnoszenie jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych. Ewentualne lokalizacje stacji bazowych telefonii komórkowej mogą być rozważane poza istniejącymi granicami Paku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki oraz innych istniejących i projektowanych do objęcia obszarów ochrony prawnej.

Gromadzenie odpadów komunalnych

Do 2020 roku gmina ma prawo korzystać i gromadzić odpady komunalne w istniejącym składowisku odpadów komunalnych w miejscowości Kolonia Strobin.

3.8. Zasady zagospodarowania wynikające z wymagań obrony cywilnej.

Rezerwowanie terenów dla realizacji celów obrony cywilnej jest dokonywane na etapie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w oparciu m.in. o uregulowania ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony (tekst jednolity: Dz.U.z 2004 r. Nr 272, poz. 2742) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 2002 r. w sprawie odbywania służby obrony cywilnej (Dz.U.z 2002 r. Nr 169, poz. 1391). Należy w nich uwzględnić w szczególności zasady: istniejący i projektowany system zaopatrzenia w wodę pitną powinien zapewnić możliwość wykorzystania w sytuacji szczególnej z uwzględnieniem możliwości zasilania ujęć w energię elektryczną z przewoźnych zespołów prądotwórczych. W strefach istniejących ujęć należy zapewnić odpowiednią ich ochronę sanitarną z uwzględnieniem ich hermetyczności, osłony

przed opadem promieniotwórczym i skażeniem chemicznym, w ramach istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej należy zapewnić hydranty naziemne oraz możliwość ich szybkiego uruchomienia w sytuacji szczególnej i dla celów przeciwpożarowych, uwzględnić możliwość dwustronnego zasilania w energię elektryczną z sieci oraz awaryjne zaopatrzenie w wodę obiektów użyteczności publicznej, należy wyposażać obiekty publiczne i duże zakłady pracy w pomieszczenia odporne na zagruzowanie w sytuacjach szczególnych. tereny wolne od zabudowy, oznaczone w studium jako rolne, mogą być wykorzystane na ewakuację mieszkańców i ewentualne doraźne budowle ochronne w przypadkach szczególnych zagrożeń, Wymienione wyżej zasady są już uwzględnione w obowiązującym planie miejscowym gminy Konopnica uchwalonym w grudniu 2003 r. Nie ma w gminie Konopnica terenów zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Nie ma w gminie Konopnica terenów ani też obiektów mogących służyć organizacji imprez masowych.

4. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

4.1. Kierunki zmian.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Ustalenia zawarte w studium są jednak wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe.

Ustalenia zawarte w tekście studium oraz na rysunkach studium nie są ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów, bowiem określają kierunki zagospodarowania przestrzennego. Przy sporządzaniu planów miejscowych, granice poszczególnych terenów mogą zostać skorygowane, w szczególności wobec konieczności uwzględnienia granic własności czy też szczegółowszego zaprojektowania układu komunikacyjnego. Ustalenia studium w zakresie przeznaczenia terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających, czy też towarzyszących rodzajów zabudowy. Na tych terenach mogą być realizowane także inne formy zabudowy i sposób zagospodarowania pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z funkcjami ustalonymi w studium. Przy sporządzaniu planów miejscowych dla terenów przewidzianych pod zabudowę, należy przewidzieć zielen publiczną, podstawowe usługi dla ludności oraz tereny obsługi komunikacyjnej. Nowa zabudowa powinna odpowiadać funkcjom i wskaźnikom określonym w niniejszym opracowaniu.

Wytyczne do planów miejscowych w zakresie zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów. Dopuszczalny zakres i ograniczenia zmian.

Obszar funkcjonalno-przestrzenny	Polityka Preferencje	
	Ograniczenia, zagrożenia	
Tereny rolne o wyższych Klasach bonitacyjnych gleb	Preferowanie intensywnego prowadzenia upraw polowych lub łąkowo-pastwiskowych. Ochrona gruntów zmeliorowanych,	Zakaz lokalizacji inwestycji stanowiących przedsięwzięcia szkodliwie oddziałujące na środowisko z wyłączeniem dużych ferm hodowlanych,

	Maksymalne ograniczenie terenów zabudowanych. Dopuszczalna zabudowa zagrodowa i budowa stawów dla potrzeb nawadniania użytków rolnych.	które jednak muszą spełniać warunki wynikające z przepisów odrębnych w tym zakresie. Zakaz zabudowy na obszarach zagrożenia powodziowego. Obowiązek przebudowy systemów melioracyjnych w przypadku ich kolizji z zabudową rolniczą.
Tereny rolne o niższych klasach bonitacyjnych gleb	Na glebach niższych klas bonitacyjnych dopuszczalne stopniowe przekształcanie istniejącej zabudowy siedliskowej w rekreacyjną (letniskową). Dopuszczalne wszelkie formy aktywności gospodarczej. Dopuszczalne zalesienia na glebach klas V i VI. Dopuszczalna budowa stawów dla potrzeb nawadniania użytków rolnych.	Zakaz lokalizacji inwestycji stanowiących przedsięwzięcia zawsze szkodliwe oddziałujące na środowisko z wyłączeniem dużych ferm hodowlanych, które jednak muszą spełniać warunki wynikające z przepisów odrębnych w tym zakresie. Zakaz zabudowy na obszarach zagrożenia powodziowego. Obowiązek przebudowy systemów melioracyjnych w przypadku ich kolizji z zabudową rolniczą oraz(lub) z zalesieniami.
Tereny rolne z możliwością lokalizacji urządzeń agroturystyki (ładowisko, stadnina koni)	Pozostawienie w rolniczym użytkowaniu bez zabudowy lub z zabudową związaną ze stadniną koni. Miejsce na lądowanie prywatnych awionetek i śmigłowców	Obowiązek uzgodnienia z WZMiUW kwestii ewentualnego przeniesienia urządzeń melioracyjnych poza teren zajęty pod zabudowę.
Tereny trwałych użytków zielonych, głównie w obniżeniach dolinnych, wyłączone z zabudowy	Preferencje dla upraw łąkowo-pastwiskowych. Biologiczna obudowa cieków, zabezpieczenie dolin przed erozją i spływami powierzchniowymi poprzez zabudowę roślinną z dominacją krzewów i zarosili. Zakaz zrzutu ścieków bytowo-gospodarczych do wód powierzchniowych i gleb oraz uporządkowanie w I kolejności gospodarki wodno-ściekowej we wsiach położonych wzdłuż rzek Warty i Oleśnicy. Prowadzenie kontrolowanej gospodarki rolnej zgodnej z założeniami programów rolno-środowiskowych. Dopuszczalna budowa stawów dla	Zakaz inwestycji mogących zakłócić funkcjonowanie i stan równowagi ekologicznej dolin rzek i cieków oraz kompleksów trwałych użytków zielonych.

	potrzeb nawadniania użytków zielonych.	
Główne korytarze ekologiczne związane z dolinami rzek Warty i Oleśnicy wyłączone z zabudowy	Preferencje jak wyżej, zakaz nowej zabudowy za wyjątkiem urządzeń infrastruktury technicznej i budowy stawów.	Ograniczenia jak wyżej
Tereny lasów i zadrzewień	Ochrona istniejących zasobów leśnych, prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z planami urządzania lasów państwowych i niepaństwowych.	Zakaz zabudowy z wyłączeniem obiektów związanych z gospodarką leśną
Tereny przeznaczone do zalesienia	Zwiększenie lesistości gminy poprzez zalesienie gruntów rolnych marginalnych, enklaw śródleśnych oraz gruntów mało i nieprzydatnych dla rolnictwa	Zakaz zabudowy
Tereny wód powierzchniowych	Tereny wód płynących oraz istniejących stawów.	Zakaz realizacji inwestycji nie związanych z obsługą rekreacji lub(i) użytków rolnych.
Tereny osadnictwa wiejskiego (zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej istniejącej i projektowanej)	Utrzymanie dotychczasowego układu sieci osadniczej i adaptacja terenów zabudowy istniejącej i przesądzonej obowiązującym planem miejscowym Realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Dopuszczalne nieuciążliwe usługi i nieuciążliwe drobne obiekty produkcyjne na potrzeby lokalne	Zakaz realizacji inwestycji o uciążliwości wykraczającej poza granice własności inwestora. Doprecyzowanie rozdziału funkcji nastąpi w planie miejscowym.
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	Tereny istniejącej zabudowy wielorodzinnej w Konopnicy. Dopuszczalne lokalizowanie usług na potrzeby lokalne.	Zakaz inwestycji nie związanych z funkcjami mieszkaniową i usługową.
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej istniejącej i projektowanej. Dopuszczalne usługi nieuciążliwe na potrzeby lokalne.	Zakaz inwestycji produkcyjnych I wykraczających swoją uciążliwością poza granice działki. Nie wskazane nowe siedliska rolnicze.
Tereny zabudowy rekreacyjnej indywidualnej (letniskowej)	Utrzymanie zabudowy istniejącej z dopuszczeniem uzupełnienia nowymi obiektami. Dopuszczalna zmiana form wypoczynku na zbiorowy. Obejmuje również tereny projektowane do zabudowy rekreacji indywidualnej możliwe do zagospodarowania po	Zakaz realizacji inwestycji o innych funkcjach z wyłączeniem obsługi rekreacji oraz inwestycji uciążliwych i o uciążliwości wykraczającej poza granice własności

	sporządzeniu planu miejscowego	
Tereny osadnictwa wiejskiego z dopuszczeniem funkcji rekreacji ind. (letniskowej)	Tereny istniejącej zabudowy zagrodowej przewidzianej do sukcesywnego przekształcania w mieszkaniową jednorodzinną i letniskową	Zakaz funkcji usługowych i produkcyjnych nie związanych z obsługą rekreacji i mieszkalnictwa. Dopuszczalna realizacja zabudowy rolniczej
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rekreacji indywidualnej (letniskowej)	Tereny zabudowy mieszanej: mieszkalnictwa jednorodzinnego i zabudowy letniskowej. Dopuszczalne usługi nieuciążliwe na potrzeby lokalne.	Zakaz lokalizacji zabudowy zagrodowej. Zakaz realizacji inwestycji uciążliwych.
Tereny sportowo-rekreacyjne	Tereny istniejących boisk sportowych w Konopnicy, Wrońsku, Bębnowie i w Rychlocicach.	Zakaz zabudowy nie związanej z funkcją wiodącą. Zakaz realizacji inwestycji uciążliwych i o uciążliwości wykraczającej poza granice własności
Tereny zabudowy usługowej	Zachowanie zabudowy istniejącej, Realizacja nowej zabudowy na terenach wskazanych w studium	Zakaz realizacji inwestycji uciążliwych i o uciążliwości wykraczającej poza granice własności
Tereny wskazane pod inwestycje ze wskazaniem na obsługę komunikacji	Zagospodarowanie nowych terenów zgodnie z ustaleniami studium	Zakaz realizacji inwestycji o uciążliwości wykraczającej poza granice własności
Tereny parkingów przycmentarnych	Zagospodarowanie parkingów przy cmentarzach	
Tereny zabudowy przemysłowej i produkcyjno-usługowej,	Zachowanie zabudowy istniejącej, realizacja zabudowy nowej na terenach wskazanych w studium. W granicach PKMWiW – ograniczenie nowych inwestycji do takich, dla których postępowanie w sprawie oceny oddziaływania nie wykaże wpływu na przyrodę parku.	Zakaz realizacji inwestycji stanowiących przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko zawsze wymagające raportu o oddziaływaniu na środowisko. W granicach PKMWiW – dopuszczenie nowych inwestycji mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko pod warunkiem wykazania braku negatywnego wpływu na przyrodę Parku.
Cmentarze	Zachowanie i ochrona cmentarzy istniejących z możliwością rozbudowy	Zakaz zabudowy o funkcjach chronionych w strefach ochrony sanitarnej ustanowionych w planie miejscowym.
Tereny urządzonej zieleni parkowej	Zachowanie i ochrona istniejących parków dworskich w Konopnicy i Rychlocicach z zaleceniem ich rewaloryzacji	Ochrona konserwatorska założeń dworsko-parkowych.
Urządzenia i obiekty	Zachowanie i ochrona obiektów	Brak potrzeby ustanawiania

zaopatrzenia w wodę	istniejących. Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem	stref ochrony pośredniej od ujęć wód w głębszych.
Urządzenia i obiekty oczyszczania ścieków	Zachowanie obiektów istniejących, realizacja nowych oczyszczalni ścieków. Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem	
Gminne składowisko odpadów komunalnych	Zachowanie dotychczasowej lokalizacji we wsi Kolonia Strobin, użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem.	Z uwagi na położenie w granicach GZWP – ograniczona możliwość ewentualnej rozbudowy
Tereny i obiekty zaopatrzenia w gaz: przewodowy i bezprzewodowy	Projektowana stacja redukcyjno-pomiarowa I stopnia -obiekt projektowany na trasie gazociągu wysokiego ciśnienia oraz rozlewnia gazu w butlach w Konopnicy	
Tereny elektroenergetyki: przebieg linii wn 400 kV ze strefą kontrolowaną	W strefie kontrolowanej linii dopuszcza się rolnicze użytkowanie i zalesienie zgodnie z przepisami odrębnymi	Zakaz zabudowy w korytarzu 86 m od linii 400 kV
G – droga wojewódzka Nr 481, główna	Zachowanie przebiegu, modernizacja do parametrów wynikających z przepisów odrębnych,	Ograniczenie w dostępności terenów przyległych do pasa drogowego zgodnie z przepisami odrębnymi
Z,L – drogi powiatowe zbiorcze lub lokalne o numeracji wg rysunku studium	Wskazana poprawa parametrów do norm wynikających z przepisów odrębnych tj. szerokość 20 m dla dróg zbiorczych i 12-15 m dla dróg lokalnych, realizacja ścieżek rowerowych	
L – drogi gminne, lokalne	Wskazana poprawa parametrów, Realizacja ścieżek rowerowych	
Turystyczny szlak rowerowy, szlak wodny, szlak bursztynowy, projektowany szlak konny im.H.Dobrzańskiego „Hubala”, projektowane szlaki samochodowe: romański, budownictwa drewnianego, dworów i pałaców, bitwy łódzkiej 1914 r. i proj. szlak regionalny parków krajobrazowych (rowerowy)	Oznaczenie przebiegów na rysunku studium	

5. Wskaźniki w zakresie zagospodarowania i użytkowania terenów oraz tereny wyłączone z zabudowy.

5.1. Wskaźniki urbanistyczne, minimalne i maksymalne parametry zabudowy i zagospodarowania terenów.

W niniejszym studium zaleca się dla:

1. Terenów osadnictwa wiejskiego obejmującego zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zagrodową:

maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowej: trzy kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, 9 m do kalenicy,

- wysokość zabudowy gospodarczej i garaży: jedna kondygnacja nadziemna, maksymalnie 6 m do kalenicy,

- wysokość zabudowy rolniczej związanej z potrzebami prowadzonego gospodarstwa rolnego – stosownie do potrzeb, jednak maksymalnie 10 m do kalenicy,

- wysokości uzupełniającej zabudowy usługowej: maksymalnie dwie kondygnacje, 8 m do gzymsu i 10 m do kalenicy,

- połacie dachowe budynków mieszkalnych o kącie nachylenia 20-45°, z dopuszczeniem dachu płaskiego dla budynków usługowych i dachów jednospadowych dla budynków gospodarczych i garaży; dla budynków rolniczych – nie określa się,

- minimalna powierzchnia działki dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1000 m², dla zabudowy zagrodowej - 1500 m², minimalna szerokość boku działki przylegającego do drogi publicznej – 20 m,

- maksymalna powierzchnia zabudowy działki z zabudową mieszkaniową jednorodzinną - 35 %, z zabudową zagrodową - 50 %,

- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 30 %.

2. Terenów indywidualnej zabudowy rekreacyjnej (letniskowej) i rekreacji zbiorowej oraz zabudowy mieszanej:

- maksymalna wysokość zabudowy - dwie kondygnacje, w tym poddasze użytkowe, maksymalnie 9,0 m do kalenicy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz 7,5 m do kalenicy dla zabudowy letniskowej,

- połacie dachowe dla budynków mieszkalnych i rekreacyjnych o kącie nachylenia w przedziale 20-45°,

- minimalna powierzchnia działki mieszkaniowej – 1000 m², działki letniskowej - 800 m², działki zagrodowej – 1500 m², dla zabudowy obsługi rekreacji zbiorowej - nie określa się.

- maksymalna powierzchnia zabudowy działki – 30 % dla zabudowy mieszkaniowej i 15 % dla zabudowy letniskowej, dla zabudowy zagrodowej – zależnie od potrzeb, dla zabudowy rekreacji zbiorowej – 40 %,

- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 40 % dla zabudowy mieszkaniowej i 70 % dla zabudowy letniskowej.

3. Terenów zabudowy usługowej, w tym również usług sportu i obsługi komunikacji:

maksymalna wysokość zabudowy: dwie kondygnacje, maksymalnie 8 m do gzymsu i 10 m do kalenicy,

- maksymalna wysokość zabudowy magazynowej stanowiącej zaplecze: jedna kondygnacja, maksymalnie 8 m do kalenicy,

- minimalna powierzchnia działki usługowej; 500 m², w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się 200 m²,

- geometria dachów: dach spadowy o kącie nachylenia min. 15°, ale dopuszcza się też

płaski.

- maksymalna powierzchnia zabudowy działki - 50 %,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 20 %.
- obowiązek zapewnienia na własnej działce parkingów stosownie do potrzeb,

4. Terenów zabudowy przemysłowej i produkcyjno-usługowej:

maksymalna wysokość zabudowy: dwie kondygnacje nadziemne, maksymalnie 12 m do kalenicy z wyłączeniem urządzeń technologicznych takich jak: dźwigi, kominy, silosy, itp. których wysokość może dochodzić do 38 m,

minimalna powierzchnia działki - 3000 m²,

- minimalna szerokość frontu działki przyległego do drogi publicznej: 25 m,
- maksymalna powierzchnia zabudowy - 60 %,
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej - 15 %.
- obowiązek zapewnienia na działce parkingów stosownie do potrzeb.

W niniejszym studium nie przewiduje się lokalizacji obiektów budowlanych o wysokości 50 m i większej, stanowiących przeszkody lotnicze.

Wyżej opisane parametry i wskaźniki urbanistyczne należy traktować w sporządzanych planach miejscowych jako oczekiwane standardy urbanistyczne, a więc jako wielkości wyjściowe. Mogą one ulec niewielkim zmianom w zależności od uwarunkowań przestrzennych i stopnia szczegółowości ustaleń planów miejscowych.

5.2. Tereny wskazane do wyłączenia z zabudowy:

Są to w gminie Konopnica:

tereny lasów,

tereny przeznaczone do zalesiania,

tereny trwałych użytków zielonych, w szczególności położone w dolinie rzeki Warty, dolinie rzeki Oleśnicy oraz kompleks sąsiadujący z gminą Widawa (Ochle-Kamyk), a także kompleks Szynkielów-Dołki,

obszary zagrożenia powodziowego w dolinach Warty i Oleśnicy,

strefy ochrony sanitarnej od cmentarzy grzebalnych (wyłączenie z zabudowy dotyczy w szczególności obiektów o funkcjach chronionych),

strefy kontrolowane od sieci infrastruktury technicznej: linii WN 400 kV, linii średniego napięcia 15 kV i projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia,

Główny obszar wskazany do ochrony przed zabudową to doliny rzek Warty i Oleśnicy, ale też ważne są duże kompleksy trwałych użytków zielonych „Ochle” i Szynkielów-Dołki”.

Ograniczeniami dla nowej zabudowy objęta została strefa krawędziowa doliny Warty stanowiąca obszar ekspozycji widokowej.

6. Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

W gminie Konopnica przewiduje się w latach 2008-2015:

budowę brakującej sieci wodociągowej we wsi Strobina o długości około 1,6 km, we wsi Konopnica o długości 0,5 km, we wsi Rychłocice o długości 0,45 km,

wymianę azbestowej sieci wodociągowej na długości 12,2 km,

budowę drogi gminnej: Kamyk-Piaski (2,5 km) i Konopnica-Anielin (3,0 km),

modernizację drogi rolniczej do gruntów rolnych Kamyk-Kolonia Kresy (1,9 km) i w Szynkielowie (2,2 km),
przebudowę dróg gminnych: we Wrońsku (1,0 km), Szynkielów-Bębnów (2,0 km), Głuchów-Kolonia Głuchów (2,0 km), Bębnów-Walków (1,2 km), Mała Wieś – gr. gm. Burzenin (1,0 km), w Małej Wsi (1,5 km), Strobin-Nowa Wola (1,0 km), Strobin-Chorzyna (0,6 km), Głuchów-Sabinów (1,2 km), Rychłocice Żabieniec (1,0 km), Rychłocice od drogi wojewódzkiej do Kolonii Piekło (2,0 km),
przebudowę ulicy Spółdzielczej w Konopnicy wraz z przebudową skweru (0,8 km),
przebudowę ciągu pieszo-rowerowego w Konopnicy o długości 1,0 km,
Modernizacja i remont szkoły podstawowej i gimnazjum w Konopnicy, termoizolację budynku szkolnego w Szynkielowie oraz budowę boiska przyszkolnego w Szynkielowie,
modernizację oświetlenia drogowego na terenie gminy,
budowę oczyszczalni ścieków wraz z siecią kanalizacyjną w Rychłocicach,
budowę około 200 przydomowych oczyszczalni ścieków,
budowę sieci kanalizacyjnej w Konopnicy po lewym brzegu rzeki,
budowę sieci kanalizacyjnej Konopnica-Głuchów,
przebudowę stadionu w Konopnicy,
remonty ośrodka zdrowia, gminnego domu kultury i strażnic OSP,
zagospodarowanie parku wiejskiego w Konopnicy,
budowa mostu na rzece Oleśnicy w Małej Wsi,
rozpoczęcie budowy szkoły podstawowej i gimnazjum w Konopnicy,

Obszary, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego i ustaleniami programów zadań rządowych i wojewódzkich.

Na obszarze gminy Konopnica nie występują przedsięwzięcia umieszczone w programach zadań rządowych.

Inwestycjami celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym zlokalizowanych na terenie gminy Konopnica są:
przebudowa i modernizacja drogi wojewódzkiej Nr 481, głównej,
budowa gazociągu wysokiego ciśnienia wraz ze stacją redukcyjno-pomiarową I stopnia w Konopnicy stanowiącego odgałęzienie gazociągu Gorzów Śląski (Zdziechowice-Wieluń-Działoszyń),
utworzenie Osjakowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
utworzenie Zespołów Przyrodniczo-Krajobrazowych „Szynkielów III” i „Konopnica-Mieścisko”,
utworzenie użytków ekologicznych „Piekło” i „Niechmirów”.

Obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

W gminie Konopnica nie przewiduje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Obszarem o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na położenie oraz

cechy funkcjonalno-przestrzenne, czyli obszar przestrzeni publicznej w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest obszar centrum wsi gminnej Konopnica z kościołem parafialnym i parkiem wiejskim, cmentarzem oraz pasaż nad Wartą na odcinku od mostu do ul. Rzecznej po prawej stronie rzeki sąsiadujący ze stadionem sportowym. Obecnie dla tego terenu, podobnie jak dla obszaru całej gminy Konopnica, obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzonego w oparciu o przepisy ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r. W przypadku zmiany tego planu dla fragmentu wsi – należy uwzględnić obowiązek sporządzenia planu miejscowego dla centrum wsi gminnej w skali przewidzianej aktualnie obowiązującymi przepisami prawnymi. W niniejszym studium popiera się uznanie za obszary przestrzeni publicznej pozostałe cmentarze parafialne w Szynkielowie i Rychłolicach oraz kościoły z działkami przykościelnymi również w Szynkielowie i Rychłolicach, a także w Strobinie .

Ze względu na istniejący charakter rozłogów gospodarstw rolnych, nie przewiduje się obszarów obowiązkowo wyznaczonych do przeprowadzenia scaleń, a z uwagi na wielość i układy działek rolniczych – nie zachodzi potrzeba wyznaczania terenów, na których przeprowadzenie scaleń i podziałów jest konieczne na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami. Obserwacja zachodzących zmian w strukturze wielkości gospodarstw rolnych i liczbę działek składających się na ogólne ich powierzchnie pozwalają sądzić, że proces scaleń z urzędu lub na wniosek jest zastępowany łączeniem nieruchomości rolnych pozostających we władaniu coraz mniejszej liczby ich właścicieli. Podziały zaś terenów wskazanych w niniejszym studium do zabudowy i zagospodarowania o różnych funkcjach będą odbywały się w ramach istniejących własności, a zasady ich dokonywania zostaną określone w planach miejscowych, których sporządzenie jest następnym krokiem zamierzonym przez gminę w ramach planowanych czynności planistycznych.

Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla obszarów przewidzianych w niniejszym studium do zmiany przeznaczenia w stosunku do obecnie obowiązującego planu miejscowego z 2003 r. W studium wskazuje się na taką potrzebę dla:

sołectwa Konopnica lub jej poszczególnych części,
sołectwa Strobin,
części sołectwa Wrońsko,
części sołectwa Bębnów,
części sołectwa Szynkielów.

innych fragmentów w zależności od potrzeb zgłaszanych przez mieszkańców i właścicieli gruntów.

Granice terenów wymagających sporządzenia planów miejscowych oznaczono na rysunku studium. Oznaczono też szrafem te fragmenty, które z racji gleb III klasy bonitacyjnej i obecnie gruntów leśnych wymagają uzyskania zgody właściwych organów administracji publicznej na ich przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.

Zgodnie z przekazanym gminie już w 2003 r. przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu zasięgiem terenów bezpośredniego zagrożenia powodziowego w dolinie rzeki

Warty – granice tych terenów są uwzględnione zarówno w ostatnich dwóch edycjach studium jak i w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica. W niniejszym studium nie wyznaczono żadnych nowych terenów w granicach obszaru zagrożenia powodziowego, a także wyłączono z zabudowy inne doliny i obniżenia narażone na okresowe podtopienia. Wskazując nowe tereny do zabudowy i zagospodarowania funkcją rekreacyjną uwzględniono też zawarty w planie ochrony Parku Międzyrzecza warty i Widawki obowiązek odsunięcia się z zabudową min 100 m od rzeki.

W gminie Konopnica istnieje jedyne w województwie łódzkim czynne osuwisko w dolinie rzeki Warty pod Konopnicą i ten teren jest projektowany do objęcia ochroną prawną o randze stanowiska dokumentacyjnego. Formalnie, innych terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych nie ma.

Obszary i obiekty, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.

Nie ma w gminie Konopnica obszarów i obiektów, dla których wyznacza się w złożu surowców filar ochronny.

Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

W gminie Konopnica nie występują obszary pomników zagłady.

13. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

Do obszarów wymagających rewaloryzacji zaliczono obszary parków podworskich w Konopnicy (własność komunalna) i Rychłolicach (własność Agencji Nieruchomości Rolnych).

Do obszarów wymagających przekształceń – modernizacji zaliczono zabudowane domami letniskowymi tereny położone w granicach obszaru bezpośredniego zagrożenia powodziowego w Konopnicy ,

Z uwagi na brak udokumentowanych surowców mineralnych i ich eksploatacji, nie ma w gminie Konopnica obszarów wymagających rekultywacji.

14. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

W gminie Konopnica nie występują tereny zamknięte.

15. Inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

W niniejszym studium nie stwierdzono potrzeby wskazywania obszarów problemowych.

VI. WPŁYW UWARUNKOWAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST.1 USTAWY, NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 10 UST.2 USTAWY.

Koncepcję rozwoju gminy określoną w niniejszym studium opracowano na podstawie uwarunkowań o pełnym zakresie problemowym. Przeanalizowano uwarunkowania przyrodniczo-ekologiczne, kulturowe, lokalne i zewnętrzne powiązania komunikacyjne, elementy infrastruktury technicznej i społeczno-gospodarczej, a także zamierzenia regionalnych organów administracji publicznej i wskazania władz samorządu lokalnego. W studium określono cele społeczne, kulturowe, ekologiczne i ekonomiczne i wskazano kierunki rozwoju gminy na najbliższy okres i dla dalszej perspektywy czasowej.

Generalnie, jako zasadę naczelną przyjęto ochronę i rozwój oraz przekształcenia i intensyfikację istniejących procesów i zjawisk. Rozproszenie terenów przeznaczonych do zabudowy, głównie o funkcjach mieszkalnictwa jednorodzinnego i rekreacji indywidualnej nakazuje przyjąć dążenie do ich koncentracji i tworzenia zwartych przestrzennie zespołów tej zabudowy z obowiązkiem ich sukcesywnego wyposażania w urządzenia infrastruktury technicznej. Jest to proces bardzo odległy w czasie, ale musi być procesem celowym i podporządkowanym określonym zasadom. Dlatego też należy stopniowo, ale konsekwentnie obejmować planami miejscowymi w dokładniejszej skali kolejnych terenów, bilansując jednocześnie potrzeby w zakresie uzbrojenia i budowy dróg dojazdowych.

Z uwagi na położenie gminy w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki założono, że dotychczasowe historycznie ukształtowane tereny osadnictwa wiejskiego będą stopniowo przekształcać się w ciągi zabudowy nierolniczej z udziałem rekreacji indywidualnej na własnych działkach. Centrum gminy, jakie stanowi miejscowość Konopnica, wykorzysta zaś szansę rozwoju w drodze lokowania tu różnych form obsługi tej rekreacji. Postawiono więc głównie na ochronę istniejących walorów przyrodniczych, których zachowanie pozwoli mieszkać, pracować i wypoczywać w możliwie najlepszych warunkach środowiskowych.

VII. POLITYKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

Sporządzanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który jest procesem ciągłym. Studium jest etapem poprzedzającym sporządzanie planów miejscowych i obejmując cały obszar gminy wskazuje na zakres możliwości i kierunków rozwoju poszczególnych jej części, a jednocześnie wskazuje na konieczność ochrony i ograniczeń innych jej fragmentów i dziedzin życia.

W toku sporządzania tego dokumentu kierowano się nadrzędną zasadą zrównoważonego rozwoju. I tak:

- cele społeczne realizowane będą przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczności lokalnej stopniowe osiąganie poprawy jakości życia. Droga ku temu jest proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno-przestrzennych pomiędzy miejscami zamieszkania, pracy i odpoczynku, korzystania z usług publicznych i wysokiego standardu środowiska przyrodniczego,
- cele ekologiczne będą osiąganym przez kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewastację i degradację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę. W tym celu powinno się zachować zgodność charakteru i sposobu zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną odpornością środowiska na zniszczenia. Z jednej strony należy eksponować wartości przyrodnicze i krajobrazowe i

harmonijnie łączyć je z odpowiednimi funkcjami, a z drugiej strony - skutecznie chronić unikatowe wartości środowiska i stwarzać warunki odzyskiwania utraconej równowagi ekologicznej.

- cele kulturowe osiągane będą przez ochronę obiektów i obszarów stanowiących elementy dziedzictwa kulturowego. Tworzenie nowych wartości kulturowych i krajobrazu kulturowego gminy musi mieć na względzie zasadę nawiązywania do historycznie ukształtowanego krajobrazu wsi polskiej i wkomponowywania nowej zabudowy w ten krajobraz.
- cele ekonomiczne będą osiągane przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

To nowoczesne (współczesne i przyszłościowe) kształtowanie ładu integralnego jest najistotniejszym warunkiem prawidłowego rozwoju gminy. W wyniku przeprowadzonych analiz i studiów dokonano waloryzacji obszaru gminy i określono politykę funkcjonalno-przestrzenną zawartą w niniejszym tekście i na rysunku studium. W oznaczeniach przedstawionych na rysunku studium przedstawiono tereny z przypisanymi im funkcjami podstawowymi. Funkcje te powinny zostać doprecyzowane i skonkretyzowane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, które stopniowo powinny zastąpić obecnie obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony dla całej gminy w skali 1:10 000 i 1:5000.

VIII. INTERPRETACJA ZAPISÓW USTALEN STUDIUM

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego. Studium jest dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Ustalenia studium są jednak wiążące dla organów gminy w procesie sporządzania planów miejscowych. Ustalenia zawarte w tekście i na rysunkach studium wyrażają jedynie kierunki zagospodarowania przestrzennego obszarów, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów. Ustalenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających lub towarzyszących rodzajów zabudowy. Na tych terenach mogą być realizowane inne formy zabudowy i zagospodarowania pod warunkiem, że nie pozostają one w sprzeczności z formami określonymi w studium. Przy opracowywaniu planów miejscowych i lepszym rozpoznaniu terenów, jest dopiero wtedy miejsce do zaprojektowania terenów pod zielen publiczną, przejścia piesze itp. które stwarzają warunki do wypoczynku na terenach przeznaczonych pod zabudowę o różnych funkcjach. W studium nie wyczerpano też wszystkich możliwości i potrzeb wytrasowania gminnych dróg publicznych. Możliwa jest jednak realizacja nowych dróg gminnych, a ich przebieg i parametry zostaną ustalone w decyzjach o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nowa zabudowa powinna jednak spełniać wskaźniki i parametry określone w niniejszym studium.

IX. UZASADNIENIE ZAWIERAJACE OBJASNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ.

Niniejsze opracowanie jest drugą zmianą „Studium” z 2000 r. spowodowaną przesłankami merytorycznymi omówionymi w rozdziale I na str. 5-6. W związku z tym przyjęte rozwiązania są dostosowaniem do wymagań aktualnie obowiązujących przepisów prawa oraz

aktualizacją wszelkich informacji dotyczących gminy Konopnica.

Przyjęte rozwiązania mają gwarantować realizację zasad polityki przestrzennej gminy opisanych w rozdziale 3.

Zgodnie z powyższym, w zmianie studium utrzymano zrównoważony kierunek rozwoju przestrzennego gminy w najbliższym okresie, w perspektywie i w okresie kierunkowym. Na całym obszarze gminy najważniejszymi celami pozostają:

ochrona wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych

eliminowanie kolizji przestrzennych przez ustalenie odpowiednich zapisów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza do elementów objętych i przewidzianych do ochrony,

usprawnienie powiązań funkcjonalno-przestrzennych gminy z gminami ościennymi i regionem,

zmniejszenie uciążliwości poprzez likwidację źródeł uciążliwości i restrukturyzację przestrzeni,

rozbudowę i modernizację układu komunikacyjnego gminy, w szczególności poprawę parametrów dróg powiatowych i gminnych oraz modernizację drogi wojewódzkiej Nr 481, głównej,

rozbudowa i modernizacja systemu wodociągowego i kanalizacyjnego gminy,

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy wyróżniono następujące strefy zagospodarowania przestrzennego:

strefę położoną w granicach Parku Krajobrazowego Międzyrzecza Warty i Widawki o wiodących funkcjach: mieszkaniowej jednorodzinnej, rolniczej i rekreacyjnej, jednak uwarunkowanych ekologicznie,

strefę pozostałą – wybitnie rolniczą,

Wyróżnione strefy są obsługiwane komunikacyjnie siecią drogową i urządzeniami w zakresie infrastruktury technicznej.

Zrównoważony rozwój podstawowych funkcji zagospodarowania gminy powinien być osiągnięty na zasadach harmonizowania interesów publicznych i prywatnych z zachowaniem wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych. Służą temu ustalenia zawarte w tekście Studium i na jego rysunkach poddawanych uchwalaniu przez Radę Gminy Konopnica.. Ustalenia Studium obejmują wszystkie występujące w strukturze gminy funkcje podstawowe z określeniem zakresu dopuszczalnych działań. Ustalenia odnoszą się również do problematyki w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej, polityki ekologicznej i konserwatorskich ustaleń wartości kulturowych.

Ustalenia graficzne określają rysunki zmiany Studium – Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta, w których są zawarte:

granice i linie rozgraniczające,

kierunki rozwoju i przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej,

kierunki przekształceń obszarów zainwestowanych,

kierunki przekształceń obszarów nieurbanizowanych,

kierunki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego,

kierunki ochrony i kształtowania środowiska kulturowego,

obszary przeznaczone do realizacji inwestycji o znaczeniu ponadlokalnym,

inne.

W tekście Studium określono też kierunki zabezpieczenia wymogów obronności, a także kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

Kierunki rozwoju systemu komunikacji zawierają opis:

podstawowych założeń układu komunikacyjnego,

podstawowej sieci uliczno-drogowej wraz z jej klasyfikacją oraz powiązaniem i trasami zewnętrznymi.

Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej ustalają źródła zaopatrzenia i warunki dla sprawnego funkcjonowania osadnictwa wiejskiego i zespołów zabudowy mieszkaniowej oraz rekreacji indywidualnej w zakresie zaopatrzenia w wodę, gospodarki ściekowej, zaopatrzenia w energię elektryczną oraz komunalnej gospodarki odpadami.

Określono też inwestycje stanowiące cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym oraz oznaczono obszary wymagające sporządzenia planów miejscowych, obszary dla których gmina zamierza sporządzić plany miejscowe, obszary wymagające uzyskania zgody organów na ich nierolnicze i nieleśne przeznaczenie oraz wskaźniki w zakresie zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów.

Całość ustaleń zawartych w niniejszej zmianie Studium pełni rolę stymulowania i wspomagania rozwoju gospodarczego gminy oraz poprawy jakości życia mieszkańców.

X. USTALENIA STUDIUM DLA SOŁECTW

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica w części opisowej i graficznej odniesiono do poszczególnych sołectw:

Konopnica

2. Anielin

3. Bębnów

4. Głuchów

5. Kamyk

6. Mała Wieś

7. Piaski

8. Rychłocice

9. Sabinów

10. Szyndzielów

11. Strobin

12. Wrońsko

Ustalenia mają charakter obligatoryjny i stanowią rzeczowy zakres polityki przestrzennej gminy Konopnica. Zostały zapisane dla poszczególnych sołectw w podziale na:

- uwarunkowania wykluczające zabudowę i ograniczające zainwestowanie,
- główne kierunki polityki przestrzennej.

1. KONOPNICA-

Sołectwo w końcu 2008 r. było zamieszkane przez 797 mieszkańców. Graniczy ono z sołectwami: Rychłocice, Wrońsko, Piaski, Głuchów, Strobin, Bębnów Szyndzielów.

Jednostka tworzy gminny ośrodek rozwoju wielofunkcyjnego.

Funkcje podstawowe: siedziba władzy gminnej, mieszkalnictwo, usługi podstawowe i ponadpodstawowe, rekreacja indywidualna i wypoczynek zbiorowy, rolnictwo, przemysł, składy.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- strefy ochronne od liniowych sieci infrastruktury technicznej, w tym. m.in. korytarz rezerwowany pod gazociąg wysokiego ciśnienia,
- obszary leśne i wskazane w studium do zalesienia,
- obszary bezpośredniego zagrożenia powodziowego oraz dolin i obniżeń o niekorzystnych warunkach fizjograficznych, korytarz ekologiczny doliny rzeki Warty,
- obszary występowania gleb III klasy bonitacyjnej poza terenami wskazanymi w niniejszym studium.

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- występowanie obszarów gleb IV klasy bonitacyjnej, relatywnie w skali gminy dobrych dla rozwoju rolnictwa,
- znaczny udział gruntów rolnych zmeliorowanych wymagający przebudowy w przypadku ich przeznaczenia na cele budowlane,
- lokalizacja ujęcia wody, oczyszczalni ścieków, rozlewni gazu i stacji paliw – obiektów wymagających zagospodarowania sąsiedztwa z racji funkcji ochronnych i uciążliwości.
- obowiązek uzyskiwania zezwoleń i uzgadniania z WKZ wszelkich inwestycji w granicach stref ścisłej i częściowej ochrony konserwatorskiej oraz obiektów wpisanych do rejestru i gminnej ewidencji zabytków, a także proponowane strefy ochrony ekspozycji krajobrazowej obiektów zabytkowych,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny z możliwością uzupełnienia zabudową mieszkaniową i usługową,
- obowiązuje ochrona i kształtowanie przestrzeni publicznych z uwzględnieniem terenów zielonych, w szczególności wymagający rewaloryzacji park wiejski,
- ochronie konserwatorskiej podlegają obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków i gminnej ewidencji zabytków,
- tworzenie warunków dla rozwoju usług lokalnych i ponadlokalnych obsługujących gminę, zagospodarowanie obszaru przestrzeni publicznej nad Wartą wzdłuż stadionu sportowego,
- tworzenie warunków dla rozwoju funkcji mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej oraz współistnienia funkcji mieszkaniowej, letniskowej i wypoczynku zbiorowego,
- predyspozycje dla rozwoju agroturystyki,
- sukcesywna przebudowa i modernizacja układu dróg powiatowych i gminnych z uwzględnieniem chodników i ścieżek rowerowych,
- realizacja sieci kanalizacji sanitarnej,
- realizacja gazociągu wysokiego ciśnienia wraz ze stacją redukcyjno-pomiarową,
- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel w studium.
- sukcesywne wycofywanie zabudowy letniskowej z obszaru bezpośredniego zagrożenia powodziowego na rzecz niekubaturowych urządzeń sportu i rekreacji.

2. ANIELIN

Sołectwo liczyło na koniec 2008 r. 68 mieszkańców.

Graniczy z sołectwami: Strobin, Sabinów, Głuchów oraz z gminą Rusiec.

Funkcje podstawowe to: mieszkalnictwo, rolnictwo. Brak uzasadnienia dla lokalizacji jakichkolwiek usług i innych funkcji za wyjątkiem agroturystyki,

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- przebieg korytarza wzdłuż linii wysokiego napięcia 400 kV Ostrów Wlkp. – Broszcin.
- obszary leśne i wskazane do zalesienia,
- obszary występowania gruntów rolnych III klasy bonitacyjnej,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- pozostałe obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej na glebach IV klasy bonitacyjnej,
- występowanie gleb organicznych prawnie chronionych,
- występowanie znacznych powierzchni gruntów rolnych zmeliorowanych,
- położenie w granicach GZWP „Częstochowa” ograniczającego budowę przydomowych oczyszczalni ścieków,
- położenie w granicach przewidywanego zasięgu leja depresyjnego od kopalni „Szczerców” skutkujące koniecznością wyposażenia siedlisk rolniczych w sieć wodociągową,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptacja istniejącego układu funkcjonalno-przestrzennego z możliwością uzupełniania

zabudowy mieszkaniowej,

- wskazania dla rozwoju agroturystyki,
- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel w studium,
- sukcesywna modernizacja drogi gminnej, lokalnej.

3. BĘBNÓW

Sołectwo liczyło na koniec 2008 r. 115 mieszkańców. Sąsiaduje z sołectwami: Konopnica, Strobin, Szynkielów i z gminą Osjaków. Funkcje podstawowe to: mieszkalnictwo, rekreacja indywidualna na działkach letniskowych, rolnictwo, usługi podstawowe.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- występowanie obszaru bezpośredniego zagrożenia powodziowego w dolinie rzeki Warty,
- korytarz ekologiczny doliny rzeki Warty,
- występowanie enklaw gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych (IIIa i IIIb),
- obszary wskazane w studium do zalesienia,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej na glebach IV klasy bonitacyjnej,
- występowanie kompleksów gruntów rolnych zmeliorowanych,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptacja istniejącego układu funkcjonalno-przestrzennego z możliwością dalszego uzupełnienia zabudowy mieszkaniowej, letniskowej i usług, kontynuacja procesu przekształcania i dostosowywania zabudowy zagrodowej dla potrzeb funkcji rekreacji indywidualnej, wskazania rozwoju funkcji agroturystycznej,
- sukcesywna modernizacja dróg z uwzględnieniem budowy chodników i urządzenia ścieżki rowerowej,
- ochronie konserwatorskiej podlegają obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków,
- realizacja zalesień na obszarach wskazanych w studium.
- sporządzenie planu miejscowego dla obszarów wskazanych w studium do indywidualnej zabudowy rekreacyjnej w terminie zależnym od potrzeb.

4. GŁUCHÓW

Sołectwo na koniec 2008 r. liczyło 212 mieszkańców. Sołectwo graniczy z gminą Rusiec, sołectwem Sabinów, Konopnica, Kamyk.

Funkcje podstawowe to: rolnictwo, mieszkalnictwo, usługi podstawowe. Możliwości funkcji agroturystycznej.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- występowanie dużych kompleksów glebowych o wysokich klasach bonitacyjnych III klasy bonitacyjnej,
- obszary leśne i wskazane do zalesienia,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- obszary występowania gruntów rolnych IV klasy bonitacyjnej,
- obszary występowania gleb organicznych prawnie chronionych i nieprzydatnych pod zabudowę,
- występowanie strefy ochrony archeologicznej,
- udział zmeliorowanych gruntów rolnych,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptacja istniejącego układu funkcjonalno-przestrzennego z możliwością uzupełnienia zabudowy.
- ochronie przed zabudową podlegają obszary stanowiące dno dolin i obniżen,
- z uwagi na zwartą zabudowę – uzasadnienie dla wdrożenia grupowego systemu oczyszczania ścieków.

- modernizacja drogi powiatowej i dróg gminnych z uwzględnieniem budowy chodnika wzdłuż drogi powiatowej,

5. KAMYK

Sołectwo liczyło na koniec 2008 r. 136 mieszkańców. Sąsiaduje z gminami Widawa i Rusiec oraz sołectwami: Piaski i Głuchów. Funkcje podstawowe to mieszkalnictwo i rolnictwo oraz usługi podstawowe. Możliwości rozwoju agroturystyki.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- doliny i podmokłe obniżenia dolinne o niekorzystnych warunkach fizjograficznych, nieprzydatne dla zabudowy,
- lasy i tereny przewidziane do zalesienia,
- kompleks gleb III klasy bonitacyjnej,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- występowanie gleb IV klasy bonitacyjnej,
- położenie w granicach GZWP „Częstochowa”,
- występowanie strefy ochrony archeologicznej,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptacja istniejącego układu funkcjonalno-przestrzennego z możliwością uzupełnienia zabudowy,
- możliwość zalesień słabszych bonitacyjnie gleb pod warunkiem, że będą tworzyć większe powierzchniowo kompleksy,
- modernizacja i poprawa stanu dróg powiatowych gminnych,

6. MAŁA WIEŚ

Sołectwo liczyło na koniec 2008 r. 210 mieszkańców. Sąsiaduje z gminami Widawa i Burzenin oraz z sołectwem Rychłocice i Szynkielów. Funkcje podstawowe to rolnictwo i mieszkalnictwo oraz rekreacja indywidualna. Wybitne predyspozycje dla rozwoju funkcji agroturystycznej.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary leśne i wskazane do zalesienia,
- tereny bezpośredniego zagrożenia powodziowego w dolinie Oleśnicy i Warty oraz inne tereny dolinne i podmokłych obniżen o niekorzystnych warunkach fizjograficznych, w większości wskazane do objęcia ochroną prawną o randze użytku ekologicznego „Piekło” i „Niechmirów”,
- korytarz ekologiczny dolin rzek Warty i Oleśnicy,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- przeciwwskazania dla lokalizacji zabudowy przemysłowej i usługowo-wytwórczej, nawet o niewielkiej uciążliwości dla otoczenia.
- występują przeciwwskazania dla lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny wsi z możliwością uzupełniania zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, letniskowej oraz usług nieuciążliwych.
- ochronie prawnej podlegają wszystkie obszary i obiekty wskazane do ochrony na podstawie przepisów o ochronie przyrody, a także doliny rzeki Warty i Oleśnicy stanowiące podstawowe korytarze ekologiczne gminy,
- ochronie prawnej podlegają obiekty o lokalnych wartościach kulturowych objęte gminną ewidencją zabytków.
- tworzenie warunków dla rozwoju funkcji agroturystycznych,

- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel w studium,
- budowa wału przeciwpowodziowego dla ochrony istniejącej zabudowy przed zalewaniem,
- rozwój rolnictwa z preferencją rolnictwa ekologicznego,

7. PIASKI

Na koniec 2008 r. sołectwo liczyło 110 mieszkańców. Sąsiaduje z gminą Widawa oraz z sołectwem Wrońsko, Konopnica i Kamyk. Funkcje podstawowe to rolnictwo, mieszkalnictwo, agroturystyka.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary lasów i terenów przewidzianych do zalesienia,
- obszary i obniżenia dolinne o niekorzystnych warunkach fizjograficznych użytkowane w przewadze jako trwałe użytki zielone.

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- obszary występowania gruntów rolnych IV klasy bonitacyjnej,
- występowanie dużych powierzchni zmeliorowanych gruntów rolnych,
- nie sformułowano przeciwwskazań dla lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny wsi z możliwości uzupełniania zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej nieuciążliwej,
- ochronie – poprzez zachowanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania jako tereny otwarte, w przewadze użytkowane jako trwałe użytki zielone – podlegają obszary dolinne we wschodniej części wsi mające swoje przedłużenie w gminie Widawa (pradolina Niecieczy)
- tworzenie warunków dla rozwoju funkcji podstawowych,
- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel.
- rozwój rolnictwa z preferencją rolnictwa ekologicznego,

8. RYCHŁOCICE

Na koniec 2008 r. sołectwo liczyło 709 mieszkańców. Sąsiaduje z gminą Widawa, sołectwami Wrońsko, Konopnica, Szynkielów, Mała Wieś. Funkcją podstawową – rolnictwo, mieszkalnictwo, usługi podstawowe, przemysł, składy.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary bezpośredniego zagrożenia w dolinie rzeki Warty,
- korytarz ekologiczny doliny rzeki Warty,
- obszary leśne i przewidziane do zalesienia,
- obszary gruntów rolnych III klasy bonitacyjnej poza terenami wskazanymi w niniejszym studium do zagospodarowania,
- strefa ochrony ekspozycji krajobrazowej obiektów zabytkowych,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- obszary występowania gruntów rolnych IV klasy bonitacyjnej,
- obszary występowania zmeliorowanych gruntów rolnych,
- występowanie zespołu dworsko-parkowego objętego ścisłą ochroną konserwatorską i obowiązek kształtowania zabudowy w sąsiedztwie w uzgodnieniu z WKZ,
- brak oczyszczalni ścieków i kanalizacji sanitarnej, co w sytuacji stosunkowo zwartej zabudowy położonej nad rzeką Wartą, stanowi o zagrożeniu czystości wód powierzchniowych,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny wsi z możliwością uzupełniania zabudowy poza obszarami, na których zabudowa jest wykluczona,
- zagospodarowanie zespołu projektowanej zabudowy mieszkaniowo-lotniskowej z udziałem wypoczynku zbiorowego po zachodniej stronie rzeki (Żabieniec),

- ochronie konserwatorskiej podlegają obiekty wpisane do rejestru i ewidencji WKZ, a także wpisane do gminnej ewidencji zabytków,
- rozwój rolnictwa z preferencją rolnictwa ekologicznego,
- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel w studium.

9. SABINÓW

Według stanu na koniec 2008 r. sołectwo zamieszkiwało 77 osób. Tworzy razem z wsią Głuchów jeden obręb geodezyjny. Graniczy z sołectwami: Głuchów, Anielin, Strobin i Konopnica.. Funkcje podstawowe to: rolnictwo, mieszkalnictwo.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- kompleksy gruntów rolnych o glebach klasy III.

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- występowanie kompleksów gleb IV klasy bonitacyjnej,
- występowanie dużych powierzchni gruntów zmeliorowanych,

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny wsi z możliwością uzupełnienia zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej przy istniejących drogach,
- rozwój intensywnego rolnictwa przy wykorzystaniu istniejących uwarunkowań glebowych i melioracji gruntów rolnych,

10. STROBIN

Sołectwo liczyło w końcu 2008 r. 427 mieszkańców. Sąsiaduje z granicą administracyjną gminy Osjaków oraz sołectwami Bębnow, Konopnica, Sabinów, Anielin. Funkcją podstawową jest rolnictwo, mieszkalnictwo, rekreacja indywidualna na działkach letniskowych, usługi podstawowe. Wieś ma wybitne predyspozycje dla rozwoju funkcji agroturystycznej.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodziowego w dolinie Warty i Wierznicy, pokrywające się z granicami korytarza ekologicznego doliny rzeki Warty i Wierznicy,
- inne dolinki poboczne i obniżenia dolinne o niekorzystnych warunkach fizjograficznych,
- tereny leśne i gruntów przewidzianych do zalesienia,
- występowanie gruntów rolnych III klasy bonitacyjnej,
- przebieg korytarza dla realizacji gazociągu wysokiego ciśnienia ze strefą ochronną,
- przebieg korytarza dla projektowanej linii wysokiego napięcia 400 kV,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- występowanie kompleksów gleb IV klasy bonitacyjnej,
- występowanie GZWP oraz spodziewanego leja depresyjnego od kopalni „Szczerców”, przeciwwskazania dla lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków,
- z uwagi na funkcje i walory wynikające z położenia – przeciwwskazania dla lokalizacji wszelkich, nawet niewielkich, obiektów uciążliwych.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejącą zabudowę zagrodową z możliwością jej uzupełnienia i rozwoju o zabudowę mieszkaniową jednorodziną i letniskową.
- preferencje dla rozwoju funkcji rekreacji indywidualnej w różnych formach, zarówno letniskowej na własnych działkach jak i agroturystyki.
- rozwój rolnictwa z uwzględnieniem ekologicznego.
- ochronie konserwatorskiej podlegają obiekty wpisane do gminnej ewidencji dóbr kultury oraz strefa obserwacji archeologicznej,
- ochronie prawnej podlegają wszystkie obszary i obiekty objęte ochroną prawną na podstawie przepisów o ochronie przyrody,

- realizacja zalesień na gruntach wskazanych na ten cel w studium.

11. SZYNKIELÓW

Na koniec 2008 r. sołectwo liczyło 784 mieszkańców. Graniczy z gminami Ostrówek, Złoczew i Burzenin, kompleksem lasów państwowych Nadleśnictwa Wieluń oraz sołectwami Konopnica i Bębnow. W strukturze sieci osadniczej gminy pełni funkcję ośrodka lokalnego z usługami podstawowymi.

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary leśne i przewidziane do zalesienia,
- obszary występowania gleb III klasy bonitacyjnej,
- obszary objęte ochroną prawną na podstawie przepisów o ochronie przyrody i przewidziane do objęcia taką ochroną (rezerwat przyrody „Hołda”, istniejące użytki ekologiczne, projektowany ZPK „Szynkielów III”),
- obszary podmokłe o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla zabudowy (m.in. projektowany w pierwszej edycji planu ochrony PKMWiW – ZPK „Szynkielów-Dołki”,

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- obszary występowania gruntów rolnych o wysokich klasach bonitacyjnych prawnie chronionych, klasy IV.
- występowanie dużych kompleksów gruntów zmeliorowanych,
- ograniczenia dla lokalizacji inwestycji znacząco oddziałujących na środowisko z tytułu położenia obszaru w granicach PKMWiW,
- ograniczone możliwości zabudowy z obsługą komunikacyjną od drogi wojewódzkiej Nr 481, głównej (wymagana zgoda zarządcy drogi),
- perspektywiczne występowanie leja depresyjnego od kopalni „Złoczew”.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny z możliwością uzupełnienia zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usługami.
- preferencje dla rozwoju intensywnego rolnictwa,
- porządkowanie zabudowy przemysłowej na terenie wskazanym w studium,
- ochronie konserwatorskiej podlegają wszystkie obszary i obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków.
- tworzenie warunków dla rozwoju usług lokalnych,
- realizacja zalesień na gruntach wskazanych na ten cel.
- opracowanie planu miejscowego na terenach wskazanych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i dla elektrowni wiatrowej na działce Nr 1380 z ograniczeniem wysokości do 30 m.

12. WRÓŃSKO

Na koniec 2008 r. sołectwo liczyło 347 mieszkańców. Sąsiaduje z gminą Widawa oraz sołectwami: Rychłocice, Konopnica, Piaski. W strukturze sieci osadniczej gminy pełni rolę ośrodka lokalnego z usługami podstawowymi. Funkcjami podstawowymi są: rolnictwo, mieszkalnictwo, usługi. Wieś o wybitnie zwartej zabudowie zagrodowej. Przeciwwskazania dla rozwoju pozarolniczych funkcji z wyłączeniem obecnie istniejącej suszarni drewna (dawna cegielnia).

Uwarunkowania wykluczające zabudowę:

- obszary leśne i przewidziane do zalesienia,
- obszary zwartych kompleksów gruntów rolnych III klasy bonitacyjnej,
- obszary dolin i obniżeń o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla zabudowy

Uwarunkowania ograniczające zabudowę:

- występowanie gruntów rolnych IV klasy bonitacyjnej,

- występowanie dużych kompleksów gruntów rolnych zmeliorowanych i ochrona rowów melioracyjnych stanowiących odbiorniki wód deszczowych.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- adaptuje się istniejący układ funkcjonalno-przestrzenny z możliwością uzupełnienia zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych,

- rozwój rolnictwa zgodnie z predyspozycjami glebowymi i melioracji gruntów.

- ochronie konserwatorskiej podlegają wszystkie obiekty wpisane do ewidencji konserwatorskiej,

- realizacja zalesień na terenach wskazanych na ten cel w studium.

- brak przeciwwskazań dla realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, jednak z uwagi na zwartą zabudowę – wskazuje się na budowę wiejskiej oczyszczalni ścieków.

BIBLIOGRAFIA

1. - Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Konopnica uchwalony w 2003 r.

2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Konopnica z 2000 r. – I edycja i z 2006 r. – II edycja,

3. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego” zatwierdzony uchwałą Nr XLV/524/2002 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2002 r. z późniejszymi zmianami,

4. „Wojewódzki Program Małej Retencji” dla województwa łódzkiego, zatwierdzony uchwałą Nr III/887/2006 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28.03.2006 r.,

5. Uchwała Nr 48/2004 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 10 lutego 2004 r. w sprawie nadania numerów drogom publicznym powiatowym na obszarze województwa łódzkiego (Dz.U.W.Ł. Nr 75, poz. 670 z 2004 r.)

6. Uchwała Nr 717/06 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 23 sierpnia 2006 r. w sprawie nadania numerów drogom publicznym gminnym na obszarze województwa łódzkiego (Dz.U.W.Ł. Nr 319, poz. 2482 z 2006 r.),

7. „Plan rozwoju lokalnego dla Gminy Konopnica na lata – 2008-2015”.

8. Wnioski zgłoszone przez instytucje,

9. Raporty o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2004-2007 r. – Biblioteka Monitoringu Środowiska; Łódź 2005-2007 r.,
10. Dane statystyczne Urzędu Statystycznego – www.stat.gov.pl,
- Mapy sytuacyjno – wysokościowe w skali 1:10 000, mapy ewidencji gruntów z konturami klas bonitacyjnych gleb w skali 1:5 000,
11. Plany urządzania lasów niepaństwowych na okres od 1.01.2009 do 31.12.2018
12. Plan urządzania Lasów Państwowych Nadleśnictwa Złoczew i Nadleśnictwa Wieluń oraz Program ochrony środowiska dla tych Nadleśnictw.
13. Ewidencja terenów i urządzeń melioracji szczegółowych – WZMiUW Inspektorat w Wieluniu.